

ΙΟΥΔΙΘ

ΙΟΥΔΙΘ 1

- Ιουδ. 1,1 Ἔτους δωδεκάτου τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ, ὃς ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων ἐν Νινευῇ τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ, ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρφαζάδ, ὃς ἐβασίλευσεν Μήδων ἐν Ἐκβατάνοις,
- Ιουδ. 1,1 Κατὰ το δωδέκατον ἔτος της βασιλείας του Ναβουχοδονόσορος, βασιλέως των Ασσυρίων με πρωτεύουσαν την μεγάλην πόλιν Νινευή, εις την εποχὴν του Αρφαζάδ ο οποίος ἦτο βασιλεὺς των Μηδων με πρωτεύουσαν τα Εκβάτανα,
- Ιουδ. 1,2 καὶ ὠκοδόμησεν ἐπ' Ἐκβατάνων κύκλῳ τείχη ἐκ λίθων λελαξευμένων εἰς πλάτος πηχῶν τριῶν καὶ εἰς μῆκος πηχῶν ἕξ καὶ ἐποίησε τὸ ὕψος τοῦ τείχους πηχῶν ἑβδομήκοντα καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ πηχῶν πενήκοντα
- Ιουδ. 1,2 ο Αρφαζάδ οικοδόμησε γύρω ἀπὸ τα Εκβάτανα τείχη ἀπὸ λίθους πελεκητοὺς, καθένας ἀπὸ τοὺς οἰκιστοὺς εἶχε πλάτος μεν τρεῖς εβραϊκοὺς πήχεις, μῆκος δε ἐξ εβραϊκοὺς πήχεις. Το ὕψος αὐτῶν των τειχῶν ἦτο ἐβδομήκοντα εβραϊκοὶ πήχεις, το δε πλάτος πενήκοντα πήχεις.
- Ιουδ. 1,3 καὶ τοὺς πύργους αὐτοῦ ἔστησεν ἐπὶ ταῖς πύλαις αὐτῆς πηχῶν ἑκατὸν καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς ἐθεμελίωσεν εἰς πήχεις ἑξήκοντα
- Ιουδ. 1,3 Ανοικοδόμησε δε πύργους ἐπάνω ἀπὸ τὰς πύλας του τείχους, των οποίων το μεν πλάτος ἦτο ἑκατὸν πήχεις, τα δε θεμέλιο αὐτῶν ἐξήκοντα πήχεις.
- Ιουδ. 1,4 καὶ ἐποίησε τὰς πύλας αὐτῆς πύλας διεγειρομένας εἰς ὕψος πηχῶν ἑβδομήκοντα καὶ τὸ πλάτος αὐτῶν πήχεις τεσσαράκοντα εἰς ἐξόδους δυνάμεων δυνατῶν αὐτοῦ

καὶ διατάξεις τῶν πεζῶν αὐτοῦ.

Ιουδ. 1,4

Εδωσεν εἰς αὐτάς τας πύλας ὕψος εβδομήκοντα πήχεις καὶ πλάτος τεσσαράκοντα πήχεις, ὥστε νὰ ἐξέρχωνται εὐκόλᾳ ἀπὸ αὐτὰς αἱ στρατιωτικαὶ αὐτοῦ δυνάμεις καὶ τὰ πλήθη τῶν πεζῶν.

Ιουδ. 1,5

καὶ ἐποίησε πόλεμον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ πρὸς βασιλέα Ἀρφαζὰδ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ μεγάλῳ, τοῦτο ἐστὶν ἐν τοῖς ὁρίοις Ῥαγαῦ.

Ιουδ. 1,5

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐκήρυξε πόλεμον ἐναντίον τοῦ βασιλέως Ἀρφαζὰδ καὶ ἐξήλθε με στρατὸν εἰς συνάντησιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἀναπεπταμένην πεδιάδα, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ραγαύ.

Ιουδ. 1,6

καὶ συνήντησαν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν ὀρεινὴν καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὸν Εὐφράτην καὶ τὸν Τίγριν καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ πεδία Ἀριώχ βασιλέως Ἑλυμαίων· καὶ συνῆλθον ἔθνη πολλὰ σφόδρα εἰς παράταξιν υἱῶν Χελεοῦδ.

Ιουδ. 1,6

Ετάχθησαν δὲ μετὰ τὸ μέρος τοῦ ὅλοι ἐκεῖνοι, ποὺ κατοικοῦσαν τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν, ὅλοι οἱ κάτοικοι περὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην καὶ Τίγριν καὶ Ὑδάσπην, ὅπως ἐπίσης οἱ κατοικοῦντες εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Ἀριώχ, βασιλέως τῶν Ἑλυμαίων. Καὶ πάρα πολλὰ ἀλλὰ ἔθνη ἦλθον νὰ πολεμήσουν τοὺς υἱοὺς τῶν Χαλδαίων.

Ιουδ. 1,7

καὶ ἀπέστειλε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Περσίδα καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας πρὸς δυσμαῖς, τοὺς κατοικοῦντας Κιλικίαν καὶ Δαμασκόν, τὸν Λίβανον καὶ Ἀντιλίβανον, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας κατὰ πρόσωπον παραλίας

Ιουδ. 1,7

Ὁ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων ἀπέστειλε τοὺς ἀνθρώπους τοῦ πρὸς ὅλους, ὅσοι κατοικοῦσαν τὴν Περσίαν, καὶ εἰς ὅλους τοὺς κατοικοῦντας πρὸς δυσμὰς,

δηλαδή τους κατοικούντας την Κιλικίαν, την Δαμασκόν, τον Λιβανον, τον Αντιλίβανον και προς όλους τους κατοικούντας εις τα παράλια μέρη της Μεσογείου Θαλάσσης·

Ιουδ. 1,8 καὶ τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῦ Καρμήλου καὶ Γαλαὰδ καὶ τὴν ἄνω Γαλιλαίαν καὶ τὸ μέγα πεδῖον Ἐσδρηλῶν

Ιουδ. 1,8 ὅπως ἐπίσης και εις εκείνους, οι οποίοι κατοικοῦσαν μεταξύ των λαῶν του Καρμήλου και του Γαλαὰδ, την Ανω Γαλιλαίαν και την μεγάλην πεδιάδα Εσδρηλῶν.

Ιουδ. 1,9 καὶ πάντας τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ταῖς πόλεσιν αὐτῆς καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἕως Ἱερουσαλὴμ καὶ Βετάνη καὶ Χελλούς καὶ Κάδης καὶ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου καὶ Ταφνὰς καὶ Ῥαμεσσὴ καὶ πᾶσαν γῆν Γεσέμ

Ιουδ. 1,9 Απέστειλεν ἀκόμη ἀγγελιαφόρους προς ὅλους τους κατοικούντας την Σαμάρειαν και εις τας πόλεις αὐτῆς, εις την χώραν η οποία ευρίσκετο πέραν του Ιορδάνου, μέχρι της Ιερουσαλήμ, εις τας πόλεις Βετάνην, Χελλούς, Καδης, μέχρι του ποταμοῦ της Αιγύπτου, εις την Ταφνὰς και Ραμεσσὴ και εις ὅλην την χώραν της Γεσέμ·

Ιουδ. 1,10 ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπάνω Τάνεως καὶ Μέμφεως καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Αἴγυπτον ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὅρια τῆς Αἰθιοπίας.

Ιουδ. 1,10 μέχρι της ἐπάνω Τανεως και Μέμφεως, γενικῶς προς ὅλους τους κατοίκους της Αιγύπτου μέχρι των ορίων της Αιθιοπίας. Ολους αυτοὺς ἐζητεῖ εις ἐνίσχυσιν ἐναντίον του Αρφαζάδ.

Ιουδ. 1,11 καὶ ἐφάυλισαν πάντες οἱ κατοικοῦντες πᾶσαν τὴν γῆν τὸ ῥῆμα Ναβουχοδονόσορ τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων καὶ οὐ συνῆλθον αὐτῷ εἰς τὸν πόλεμον, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν αὐτόν, ἀλλ' ἦν ἐναντίον αὐτῶν ὡς ἀνὴρ εἷς, καὶ ἀνέστρεψαν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ κενοὺς ἐν ἀτιμίᾳ προσώπου αὐτῶν.

- Ιουδ. 1,11 Ολοι όμως οι κάτοικοι των χωρών αυτών κατεφρόνησαν την πρότασιν του Ναβουχοδονόσορος, βασιλέως των Ασσυρίων, και δεν προσήλθον να τον βοηθήσουν στον πόλεμον, διότι δεν τον εφοβήθησαν. Εξ αντιθέτου τον έβλεπαν ενώπιόν των ωσάν ένα κοινόν και άσημον άνδρα. Απέστειλαν δε προς αυτόν τους προσβευτάς του με αδειανά τα χέρια και κατεξευτελισμένους.
- Ιουδ. 1,12 καὶ ἐθυμώθη Ναβουχοδονόσορ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην σφόδρα καὶ ὤμοσε κατὰ τοῦ θρόνου καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, εἰ μὴν ἐκδικήσῃν πάντα τὰ ὅρια τῆς Κιλικίας καὶ Δαμασκηνῆς καὶ Συρίας, ἀνελεῖν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν γῇ Μωάβ καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ πᾶσαν τὴν Ἰουδαίαν καὶ πάντας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὅρια τῶν δύο θαλασσῶν.
- Ιουδ. 1,12 Ο Ναβουχοδονόσορ κατελήφθη από μεγάλην οργήν εναντίον όλων αυτών των περιοχών και ωρκίσθη στον βασιλικόν του θρόνον και εις την βασιλικήν του δύναμιν, ότι θα εκδικηθῇ ὅλας τας περιοχάς της Κιλικίας, της Δαμασκού και της Συρίας και εν στόματι μαχαίρας θα εξοντώσῃ όλους τους κατοίκους της χώρας Μωάβ και τους Αμμωνίτας και ὅλην την χώραν της Ιουδαίας και ὅλους τους κατοίκους της Αιγύπτου, τους ευρισκομένους μεταξύ των δύο θαλασσών, της Ερυθράς και της Μεσογείου.
- Ιουδ. 1,13 καὶ παρετάξατο ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ πρὸς Ἀρφαξάδ βασιλέα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑπτακαιδεκάτῳ καὶ ἐκραταιώθη ἐν τῷ πολέμῳ αὐτοῦ καὶ ἀνέστρεψε πᾶσαν τὴν δύναμιν Ἀρφαξάδ καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ
- Ιουδ. 1,13 Αντιπαρετάχθη, λοιπόν, με ὅλην του την δύναμιν εις πόλεμον εναντίον του βασιλέως Αρφαξάδ κατὰ το δέκατον ἑβδομον ἔτος της βασιλείας του, κατενίκησε κατὰ την

μάχην αὐτὸν καὶ κατέστρεψεν ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ Ἀρφαξάδ, ὅλον τὸ ἱππικὸν τοῦ καὶ ὅλα τὰ πολεμικά του ἄρματα.

Ιουδ. 1,14 καὶ ἐκυρίευσεν τῶν πόλεων αὐτοῦ καὶ ἀφίκετο ἕως Ἐκβατάνων καὶ ἐκράτησε τῶν πύργων καὶ ἐπρονόμεισε τὰς πλατείας αὐτῆς καὶ τὸν κόσμον αὐτῆς ἔθηκεν εἰς ὄνειδος αὐτῆς.

Ιουδ. 1,14 Ἐκυρίευσεν ἐν συνεχεία ὅλας τὰς πόλεις, ἐφθασεν ἕως εἰς τὰ Ἐκβάτανα, τὴν πρωτεύουσάν, ἐκυρίευσεν τοὺς πύργους τῶν τειχῶν, ἐλεηλάτησε τὰς πλατείας καὶ τὰς οδοὺς τῆς πόλεως καὶ κατεξευτέλισεν ὅλην τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν δόξαν τῆς πόλεως.

Ιουδ. 1,15 καὶ ἔλαβε τὸν Ἀρφαξάδ ἐν τοῖς ὄρεσι Ῥαγαῦ καὶ κατηκόντισεν αὐτὸν ἐν ταῖς ζιβύναις αὐτοῦ καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτὸν ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

Ιουδ. 1,15 Συνέλαβε δὲ τὸν Ἀρφαξάδ αἰχμάλωτον εἰς τὰ ὄρη Ῥαγαῦ, τὸν διεπέρασε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην μετὰ τὰς μακρὰς λόγχας καὶ τὸν ἐφόνευσεν.

Ιουδ. 1,16 καὶ ἀνέστρεψε μετ' αὐτῶν αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ σύμμικτος αὐτοῦ, πλῆθος ἀνδρῶν πολεμιστῶν πολὺ σφόδρα· καὶ ἦν ἐκεῖ ῥαθυμῶν καὶ εὐωχούμενος αὐτὸς καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐφ' ἡμέρας ἑκατὸν εἴκοσι.

Ιουδ. 1,16 Ὁ Ναεουχοδονόσορ ἐπέστρεψε κατόπιν εἰς τὴν πρωτεύουσάν του μετὰ ὅλους ἐκείνους, οἱ οἵποιοι εἶχαν ἐνωθῇ μαζὴ του, μετὰ μέγαλον πλῆθος πολεμιστῶν. Ἐμείνει δὲ εἰς τὴν Νινευὴ ἐπὶ ἑκατὸν εἴκοσιν ἡμέρας μαζὴ μετὰ τὸν στρατὸν τοῦ ἀναπαυόμενος καὶ εὐωχούμενος αὐτὸς καὶ ἡ στρατιωτικὴ τοῦ δύναμις.

- Ιουδ. 2,1 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ, δευτέρῳ καὶ εἰκάδι τοῦ πρώτου μηνός, ἐγένετο λόγος ἐν οἴκῳ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Ἀσσυρίων ἐκδικῆσαι πᾶσαν τὴν γῆν καθὼς ἐλάλησε.
- Ιουδ. 2,1 Κατὰ το δέκατον ὀγδοὺν ἔτος τῆς βασιλείας του Ναβουχοδονόσορος καὶ τὴν εικοστὴν δευτέραν τοῦ πρώτου μηνός, ἐγένετο λόγος εἰς τὰ ἀνάκτορα του Ναβουχοδονόσορος, βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων, νὰ ἐκδικηθῇ, ὅπως εἶχεν εἶπει, ὅλας τὰς χώρας, αἱ οἷαι τὸν κατεφρόνησαν.
- Ιουδ. 2,2 καὶ συνεκάλεσε πάντας τοὺς θεράποντας αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ ἔθετο μετ' αὐτῶν τὸ μυστήριον τῆς βουλῆς αὐτοῦ καὶ συνετέλεσε πᾶσαν τὴν κακίαν τῆς γῆς ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.
- Ιουδ. 2,2 Ὁ βασιλεὺς συνεκάλεσε τότε ὅλους τοὺς περὶ αὐτὸν αὐλικοὺς καὶ ὅλους τοὺς ἀξιωματοὺχοὺς του καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτοὺς τὴν μυστικὴν καὶ σταθερὰν ἀπόφασίν του, ὅτι δηλαδὴ ρητῶς καὶ ἀμετακλήτως θὰ ἐξολοθρεύσῃ ὅλας τὰς χώρας ἐκεῖνας.
- Ιουδ. 2,3 καὶ αὐτοὶ ἔκριναν ὀλοθρεῦσαι πᾶσαν σάρκα, οἳ οὐκ ἠκολούθησαν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ.
- Ιουδ. 2,3 Ἐκεῖνοι ὁμῶς ἔκριναν καὶ ἐπρότειναν νὰ ἐξολοθρεύσῃ μόνον αὐτοὺς, οἱ οἱοὶ δὲν συνεμορφώθησαν καὶ δὲν ὑπήκουσαν πρὸς τὰς προτάσεις καὶ τὰς ἐντολάς τους.
- Ιουδ. 2,4 καὶ ἐγένετο ὥς συνετέλεσε τὴν βουλήν αὐτοῦ, ἐκάλεσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Ὀλοφέρνην ἀρχιστράτηγον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δεῦτερον ὄντα μετ' αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν·
- Ιουδ. 2,4 Ὅταν ἐτελείωσεν ἡ διάσκεψίς του, ἐκάλεσεν ὁ Ναβουχοδονόσορ, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων, τὸν Ὀλοφέρνην ἀρχιστράτηγον τοῦ στρατοῦ του, ὁ οἷος ἦτο ὁ δεῦτερος ἔπειτα ἀπὸ τὸν βασιλέα, καὶ του εἶπεν·

- Ιουδ. 2,5 τὰδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, ὁ κύριος πάσης τῆς γῆς·
ἰδοὺ σὺ ἐξελεύσῃ ἐκ τοῦ προσώπου μου καὶ λήψῃ μετὰ
σεαυτοῦ ἄνδρας πεποιθότας ἐν ἰσχυρί αὐτῶν, πεζῶν εἰς
χιλιάδας ἑκατὸν εἴκοσι καὶ πλῆθος ἵππων σὺν ἀναβάταις
μυριάδων δεκαδύο,
- Ιουδ. 2,5 “αὐτὰ διατάσσει ὁ μέγας βασιλεὺς, ὁ κύριος ὅλης τῆς
οικουμένης· Θα ἐξέλθῃς ἀπὸ ἐδῶ καὶ θα ἐκστρατεύσῃς. Θα
πάρῃς μαζὴ σου ἄνδρας, οἱ οἵοι ἐχουν πεποιθήσιν εἰς τὴν
δύναμιν των, ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας πεζοὺς, ἵππους δε καὶ
ἱππεῖς δώδεκα χιλιάδας.
- Ιουδ. 2,6 καὶ ἐξελεύσῃ εἰς συνάντησιν πάσῃ τῇ γῇ ἐπὶ δυσμᾶς, ὅτι
ἠπειθήσαν τῷ ῥήματι τοῦ στόματός μου.
- Ιουδ. 2,6 Θα ἐκστρατεύσῃς πρὸς δυσμᾶς ἐναντίον ὅλων των χωρῶν
ἐκείνων, διότι παρήκουσαν τὴν ἐντολήν μου.
- Ιουδ. 2,7 καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς ἐτοιμάζειν γῆν καὶ ὕδωρ. ὅτι
ἐξελεύσομαι ἐν θυμῷ μου ἐπ’ αὐτοὺς καὶ καλύψω πᾶν
τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ἐν τοῖς ποσὶ τῆς δυνάμεώς μου
καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς·
- Ιουδ. 2,7 Θα παραγγείλῃς εἰς αὐτοὺς νὰ σου δώσουν ὡς σημεῖα
υποταγῆς των γην καὶ ὕδωρ. Εἰδ’ ἄλλως θα ἐκστρατεύσω
ἐναντίον των με μέγαν θυμὸν καὶ θα σκεπάσω ὅλον τὰ
πρόσωπον τῆς χώρας των με τὰ πόδια τοῦ στρατοῦ μου καὶ
θα τους παραδώσω εἰς λεηλασίαν.
- Ιουδ. 2,8 καὶ οἱ τραυματῖαι αὐτῶν πληρώσουσι τὰς φάραγγας καὶ
τοὺς χειμάρρους αὐτῶν, καὶ ποταμὸς ἐπικλύζων τοῖς
νεκροῖς αὐτῶν πληρωθήσεται·
- Ιουδ. 2,8 Οἱ τραυματῖαι των θα γεμίσουν τὰς φάραγγας καὶ τοὺς
χειμάρρους αὐτῶν. Ὁ δε ποταμὸς θα πλημμυρίσῃ ἀπὸ το
αἷμα καὶ τὰ πτώματα των νεκρῶν.
- Ιουδ. 2,9 καὶ ἄξω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν ἐπὶ τὰ ἄκρα πάσης τῆς
γῆς.
- Ιουδ. 2,9 Θα πάρω αὐτοὺς αἰχμαλώτους καὶ, θα τους διασπείρω εἰς

τα άκρα όλης της οικουμένης.

Ιουδ. 2,10 σὺ δὲ ἐξελθὼν προκαταλήψῃ μοι πᾶν ὄριον αὐτῶν, καὶ ἐκδώσουσί σοι ἑαυτούς, καὶ διατηρήσεις ἐμοὶ αὐτούς εἰς ἡμέραν ἐλεγμοῦ αὐτῶν·

Ιουδ. 2,10 Σὺ, λοιπόν, πῆγαινε πρὸ ἐμοῦ καὶ κυρίευσεν ὅλην τὴν χώραν τῶν ἕως τὰ ἀκρότατα ὅρια. Θα παραδοθῶν εἰς σε αὐτοὶ καὶ σὺ θα τοὺς διατηρήσῃς δι' ἐμὲ δια τὴν ἡμέραν τῆς μεγάλης τιμωρίας τῶν.

Ιουδ. 2,11 ἐπὶ δὲ τοὺς ἀπειθοῦντας οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου τοῦ δοῦναι αὐτούς εἰς φόνον καὶ ἀρπαγὴν ἐν πάσῃ τῇ γῇ σου.

Ιουδ. 2,11 Δεν θα λυπηθῇ δε ὁ οφθαλμὸς σου ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θα ἀπειθήσουν εἰς σέ, ἀλλὰ θα τοὺς εξολοθρεύσῃς, ὅλην δε τὴν χώραν τῶν θα παραδώσῃς στοὺς στρατιώτας πρὸς λεηλασίαν.

Ιουδ. 2,12 ὅτι ζῶν ἐγὼ καὶ τὸ κράτος τῆς βασιλείας μου, λελάληκα καὶ ποιήσω ταῦτα ἐν χειρὶ μου.

Ιουδ. 2,12 Ορκίζομαι εἰς τὴν ζωὴν μου καὶ εἰς τὴν δύναμιν τῆς βασιλείας μου, πὼς ὅσα ἔχω αποφασίσῃ καὶ διακηρύξῃ, θα πραγματοποιήσω αὐτὰ με τὰ ἴδια μου τὰ χέρια.

Ιουδ. 2,13 καὶ σὺ δὲ οὐ παραβῆσῃ ἐν τι τῶν ῥημάτων τοῦ κυρίου σου, ἀλλ' ἐπιτελῶν ἐπιτελέσεις καθότι προστέταχά σοι, καὶ οὐ μακρυνεῖς τοῦ ποιῆσαι αὐτά.

Ιουδ. 2,13 Σὺ δε δεν θα παραβῇς τίποτε ἀπὸ τὰς ἐντολὰς τοῦ κυρίου σου, ἀλλ' ὅπωςδήποτε θα ἐκτελέσῃς ὅλα αὐτά, τὰ ὁποῖα σε διέταξα, καὶ δεν θα βραδύνῃς νὰ τα ἐκτέλεσῃς”.

Ιουδ. 2,14 καὶ ἐξῆλθεν Ὀλοφέρνης ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς δυνάστας καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ ἐπιστάτας τῆς δυνάμεως Ἀσσοῦρ

Ιουδ. 2,14 Ὁ Ὀλοφέρνης ἐβγήκεν ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα τοῦ κυρίου του, ἐκάλεσεν ὅλους τοὺς ἀρχηγούς καὶ στρατηγοὺς, τοὺς διοικητὰς τῶν δυνάμεων τῶν Ἀσσυρίων.

- Ιουδ. 2,15 καὶ ἠρίθμησεν ἐκλεκτοὺς ἄνδρας εἰς παράταξιν, καθότι ἐκέλευσεν αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ εἰς μυριάδας δεκαδύο καὶ ἵππεῖς τοξότας μυρίου δισχιλίου,
- Ιουδ. 2,15 Εξέλεξε καὶ συνεκέντρωσεν ἄνδρας ἐκλεκτοὺς δια τον πόλεμον, διότι ὁ κύριός του τον εἶχε διατάξει να πάρη μαζί του εκατὸν εἴκοσι χιλιάδας ἐκλεκτοὺς πεζοὺς καὶ δώδεκα χιλιάδας ἵππεῖς τοξότας.
- Ιουδ. 2,16 καὶ διέταξεν αὐτοὺς ὃν τρόπον πολέμου πλήθος συντάσσεται.
- Ιουδ. 2,16 Ετακτοποίησεν αὐτοὺς, ὅπως ακριβῶς συντάσσεται ἓνας στρατός προς πόλεμον.
- Ιουδ. 2,17 καὶ ἔλαβε καμήλους καὶ ὄνους καὶ ἡμιόνους εἰς τὴν ἀπαρτίαν αὐτῶν, πλήθος πολὺ σφόδρα, καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ αἶγας εἰς τὴν παρασκευὴν αὐτῶν, ὧν οὐκ ἦν ἀριθμός,
- Ιουδ. 2,17 Επήρε δε μαζί του δια τας αποσκευὰς των μέγα πλήθος καμήλους καὶ ὄνους καὶ ἡμιόνους, ὅπως ἐπίσης καὶ πρόβατα, βοῖδια καὶ αἶγας δια την διατροφήν των. Καὶ αὐτῶν ὁ ἀριθμός ἦτο μέγας.
- Ιουδ. 2,18 καὶ ἐπισιτισμὸν παντὶ ἀνδρὶ εἰς πλήθος καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐξ οἴκου βασιλέως πολὺ σφόδρα.
- Ιουδ. 2,18 Επήρε ἀκόμη πολλὰ τρόφιμα δι' ὅλους τους ἄνδρας, ὅπως ἐπίσης καὶ πάρα πολὺ χρυσίον καὶ ἀργύριον ἀπὸ το βασιλικόν θησαυροφυλάκιον.
- Ιουδ. 2,19 καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ εἰς πορείαν τοῦ προελθεῖν βασιλέως Ναβουχοδονόσορ καὶ καλύψαι πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς πρὸς δυσμαῖς ἐν ἄρμασι καὶ ἵππεῦσι καὶ πεζοῖς ἐπιλέκτοις αὐτῶν.
- Ιουδ. 2,19 Ετσι παρεσκευασμένος ἐξῆλθεν αὐτός καὶ ὅλος ὁ στρατός του προ του βασιλέως Ναδουχοδονόσορος, δια να πλημμυρίσῃ ὅλην την προς δυσμὰς χώραν με πολεμικά ἄρματα καὶ με ἐκλεκτὸν ἱππικὸν καὶ πεζικὸν στρατόν.

- Ιουδ. 2,20 καὶ πολλὺς ὁ ἐπίμικτος ὡς ἀκρίδες συνεξῆλθον αὐτοῖς καὶ ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς· οὐ γὰρ ἦν ἀριθμὸς ἀπὸ πλήθους αὐτῶν.
- Ιουδ. 2,20 Ἐνα δε μεγάλο πλήθος ἀπὸ ἀνάμικτον λαόν, ἐξῆλθον μαζὴ με αὐτοὺς, πολυάριθμοι ὅπως αἱ ακρίδες καὶ ὅπως ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης. Πράγματι δεν ἦτο δυνατόν να αριθμηθῇ το πλήθος αὐτῶν.
- Ιουδ. 2,21 καὶ ἀπῆλθον ἐκ Νινευῆ ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου Βεκτιλέθ καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἀπὸ Βεκτιλέθ πλησίον τοῦ ὄρους τοῦ ἐπ' ἀριστερᾷ τῆς ἄνω Κιλικίας.
- Ιουδ. 2,21 Ο Ολοφέρνης καὶ ὁ στρατὸς του ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Νινευή, ἐβάδισαν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν πεδιάδα Βεκτιλέθ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὴν πεδιάδα αὐτὴν πλησίον τοῦ ὄρους, το ὁποῖον εὐρίσκεται βορείως τῆς ἄνω Κιλικίας.
- Ιουδ. 2,22 καὶ ἔλαβε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ, τοὺς πεζοὺς καὶ τοὺς ἵππεῖς καὶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν ὀρεινὴν.
- Ιουδ. 2,22 Κατόπιν ὁ Ολοφέρνης ἐπῆρε ὅλην τὴν στρατιωτικὴν του δύναμιν, τοὺς πεζοὺς καὶ τοὺς ἵππεῖς καὶ τὰ πολεμικὰ του ἄρματα, καὶ ἀνεχώρησεν ἀπὸ ἐκεῖ κατευθυνόμενος εἰς τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν τῆς χώρας.
- Ιουδ. 2,23 καὶ διέκοψε τὸ Φοῦδ καὶ Λοῦδ καὶ ἐπρονόμευσαν πάντας υἱοὺς Ῥασσίς καὶ υἱοὺς Ἰσμαὴλ τοὺς κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου πρὸς νότον τῆς Χελεῶν.
- Ιουδ. 2,23 Ἐρήμωσε τὰς χώρας Φουδ καὶ Λοῦδ, ἐλεηλάτησεν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τῆς φυλῆς Ῥασσίς καὶ τοὺς Ἰσμηλίτας, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν μέχρι τῶν ὁρίων τῆς ἐρήμου πρὸς νότον τῆς χώρας Χελεῶν.
- Ιουδ. 2,24 καὶ παρῆλθε τὸν Εὐφράτην καὶ διῆλθε τὴν Μεσοποταμίαν καὶ διέσκαψε πάσας τὰς πόλεις τὰς

ὕψηλὰς τὰς ἐπὶ τοῦ χειμάρρου Ἀβρωνᾶ ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ θάλασσαν.

Ιουδ. 2,24 Μετὰ δε την λεηλασίαν ἐπέρασε τον Ευφράτην ποταμόν, διήλθε την Μεσοποταμίαν και κατέσκαψε ὅλας τας οχυράς πόλστου ποταμοῦ Ἀβρωνά μέχρι και της Μεσογείου Θαλάσσης.

Ιουδ. 2,25 καὶ κατελάβετο τὰ ὅρια τῆς Κιλικίας καὶ κατέκοψε πάντας τοὺς ἀντιστάντας αὐτῷ καὶ ἦλθεν ἕως ὁρίων Ἰάφεθ τὰ πρὸς νότον κατὰ πρόσωπον τῆς Ἀραβίας.

Ιουδ. 2,25 Κατέλαβεν ολόκληρον την Κιλικίαν και κατέκοψεν ὅλους εκείνους, οι οποίοι του ἔφεραν ἀντίστασιν. Εφθασεν ἕως εἰς τα ὅρια των υἱῶν Ἰάφεθ, που ευρίσκοντο νοτίως και εμπρὸς εἰς την Αραβίαν.

Ιουδ. 2,26 καὶ ἐκύκλωσε πάντας τοὺς υἱοὺς Μαδιὰμ καὶ ἐνέπρησε τὰ σκηνώματα αὐτῶν καὶ ἐπρονόμεισε τὰς μάνδρας αὐτῶν.

Ιουδ. 2,26 Περιεκύκλωσεν ὅλους τους Μαδιανίτας, ἔκαυσε τας κατασκηνώσεις των και ελεηλάτησε τῆς καταυλισμοῦ των.

Ιουδ. 2,27 καὶ κατέβη εἰς πεδῖον Δαμασκοῦ ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν καὶ ἐνέπρησε πάντας τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν καὶ τὰ ποίμνια καὶ τὰ βουκόλια ἔδωκεν εἰς ἀφανισμόν καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐσκύλευσε καὶ τὰ παιδία αὐτῶν ἐξελίκμησε καὶ ἐπάταξε πάντας τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν στόματι ῥομφαίας.

Ιουδ. 2,27 Ἀπὸ ἐκεῖ κατέβηκεν εἰς την πεδιάδα της Δαμασκῦ, κατὰ την εποχὴν του θερισμοῦ των σιτηρῶν, ἔκαυσεν ὅλα τα σιτηρά των αγρῶν, ἐξωλόθρευσεν ὅλα τα κοπάδια των αιγοπροβάτων και των βοϊδιῶν, ελεηλάτησε τας πόλεις, διεσκόρπισε τα μικρά παιδιὰ και ἐπέρασεν ἐν στόματι ρομφαίας ὅλους τους νέους της περιοχῆς.

Ιουδ. 2,28 καὶ ἐπέπεσεν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς

κατοικοῦντας τὴν παραλίαν, τοὺς ὄντας ἐν Σιδῶνι καὶ Τύρῳ καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σοῦρ καὶ Ὀκινά, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ἰεμναάν, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀζώτῳ καὶ Ἀσκάλῳ ἐφοβήθησαν αὐτὸν σφόδρα.

Ιουδ. 2,28 Φοβος και τρόμος έπεσεν στους κατοικούντας τα παράλια της Μεσογείου, στους κατοίκους της Σιδώνας και της Τυρου, εις εκείνους οι οποίοι κατοικούσαν την Οκινά και εις όλους τους κατοίκους της Ιεμναάν και τους κατοικούντας την Αζωτον και Ασκάλωνα. Ολοι εκυριεύθησαν από πολύ μεγάλο φόβον.

ΙΟΥΔΙΘ 3

Ιουδ. 3,1 Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους λόγοις εἰρηνικοῖς λέγοντες·

Ιουδ. 3,1 Απέστειλαν αυτοί προς τον Ολοφέρνην αγγελιαφόρους με ειρηνικὰς προτάσεις, οι οποίοι και του εἶπαν·

Ιουδ. 3,2 ἰδοὺ ἡμεῖς οἱ παῖδες Ναβουχοδονόσορ βασιλέως μεγάλου παρακείμεθα ἐνώπιόν σου, χρῆσαι ἡμῖν καθὼς ἀρεστόν ἐστι τῷ προσώπῳ σου·

Ιουδ. 3,2 “ἰδοὺ, ἡμεῖς ευρισκόμεθα ἐνώπιόν σου, ὡσάν δούλοι του μεγάλου βασιλέως του Ναβουχοδονόσορος. Ἀς φερθῆς ἀπέναντί μας, ὅπως θέλεις. Μεταχειρίσου μας, ὅπως σου φαίνεται ἀρεστόν.

Ιουδ. 3,3 ἰδοὺ αἱ ἐπαύλεις ἡμῶν καὶ πᾶν πεδῖον πυρῶν καὶ τὰ ποίμνια καὶ τὰ βουκόλια καὶ πᾶσαι αἱ μάνδραι τῶν σκηνῶν ἡμῶν παράκεινται πρὸ προσώπου σου, χρῆσαι καθ’ ὃν ἂν ἀρέσκη σοι.

Ιουδ. 3,3 Ἰδοὺ, οι καταυλισμοί μας, και ὅλαι αι πεδιάδες των σιτηρῶν μας, ὅπως ἐπίσης τα κοπάδια των αἰγοπροβάτων και των μεγάλων ζώων και ὅλαι αι μάνδραι των ποιμνίων μας και αι

σκηναί μας ευρίσκονται ενώπιόν σου. Χρησιμοποίησέ τα
όπως σου αρέσει.

Ιουδ. 3,4 ἰδοὺ καὶ αἱ πόλεις ἡμῶν καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐταῖς
δοῦλοί σου εἰσιν· ἐλθὼν ἀπάντησον αὐταῖς ὡς ἔστιν
ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

Ιουδ. 3,4 Ἀκόμη και αι πόλεις μας και ὅλοι ὅσοι κατοικοῦν εις αυτάς
εἶναι δούλοι σου. Ελα εις αυτάς και ας φερθῆς, ὅπως
φαίνεται καλὸν εις σέ”.

Ιουδ. 3,5 καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες πρὸς Ὀλοφέρνην καὶ
ἀπήγγειλαν αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

Ιουδ. 3,5 Οι αγγελιαφόροι αυτοί ήλθον πράγματι και είπαν στον
Ολοφέρνην τα λόγια αυτά.

Ιουδ. 3,6 καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν παραλίαν αὐτὸς καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ
καὶ ἐφρούρησε τὰς πόλεις τὰς ὑψηλὰς καὶ ἔλαβεν ἐξ
αὐτῶν εἰς συμμαχίαν ἄνδρας ἐπιλέκτους·

Ιουδ. 3,6 Εκείνος ὁμως κατέβηκε εις τας παραλίους χώρας με ὁλην
του την δύναμιν, ετοποθέτησε φρουράς εις τας οχυράς
πόλεις και επήρεν ἀπὸ αὐτοὺς ἐκλεκτοὺς ἄνδρας και τους
ενέταξεν στον στρατὸν του.

Ιουδ. 3,7 καὶ ἐδέξαντο αὐτὸν αὐτοὶ καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος αὐτῶν
μετὰ στεφάνων καὶ χορῶν καὶ τυμπάνων.

Ιουδ. 3,7 Ολαι δε αι χώραι και τα περίχωρα αυτών υπεδέχθησαν τον
Ολοφέρνην με στεφάνου χορούς και τύμπανα.

Ιουδ. 3,8 καὶ κατέσκαψε πάντα τὰ ὄρια αὐτῶν καὶ τὰ ἄλσῃ αὐτῶν
ἐξέκοψε, καὶ ἦν δεδομένον αὐτῷ ἐξολοθρεῦσαι πάντας
τοὺς θεοὺς τῆς γῆς, ὅπως αὐτῷ μόνῳ τῷ
Ναβουχοδονόσορ λατρεύσωσι πάντα τὰ ἔθνη, καὶ πᾶσαι
αἱ γλῶσσαι καὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ αὐτῶν ἐπικαλέσωνται
αὐτὸν εἰς θεόν.

Ιουδ. 3,8 Εκείνος ὁμως, χωρίς να δώση καμμίαν σημασίαν εις την
λαμπράν υποδοχήν, κατέσκαψεν ὁλην την περιοχὴν και την
ερήμωσε, κατέκοψε τα ιερά ειδωλολατρικά δάση των, διότι

τέτοια εντολή του είχε δοθή από τον βασιλέα να καταστρέψη όλα τα αγάλματα των θεών της χώρας εκείνης, δια να αναγκάση όλα τα έθνη, όλας τας γλώσσας και όλας τας φυλάς να λατρεύουν ως θεόν τον Ναδουχοδονόσορα.

Ιουδ. 3,9

καὶ ἦλθε κατὰ πρόσωπον Ἑσδρηλῶν πλησίον τῆς Δωταίας, ἥ ἐστὶν ἀπέναντι τοῦ πρίονος τοῦ μεγάλου τῆς Ἰουδαίας,

Ιουδ. 3,9

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον προχωρῶν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πεδιάδα Ἑσδρηλῶν, πλησίον τῆς Δωταίας, ἡ ὁποία εὐρίσκεται ἀπέναντι ἀπὸ τὴν μεγάλην οροσειρὰν τῆς Ἰουδαίας, πού ομοιάζει με πρίονι.

Ιουδ. 3,10

καὶ κατεστρατοπέδευσεν ἀνὰ μέσον Γαβαὶ καὶ Σκυθῶν πόλεως, καὶ ἦν ἐκεῖ μῆνα ἡμερῶν εἰς τὸ συλλέξει πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ιουδ. 3,10

Εκεῖ ἐστρατοπέδευσε μεταξύ τῆς Γαίβαϊ καὶ τῆς Σκυθοπόλεως, ὅπου καὶ παρέμεινεν ἐπὶ ἓνα ολόκληρον μῆνα, δια νὰ συγκεντρώσῃ ἐκεῖ ολόκληρον τὴν στρατιωτικὴν τοῦ δύναμιν.

ΙΟΥΔΙΘ 4

Ιουδ. 4,1

Καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ πάντα, ὅσα ἐποίησεν Ὁλοφέρνης τοῖς ἔθνεσιν, ὁ ἀρχιστράτηγος Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ ὃν τρόπον ἐσκύλευσε πάντα τὰ ἱερὰ αὐτῶν καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς ἀφανισμόν,

Ιουδ. 4,1

Οἱ Ἰσραηλίται, οἱ οἱποῖοι κατοικοῦσαν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Γαλιλαίας, ἐπληροφορήθησαν ὅλα ὅσα ὁ Ὁλοφέρνης, ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων Ναδουχοδονόσορος, ἔκαμεν εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς, πῶς δηλαδὴ ἐλεηλάτησεν ὅλους τοὺς ἱεροὺς ναοὺς τῶν καὶ

παρέδωκεν αυτούς εις καταστροφήν.

Ιουδ. 4,2 καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα σφόδρα ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ περὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῦ ναοῦ Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν ἐταράχθησαν.

Ιουδ. 4,2 Δια τοῦτο ἐφοβήθησαν πάρα πολὺ τον Ολοφέρνην και ἐταράχθησαν, διότι η Ἱερουσαλὴμ και ο ναὸς Κυρίου του Θεοῦ των διέτρεχαν κίνδυνον αφανισμού.

Ιουδ. 4,3 ὅτι προσφάτως ἦσαν ἀναβεβηκότες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ νεωστὶ πᾶς ὁ λαὸς συνελέλεκτο τῆς Ἰουδαίας, καὶ τὰ σκεῦη καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ὁ οἶκος ἐκ τῆς βεβηλώσεως ἡγιασμένα ἦν.

Ιουδ. 4,3 Ἡ ταραχὴ των και ο πόνος των ἦσαν τοσούτω μᾶλλον δικαιολογημένα, καθ' ὅσον προσφάτως εἶχαν επιστρέψει εις την Ιουδαίαν ἀπὸ την αἰχμαλωσίαν. Προ ολίγου ὅλος ο λαὸς της Ιουδαίας εἶχε συγκεντρωθῇ ἐκεῖ, τα δε ιερὰ σκεῦη του ναοῦ, το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων και ο ναὸς εἶχον εξαγνισθῇ και ἦσαν ηγιασμένα.

Ιουδ. 4,4 καὶ ἀπέστειλαν εἰς πᾶν ὄριον Σαμαρείας καὶ Κωνὰ καὶ Βαιθωρὼν καὶ Βελμαῖν καὶ Ἱεριχώ καὶ εἰς Χωβὰ καὶ Αἰσωρὰ καὶ τὸν αὐλῶνα Σαλήμ

Ιουδ. 4,4 Ἀπέστειλαν, λοιπόν, στρατὸν εις ὅλην την περιοχὴν της Σαμαρείας, εις την Κωνά, την Βαιθωράν, την Βελμαῖν, την Ἱεριχώ, την Χωβά, την Αἰσωρά και εις την κοιλάδα της Σαλήμ,

Ιουδ. 4,5 καὶ προκατελάβοντο πάσας τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐτειχίσαντο τὰς ἐν αὐτοῖς κώμας καὶ παρέθεντο εἰς ἐπισιτισμὸν εἰς παρασκευὴν πολέμου, ὅτι προσφάτως ἦν τὰ πεδία αὐτῶν τεθερισμένα.

Ιουδ. 4,5 και κατέλαβαν ὅλας τας κορυφὰς των υψηλῶν ὀρέων, περιτείχισαν και ωχύρωσαν τας θέσεις, που υπήρχον εις αυτὰς, και τας εφωδίασαν με τρόφιμα, ὥστε να εἶναι παρεσκευασμένοι εις πόλεμον, διότι προ ολίγου εἶχαν

θερίσει τους αγρούς των.

Ιουδ. 4,6 καὶ ἔγραψεν Ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃς ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐν Ἱερουσαλὴμ, τοῖς κατοικοῦσι Βαιτυλούα καὶ Βαιτομεσθαῖμ, ἥ ἐστὶν ἀπέναντι Ἑσδρηλὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ πεδίου τοῦ πλησίον Δωθαῖμ,

Ιουδ. 4,6 Ο Ἰωακὶμ, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο ἀρχιερεὺς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Βαιτυλούα καὶ πρὸς τὴν Βαιτομεσθαῖμ, πόλιν, ἡ ὁποία εἶναι ἀπέναντι τῆς Ἑσδρηλὼν κατὰ πρόσωπον τῆς πεδιάδος Δωθαῖμ,

Ιουδ. 4,7 λέγων διακατασχεῖν τὰς ἀναβάσεις τῆς ὀρεινῆς, ὅτι δι' αὐτῶν ἦν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἦν εὐχερῶς διακωλύσαι αὐτοὺς προσβαίνοντας, στενῆς τῆς προσβάσεως οὔσης ἐπ' ἄνδρας τοὺς πάντας δύο.

Ιουδ. 4,7 καὶ ἔλεγεν ὅτι πρέπει νὰ καταλάβετε τὰς διαβάσσου ὁρους, διότι ἀπὸ αὐτὰς μόνον εἶναι δυνατὴ ἡ εἴσοδος τῶν ἐχθρῶν εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Ἐὰν αὐτὰς καταλάβετε, εἶναι εὐκόλον νὰ τοὺς ἐμποδίσετε νὰ περάσουν, διότι ἡ διάβασις ἐκεῖ εἶναι στενὴ, πού μόνον ἐπιτρέπει εἰς δύο το πολὺ ἄνδρας νὰ περνοῦν συγχρόνως.

Ιουδ. 4,8 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς Ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ ἡ γερουσία παντὸς δήμου Ἰσραὴλ, οἳ ἐκάθηντο ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Ιουδ. 4,8 Οἱ Ἰσραηλῖται υπῆκουσαν καὶ ἐπραξαν, ὅπως τοὺς διέταξεν ὁ ἀρχιερεὺς Ἰωακὶμ καὶ ἡ γερουσία ὅλων τῶν Ἰσραηλιτῶν, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκοντο εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

Ιουδ. 4,9 καὶ ἀνεβόησαν πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Θεὸν ἐν ἐκτενίᾳ μεγάλῃ καὶ ἐταπεινοῦσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἐκτενίᾳ μεγάλῃ.

Ιουδ. 4,9 Οἱ δὲ οἱ Ἰσραηλῖται με μεγάλην πίστιν καὶ κατάνυξιν ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεόν· ἐταπείνωσαν τὰς ψυχὰς τῶν

- ενώπιον του Θεού με τας κατανυκτικάς των προσευχάς.
- Ιουδ. 4,10 αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ νήπια αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ πᾶς πάροικος ἢ μισθωτὸς καὶ ἀργυρώνητος αὐτῶν ἐπέθεντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν.
- Ιουδ. 4,10 Ολοι δε αυτοί και αι γυναίκες των και τα μικρά των παιδιά και τα ζώα των και κάθε ξένος, που ευρίσκετο πλησίον των η ημερομίσθιος εργάτης η δούλος που εἶχεν αγορασθῇ δια χρημάτων, ὅλοι εἰς ἐνδειξιν πένθους και ταπεινώσεως εφόρεσαν σάκκους εἰς την μέσσην των.
- Ιουδ. 4,11 καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ καὶ γυνή καὶ τὰ παιδιά καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔπεσον κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ καὶ ἐσποδώσαντο τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἐξέτειναν τοὺς σάκκους αὐτῶν κατὰ πρόσωπον Κυρίου·
- Ιουδ. 4,11 Ολοι οι Ισραηλίται, ἄνδρες, γυναίκες και παιδιά, ὅσοι κατοικοῦσαν εἰς την Ιερουσαλήμ, ἔπεσαν με το πρόσωπον κατὰ γῆς προ του ναοῦ, ἐρριξαν στάκτην εἰς τας κεφαλὰς των και με τα χέρια των ἀπλωναν τα ἄκρα ἀπὸ τους σάκκους, δια να ζητήσουν ἔλεος και προστασίαν ἀπὸ τον Κυριον.
- Ιουδ. 4,12 καὶ τὸ θυσιαστήριον σάκκῳ περιέβαλον καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ ὁμοθυμαδὸν ἐκτενῶς τοῦ μὴ δοῦναι εἰς διαρπαγὴν τὰ νήπια αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας εἰς προνομὴν καὶ τὰς πόλεις τῆς κληρονομίας αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ τὰ ἅγια εἰς βεβήλωσιν καὶ ὄνειδισμόν, ἐπίχαρμα τοῖς ἔθνεσι.
- Ιουδ. 4,12 Και αὐτὸ ἀκόμη το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων το περιέβαλαν με σάκκον και ἐκραζαν πρὸς τον Θεὸν του Ισραὴλ με μίαν ψυχὴν και με μεγάλην κατάνυξιν και τον παρακαλοῦσαν να μη επιτρέψη να παραδοθοῦν τα νήπια αὐτῶν εἰς αρπαγὴν, αι γυναίκες των εἰς λεηλασίαν και αι πόλεις, τας ὁποίας εἶχαν κληρονομήσει, εἰς καταστροφὴν, ο

ναός εις βεβήλωσιν και εις ονειδισμόν και να γίνουν έτσι αυτοί εμπαιγμός και περιγελως των εθνών.

Ιουδ. 4,13 καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ εἰσεῖδε τὴν θλίψιν αὐτῶν· καὶ ἦν ὁ λαὸς νηστεύων ἡμέρας πλείους ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων Κυρίου παντοκράτορος.

Ιουδ. 4,13 Ο Κυριος ήκουσε την προσευχήν των και είδε την θλίψιν των. Ολος ο λαός ενήστευεν επί πολλάς ημέρας καθ' όλην την Ιουδαίαν και την Ιερουσαλήμ ενώπιον του ναού του Κυρίου, του παντοκράτορος.

Ιουδ. 4,14 καὶ Ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ πάντες οἱ παρεστηκότες ἐνώπιον Κυρίου, ἱερεῖς καὶ οἱ λειτουργοῦντες Κυρίῳ, σάκκους περιεζωσμένοι τὰς ὀσφύας αὐτῶν προσέφερον τὴν ὀλοκαύτωςιν τοῦ ἐνδελεχισμοῦ καὶ τὰς εὐχὰς καὶ τὰ ἐκούσια δόματα τοῦ λαοῦ,

Ιουδ. 4,14 Ο αρχιερεὺς Ιωακίμ και όλοι οι παριστάμενοι ενώπιον του Κυρίου, ιερεῖς και άλλοι λειτουργοί του Κυρίου, ζωσμένοι γύρω από τας οσφύας των σάκκους, προσέφεραν τα καθημερινά ολοκαυτώματα, τα ταξίματα, τα αφιερώματα, και τα εκούσια δώρα του λαού.

Ιουδ. 4,15 καὶ ἦν σποδὸς ἐπὶ τὰς κιθάρεις αὐτῶν. καὶ ἐβόων πρὸς Κύριον ἐκ πάσης δυνάμεως εἰς ἀγαθὸν ἐπισκέψασθαι πάντα οἶκον Ἰσραὴλ.

Ιουδ. 4,15 Στάκτη δε υπήρχεν επάνω εις τα καλύμματα των κεφαλών των. Και έκραζον προς τον Κυριον με όλην των την δύναμιν να επισκεφθή προς το αγαθόν ο Θεός όλον τον λαόν του Ισραήλ.

ΙΟΥΔΙΘ 5

Ιουδ. 5,1 Καὶ ἀνηγγέλη Ὁλοφέρνῃ ἀρχιστρατήγῳ δυνάμεως

Ἀσσοὺρ διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρεσκευάσαντο εἰς πόλεμον καὶ τὰς διόδους τῆς ὀρεινῆς συνέκλεισαν καὶ ἐτείχισαν πᾶσαν κορυφὴν ὄρους ὑψηλοῦ καὶ ἔθηκαν ἐν τοῖς πεδίοις σκάνδαλα.

Ιουδ. 5,1 Ἀνήγγειλαν στον Ολοφέρνην, τον αρχιστράτηγον του στρατοῦ των Ασσυρίων, ὅτι οἱ Ἰσραηλῖται εἶχαν παρασκευασθῇ εἰς πόλεμον, εἶχαν αποκλείσει τὰς διαβάσεις των ὁρέων καὶ οχυρώσει κάθε κορυφὴν ὑψηλοῦ ὄρους καὶ ὅτι ἀκόμη εἶχαν τοποθετήσῃ παγίδας εἰς τὰς πεδιάδας.

Ιουδ. 5,2 καὶ ὠργίσθη θυμῷ σφόδρα καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἄρχοντας Μωᾶβ καὶ τοὺς στρατηγοὺς Ἀμμὼν καὶ πάντας σατράπας τῆς παραλίας

Ιουδ. 5,2 Ὁ Ολοφέρνης ὠργίσθη με μεγάλον θυμὸν καὶ ἐκάλεσεν ὅλους τοὺς ἀρχηγούς των Μωαβιτῶν, τοὺς στρατηγοὺς των Ἀμμωνιτῶν καὶ ὅλους τοὺς διοικητὰς των παραλίων περιοχῶν,

Ιουδ. 5,3 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀναγγείλατε δὴ μοι, υἱοὶ Χαναάν, τίς ὁ λαὸς οὗτος ὁ καθήμενος ἐν τῇ ὀρεινῇ, καὶ τίνες αἱ κατοικοῦσι πόλεις, καὶ τὸ πλῆθος τῆς δυνάμεως αὐτῶν, καὶ ἐν τίνι τὸ κράτος αὐτῶν, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν, καὶ τίς ἀνέστηκεν ἐπ' αὐτῶν βασιλεὺς ἡγούμενος στρατιᾶς αὐτῶν,

Ιουδ. 5,3 καὶ τοὺς ἠρώτησε· “πληροφόρησατέ με, λοιπὸν, σεις οἱ Χαναναῖοι, ποῖος εἶναι αὐτός ὁ λαός, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν, ποῖαι εἶναι αἱ πόλεις εἰς τὰς ὁποίας αὐτοὶ κατοικοῦν, ποῖος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῆς στρατιωτικῆς των δυνάμεως καὶ ποῦ στηρίζεται ἡ δύναμις των καὶ ἰσχὺς των; Ποῖος εἶναι ὁ βασιλεὺς των, ὁ ἀρχηγός του στρατοῦ των;

Ιουδ. 5,4 καὶ διατὶ κατενωτίσαντο τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς ἀπάντησίν μοι παρὰ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν δυσμαῖς;

Ιουδ. 5,4 Καὶ διατὶ αὐτοὶ μονοὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους, τοὺς

κατοικούντας τας δυτικάς αυτάς χώρας, δεν υπήκουσαν να εξέλθουν εις υποδοχήν μου;”

Ιουδ. 5,5

καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀχιὼρ ὁ ἡγούμενος πάντων υἱῶν Ἀμμών· ἀκουσάτω δὴ ὁ κύριός μου λόγον ἐκ στόματος τοῦ δούλου σου, καὶ ἀναγγελῶ σοι τὴν ἀλήθειαν περὶ τοῦ λαοῦ, ὃς κατοικεῖ τὴν ὀρεινὴν ταύτην, πλησίον σου οἰκοῦντος, καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ψεῦδος ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δούλου σου.

Ιουδ. 5,5

Ο Αχιώρ, ο αρχιστράτηγος όλων των Αμμωνιτών εἶπε προς τον Ολοφέρνην· “ἀκουσε, κύριέ μου, λόγια, τα οποία θα εξέλθουν ἀπὸ το στόμα εμοῦ του δούλου σου. Θα σου εἴπω ὅλην τὴν ἀλήθειαν δια τον λαόν αὐτόν, ο οποίος κατοικεῖ τὴν ορεινὴν αὐτὴν περιοχὴν ἐδὼ κοντὰ σου. Ψέμμα δεν θα βγῇ ἀπὸ το στόμα του δούλου σου.

Ιουδ. 5,6

ὁ λαὸς οὗτός εἰσιν ἀπόγονοι Χαλδαίων,

Ιουδ. 5,6

Ο λαὸς αὐτός εἶναι ἀπόγονοι των Χσλδαίων.

Ιουδ. 5,7

καὶ παρώκησαν τὸ πρότερον ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, ὅτι οὐκ ἐβουλήθησαν ἀκολουθῆσαι τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων αὐτῶν, οἳ ἐγένοντο ἐν γῇ Χαλδαίων·

Ιουδ. 5,7

Προηγουμένως εἶχαν κατοικήσει εἰς τὴν Μεσοποταμίαν. Επειδὴ ὅμως δεν ηθέλησαν να λατρεύσουν τους θεοὺς των πατέρων των, που κατοικοῦσαν εἰς τὴν γῆν των Χαλδαίων,

Ιουδ. 5,8

καὶ ἐξέβησαν ἐξ ὁδοῦ τῶν γονέων αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, Θεῷ ᾧ ἐπέγνωσαν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἔφυγον εἰς Μεσοποταμίαν καὶ παρώκησαν ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς.

Ιουδ. 5,8

απεμακρύνθησαν ἀπὸ τὴν θρησκευτικὴν παράδοσιν καὶ τὴν οδὸν των γονέων των καὶ προσεκύνησαν τὸν Θεὸν του ουρανοῦ, Θεὸν, τον ὁποῖον αὐτοὶ εἶχαν γνωρίσει. Δια τοῦτο οἱ πατέρες των τους ἀπεμάκρυναν ἀπὸ τὴν περιοχὴν, ὅπου ἐλατρεύοντο οἱ θεοὶ των. Αὐτοὶ δε κατέφυγαν εἰς τὴν

- Μεσοποταμίαν και εγκατεστάθησαν εκεί επί πολὺν χρόνον.
Ιουδ. 5,9 καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐξελθεῖν ἐκ τῆς παροικίας αὐτῶν καὶ πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν, καὶ κατώκησαν ἐκεῖ καὶ ἐπληθύνθησαν χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ καὶ ἐν κτήνεσι πολλοῖς σφόδρα.
- Ιουδ. 5,9 Ο Θεός των τους διέταξε να απομακρυνθούν και από την χώραν των αυτήν, όπου κατοικούσαν, και να μεταβούν εις την γην Χαναάν. Ηλθον λοιπόν και κατώκησαν εις την χώραν αυτήν, απέκτησαν χρυσίον, αργύριον και πάρα πολλά κτήνη.
- Ιουδ. 5,10 καὶ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, ἐκάλυψε γὰρ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς Χαναάν λιμός, καὶ παρώκησαν ἐκεῖ μέχρις οὔ διετράφησαν· καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς πλῆθος πολὺ, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τοῦ γένους αὐτῶν.
- Ιουδ. 5,10 Κατόπιν κατέβησαν εις την Αἴγυπτον, διότι εἶχεν ἐνσκήψει πείνα εις την χώραν της Χαναάν. Εἰς την Αἴγυπτον εγκατεστάθησαν, παρέμεναν και διετρέφοντο. Εκεί το γένος των επολλαπλασιάσθη πολὺ εις πλῆθος αναρίθμητον.
- Ιουδ. 5,11 καὶ ἐπανεῖστη αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ κατεσοφίσαντο αὐτοὺς ἐν πόνῳ καὶ ἐν πλίνθῳ, καὶ ἐταπείνωνσαν αὐτοὺς καὶ ἔθεντο αὐτοὺς εἰς δούλους·
- Ιουδ. 5,11 Ἐναντίον αὐτῶν ἀντετάχθη ὁ βασιλεὺς της Αἰγύπτου, ὁ ὁποῖος με δολίους τρόπους κατεπίεζεν αὐτοὺς, με καταθλιπτικὰς ἐργασίας εις την κατασκευὴν των πλίνθων κατέθλιβεν αὐτοὺς, θέλων να τους ἐξουθενώσῃ. Καὶ πράγματι τους ἐξουθένωσε και τους ἔκαμε δούλους του.
- Ιουδ. 5,12 καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν αὐτῶν, καὶ ἐπάταξε πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου πληγαῖς, ἐν αἷς οὐκ ἦν ἴσας· καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.
- Ιουδ. 5,12 Εκείνοι ὁμως παρεκάλεσαν με ὅλην των την δύναμιν τον Θεόν των, ὁ ὁποῖος και ἐκτύπησεν ὅλην την χώραν της Αἰγύπτου με πληγὰς και συμφοράς, εις τας ὁποίας δεν

υπήρχε καμμία θεραπεία. Οι Αιγύπτιοι τρομοκρατημένοι από τας συμφοράς αυτάς αναγκάσθησαν να τους εκδιώξουν από την χώραν των.

Ιουδ. 5,13 καὶ κατεξήρανεν ὁ Θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἔμπροσθεν αὐτῶν

Ιουδ. 5,13 Ο Θεός εξήρανε την Ερυθράν Θαλασσαν εμπρός από αυτούς,

Ιουδ. 5,14 καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν τοῦ Σινὰ καὶ Κάδης Βαρνή· καὶ ἐξέβαλον πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ

Ιουδ. 5,14 τους ωδήγησε προς τον δρόμον του Σινά και από εκεί προς την Καδης Βαρνή. Οι Ισραηλίται εξεδίωξαν τότε όλους αυτούς, που κατοικούσαν την έρημον.

Ιουδ. 5,15 καὶ ὥκησαν ἐν γῇ Ἀμορραίων καὶ πάντας τοὺς Ἑσεβωνίτας ἐξωλόθρευσαν ἐν τῇ ἰσχυΐ αὐτῶν. καὶ διαβάντες τὸν Ἰορδάνην ἐκληρονόμησαν πᾶσαν τὴν ὀρεινὴν

Ιουδ. 5,15 Ηλθαν κατόπιν και εγκατεστάθησαν εις την χώραν των Αμορραίων, εξωλόθρευσαν με τας ιδικὰς των δυνάμστους κατοίκους της πόλεως Εσεβών, διέβησαν τον Ιορδάνην ποταμόν, εκυρίευσαν και επήραν ως κληρονομίαν των όλην την ορεινήν αυτήν περιοχήν.

Ιουδ. 5,16 καὶ ἐξέβαλον ἐκ προσώπου αὐτῶν τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον καὶ τὸν Συχέμ καὶ πάντας τοὺς Γεργεσαίους καὶ κατώκησαν ἐν αὐτῇ ἡμέρας πολλάς.

Ιουδ. 5,16 Εξεδίωξαν από εμπρός των τους Χαναναίους, τους Φερεζαίους, τους Ιεβουσαίους, τους κατοίκους της Συχέμ, τους Γεργεσαίους και κατώκησαν εις την χώραν αυτήν επί πολύν χρόνον.

Ιουδ. 5,17 καὶ ἕως οὐχ ἥμαρτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, ἦν τὰ ἀγαθὰ μετ' αὐτῶν, ὅτι Θεὸς μισῶν ἀδικίαν μετ' αὐτῶν ἐστίν.

- Ιουδ. 5,17 Και εφ' όσον μεν χρόνον δεν ημάρτανον ενώπιον του Θεού των, όλα τα αγαθά της γης ήσαν ιδικά των, διότι ο Θεός των, που μισεί την αδικίαν, ήτο μαζί των.
- Ιουδ. 5,18 Ότε δέ απέστησαν από τής όδοϋ, ής διέθετο αύτοίς, έξωλοθρεύθησαν έν πολλοίς πολέμοις επί πολύ σφόδρα και ήχμαλωτεύθησαν είς γήν ούκ ίδίαν, και ό ναός τοϋ Θεοϋ αύτῶν έγενήθη είς έδαφος, και οί πόλεις αύτῶν έκρατήθησαν υπό τῶν ύπεναντίων.
- Ιουδ. 5,18 Όταν όμως απεμακρύνθησαν από τον δρόμον, τον οποίον ο ίδιος ο Θεός τους είχε δείξει, έξωλοθρεύθησαν δια πολλών σκληρών και μακροχρονίων πολέμων, ηχμαλωτίσθησαν και μετεφέρθησαν εις ξένην χώραν, ο δε ναός των κατεστράφη, ισοπεδώθη και αι πόλεις των εκυριεύθησαν από τους εχθρούς των.
- Ιουδ. 5,19 και νϋν έπιστρέψαντες επί τον Θεόν αύτῶν ανέβησαν έκ τής διασποράς, οϋ διεσπάρησαν εκεί, και κατέσχον την Ίερουσαλήμ, οϋ τὸ άγίασμα αύτῶν, και κατωκίσθησαν έν τῇ όρεινῇ, ότι ήν έρημος.
- Ιουδ. 5,19 Τώρα όμως που επέστρεψαν εν μετανοία προς τον Θεόν των, επανήλθαν από την διασποράν της αιχμαλωσίας των, όπου είχαν διασκορπισθή εκεί, και κατέλαβον την Ιερουσαλήμ, όπου ευρίσκεται ο άγιος αυτών ναός, και εγκατεστάθησαν εις την ορεινήν περιοχήν, διότι αυτή ήτο έρημος και ακατοίκητος.
- Ιουδ. 5,20 και νϋν, δέσποτα κύριε, εί μέν έστιν άγνόημα έν τῷ λαῷ τούτῳ και άμαρτάνουσιν είς τον Θεόν αύτῶν και έπισκεψόμεθα ότι έστιν έν αύτοίς σκάνδαλον τοϋτο, και άναβησόμεθα και έκπολεμήσομεν αυτούς.
- Ιουδ. 5,20 Και τώρα, Δέσποτα κύριε, ας φροντίσωμεν να μάθωμεν, μήπως στον λαόν αυτόν υπάρχει παράβασις του θείου θελήματος και έτσι αυτοί είναι ένοχοι ενώπιον του Θεού των. Αν ναι, θα εκστρατεύσωμεν εναντίον αυτών, θα

- πορευθώμεν και θα καταπολεμήσωμεν αυτούς, διότι η
αμαρτία των θα είναι βεβαία αιτία της καταστροφής των.
- Ιουδ. 5,21 εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἀνομία ἐν τῷ ἔθνει αὐτῶν, παρελθέτω
δὴ ὁ κύριός μου, μήποτε ὑπερασπίσῃ ὁ Κύριος αὐτῶν
καὶ ὁ Θεὸς αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ἐσόμεθα εἰς
ὄνειδισμόν ἐναντίον πάσης τῆς γῆς.
- Ιουδ. 5,21 Εἰάν ὁμως ο λαός αὐτός δεν διέπραξεν ἀμάρτημά τι ἐνώπιον
του Θεοῦ, ο κύριός μου ας απομακρυνθῇ ἀπὸ αὐτούς,
μήπως Κύριος ο Θεός των τους υπερασπίσῃ ἐναντίον μας,
ἡμεῖς δε νικηθώμεν και γίνωμεν ἐμπαιγμός και
ἐξευτελισμός στους λαούς της γῆς”.
- Ιουδ. 5,22 καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο Ἀχιὼρ λαλῶν τοὺς λόγους
τούτους, καὶ ἐγόγγυσε πᾶς ὁ λαὸς ὁ κυκλῶν τὴν
σκηνὴν καὶ περιστῶς, καὶ εἶπαν οἱ μεγιστᾶνες
Ὁλοφέρνηου καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν παραλίαν
καὶ τὴν Μωάβ συγκόψαι αὐτόν·
- Ιουδ. 5,22 Όταν ο Αχιὼρ ἔπαυσε να ομιλῇ, ὅλος ο λαός, ο οποίος
εὐρίσκετο γύρω ἀπὸ τὴν σκηνὴν του Ολοφέρνηου και εἶχεν
ἀκούσει τα λεχθέντα, ἐγόγγυσαν ἐναντίον του Αχιὼρ. Οἱ
ἀξιωματοῦχοι του Ολοφέρνηου και ὅλοι οἱ κάτοικοι των
παραλίων μερῶν και οἱ Μωαβίται ἐζήτησαν να φονεύσουν
τον Αχιὼρ. Εἶπαν δε πρὸς τον Ολοφέρνην·
- Ιουδ. 5,23 οὐ γὰρ φοβηθησόμεθα ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ· ἰδοὺ γὰρ
λαός, ἐν ᾧ οὐκ ἔστι δύναμις οὐδὲ κράτος εἰς παράταξιν
ἰσχυράν·
- Ιουδ. 5,23 “δεν φοβούμεθα τους Ἰσραηλίτας. Αὐτός εἶναι ἓνας λαός,
που δεν ἔχει στρατιωτικὴν δύναμιν και ἐπομένως δεν εἶναι
εἰς θέσιν να ἀντιπαραταχθῇ με ἰσχύν ἐναντίον μας.
- Ιουδ. 5,24 διὸ δὴ ἀναβησόμεθα, καὶ ἔσονται εἰς κατάβρωμα πάσης
τῆς στρατιᾶς σου, δέσποτα Ὁλοφέρνη.
- Ιουδ. 5,24 Διὰ τοῦτο, δέσποτα Ολοφέρνη, θα ἐκστρατεύσωμεν
ἐναντίον αὐτῶν και ὅλοι αὐτοὶ θα κατανικηθοῦν και θα

γίνουν διαρπαγή στον στρατόν σου”.

ΙΟΥΔΙΘ 6

- Ιουδ. 6,1 Καὶ ὡς κατέπαυσεν ὁ θόρυβος τῶν ἀνδρῶν τῶν κύκλῳ τῆς συνεδρίας, καὶ εἶπεν Ὀλοφέρνης ὁ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Ἀσσοῦρ πρὸς Ἀχιὼρ ἐναντίον παντὸς τοῦ δήμου ἀλλοφύλων καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Μωάβ·
- Ιουδ. 6,1 Οταν εσίγασεν ο θόρυβος των ανδρῶν, οι οποίοι ευρίσκοντο γύρω από την σκηνήν του, ο Ολοφέρνης ο αρχιστράτηγος του στρατού των Ασσυρίων εἶπε προς τον Αχιὼρ ενώπιον ὅλου του πλήθους των ξένων στρατιωτῶν και εις ἐπήκοον ὁλων των Μωαβιτῶν.
- Ιουδ. 6,2 καὶ τίς εἶ σύ, Ἀχιὼρ καὶ οἱ μισθωτοὶ τοῦ Ἐφραὶμ, ὅτι ἐπροφήτευσας ἐν ἡμῖν καθὼς σήμερον καὶ εἶπας τὸ γένος Ἰσραὴλ μὴ πολεμῆσαι, ὅτι ὁ Θεὸς αὐτῶν ὑπερασπιεῖ αὐτῶν; καὶ τίς ὁ Θεὸς εἰ μὴ Ναβουχοδονόσορ; οὗτος ἀποστελεῖ τὸ κράτος αὐτοῦ καὶ ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καὶ οὐ ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς αὐτῶν·
- Ιουδ. 6,2 “Ποῖος εἶσαι συ, Αχιὼρ, και οι μισθωτοὶ πράκτορες της φυλῆς του Εφραὶμ, που ἐτόλμησες και προεφήτευσες, ὅπως ωμίλησες σήμερον και εἶπες, ὅτι δεν πρέπει να πολεμήσωμεν ἐναντίον της φυλῆς των Ισραηλιτῶν, διότι ο Θεὸς των θα τους υπερασπίση; Ποῖος ἄλλος εἶναι Θεὸς πλην του Ναβουχοδονόσορος; Ο Ναβουχοδονόσορ αὐτός θα ἀποστείλῃ τον στρατόν ου και θα τους ἐξολοθρεύσῃ ἐντελῶς ἀπὸ το πρόσωπον της γῆς. Ο δε Θεὸς των δεν θα ἠμπορέσῃ να τους γλυτώσῃ.
- Ιουδ. 6,3 ἀλλ’ ἡμεῖς οἱ δοῦλοι αὐτοῦ πατάξομεν αὐτοὺς ὡς ἄνθρωπον ἓνα, καὶ οὐχ ὑποστήσονται τὸ κράτος τῶν

ἵππων ἡμῶν.

Ιουδ. 6,3

Αλλά ημεῖς, οἱ δούλοι τοῦ Ναβουχοδονόσορος, θα τοὺς κτυπήσωμεν κατὰ τρόπον εὐκόλον καὶ ἐξοντωτικόν, ὡς εἶναι ἓνας μόνον ἄνθρωπος. Αὐτοὶ δὲν θα καταφέρουν καθόλου νὰ φέρουν οὔτε τὴν παραμικρὰν ἀντίστασιν εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ἱππικοῦ μας.

Ιουδ. 6,4

κατακαύσομεν γὰρ αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ ὄρη αὐτῶν μεθυσθήσεται ἐν τῷ αἵματι αὐτῶν, καὶ τὰ πεδία αὐτῶν πληρωθήσεται νεκρῶν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἀντιστήσεται τὸ ἵχνος τῶν ποδῶν αὐτῶν κατὰ πρόσωπον ἡμῶν, ἀλλὰ ἀπωλεία ἀπολοῦνται, λέγει ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ὁ κύριος πάσης τῆς γῆς· εἶπε γάρ, οὐ ματαιωθήσεται τὰ ῥήματα τῶν λόγων αὐτοῦ.

Ιουδ. 6,4

Θα τοὺς κατακαύσωμεν φύρδην μίγδην, τὰ ὄρη τῶν θα πλημμυρήσουν καὶ θα μεθύσουν ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν, αἱ δὲ πεδιάδες τῶν θα γεμίσουν ἀπὸ τὰ νεκρὰ σώματά τῶν. Οὔτε ἵχνος ἀπὸ τὰ πόδια τῶν δὲν θα παραμείνῃ ἐνώπιόν μας, ἀλλὰ ὅλοι θα καταστραφούν ἐξ ολοκλήρου. Αὐτὰ λέγει ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ, ὁ κύριος ὅλης τῆς οἰκουμένης. Εἶπεν, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἀποδειχθῶν κούφιοι καὶ μάταιοι οἱ λόγοι τοῦ.

Ιουδ. 6,5

σὺ δὲ Ἀχιὼρ μισθωτὲ τοῦ Ἀμμών, ὃς ἐλάλησας τοὺς λόγους τούτους ἐν ἡμέρᾳ ἀδικίας σου, οὐκ ὄψει ἔτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἕως οὔ ἐκδικήσω τὸ γένος τῶν ἐξ Αἰγύπτου·

Ιουδ. 6,5

Σὺ δὲ, Ἀχιὼρ, μισθωτὲ πράκτορ τῶν Ἀμμωνιτῶν, ὁ οὗτος κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐτόλμησες νὰ ομιλήσῃς ἐνώπιόν μου τοὺς λόγους αὐτοὺς τῆς ἀδικίας, δὲν θα ἴδῃς πλέον τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ τὴν ἡμέραν αὐτὴν, μέχρις ὅτου ἐγὼ τιμωρήσω τὸ γένος τῶν Ἰσραηλιτῶν, ποὺ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

Ιουδ. 6,6

καὶ τότε διελεύσεται ὁ σίδηρος τῆς στρατιᾶς μου καὶ ὁ

λαὸς τῶν θεραπόντων μου τὰς πλευράς σου, καὶ πεσῇ
ἐν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν, ὅταν ἐπιστρέψω.

Ιουδ. 6,6

Και τότε ὅλα τα σιδερένια ὅπλα του στρατοῦ μου, λόγχαι
και ρομφαίαι, θα διαπεράσουν το σῶμα σου και το πλήθος
των στρατιωτῶν μου θα σου σπάση τα πλευρά και θα πέσης
νεκρὸς μεταξύ των νεκρῶν Ἰσραηλιτῶν, ὅταν ἐγὼ
ἐπιστρέψω νικητῆς.

Ιουδ. 6,7

καὶ ἀποκαταστήσουσί σε οἱ δοῦλοί μου εἰς τὴν ὀρεινὴν
καὶ θήσουσί σε ἐν μιᾷ τῶν πόλεων τῶν ἀναβάσεων,

Ιουδ. 6,7

Επὶ του παρόντος ὁμως οἱ δούλοι μου θα σε μεταφέρουν
στο ὄρος και θα σε περιορίσουν εἰς μίαν πόλιν ἐπάνω εἰς
τας διαβάσεις αὐτάς.

Ιουδ. 6,8

καὶ οὐκ ἀπολῇ ἕως οὗ ἐξολοθρευθῇς μετ' αὐτῶν.

Ιουδ. 6,8

Δεν θα εκτελεσθῇς, ἀλλὰ θα ζήσης, μέχρις ὅτου
ἐξολοθρευθῇς μαζί με τους Ἰσραηλίτας.

Ιουδ. 6,9

καὶ εἴπερ ἐλπίζεις τῇ καρδίᾳ σου ὅτι οὐ ληφθήσονται,
μὴ συμπεσέτω σου τὸ πρόσωπον· ἐλάλησα, καὶ οὐδὲν
διαπесеῖται τῶν ῥημάτων μου.

Ιουδ. 6,9

Και μη παίρνης αὐτὸ το ὕφος το θλιμμένον, εἴαν κατὰ βάθος
συ ἐλπίζεις ὅτι ἐκεῖνοι δεν θα καταληφθοῦν ἀπὸ ἐμέ. Εἶπα
και ἐλάλησα και κανένα ἀπὸ τα λόγια μου δεν θα πέση στο
κενόν”.

Ιουδ. 6,10

καὶ προσέταξεν Ὀλοφέρνης τοῖς δούλοις αὐτοῦ, οἳ ἦσαν
παρεστηκότες ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ, συλλαβεῖν τὸν Ἀχιὼρ
καὶ ἀποκαταστήσαι αὐτὸν εἰς Βαιτυλοῦα καὶ παραδοῦναι
εἰς χεῖρας υἱῶν Ἰσραὴλ.

Ιουδ. 6,10

Διέταξεν ο Ὀλοφέρνης τους δούλους του, οἱ οποίοι
εὐρίσκοντο ὀρθιοὶ πλησίον εἰς τὴν σκηνὴν του, να
συλλάβουν τὸν Ἀχιὼρ και να οδηγήσουν αὐτὸν εἰς
Βαιτυλοῦα, δια να τον παραδώσουν εἰς τα χέρια των
Ἰσραηλιτῶν.

Ιουδ. 6,11

καὶ συνέλαβον αὐτὸν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ ἤγαγον αὐτὸν

ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τὸ πεδῖον καὶ ἀπῆραν ἐκ μέσου τῆς πεδινῆς εἰς τὴν ὀρεινὴν καὶ παρεγένοντο ἐπὶ τὰς πηγάς, αἱ ἧσαν ὑποκάτω Βαιτυλοῦα.

Ιουδ. 6,11

Οἱ δούλοι τοῦ Ολοφέρνηου συνέλαβαν πράγματι τὸν Ἀχιὼρ, τὸν ὠδήγησαν ἔξω ἀπὸ τοῦ στρατόπεδον εἰς τὴν πεδιάδα, ἀπὸ τῆς πεδιάδας τὸν ἀνεβίβασαν στὸ ὄρος καὶ ἐφθασαν εἰς τὰς πηγάς, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκοντο κάτω ἀπὸ τῆς Βαιτυλοῦα.

Ιουδ. 6,12

καὶ ὥς εἶδαν αὐτοὺς οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, ἀνέλαβον τὰ ὅπλα αὐτῶν καὶ ἀπῆλθον ἔξω τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, καὶ πᾶς ἀνὴρ σφενδονήτης διεκράτησαν τὴν ἀνάβασιν αὐτῶν καὶ ἔβαλον ἐν λίθοις ἐπ' αὐτούς.

Ιουδ. 6,12

Ὅταν οἱ Ἰσραηλίται, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ποὺ εὐρίσκοντο εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, τοὺς εἶδαν, ἐπῆραν τὰ ὅπλα τῶν, βγήκαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους καὶ οἱ σφενδονήται κατέλαβον τὰς διαβάσεις καὶ ἐρριπτον λίθους ἐναντίον ἐκείνων.

Ιουδ. 6,13

καὶ ὑποδύσαντες ὑποκάτω τοῦ ὄρους ἔδωκαν τὸν Ἀχιὼρ καὶ ἀφῆκαν ἐρρίμμενον ὑπὸ τὴν ῥίζαν τοῦ ὄρους καὶ ἀπώχοντο πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν.

Ιουδ. 6,13

Οἱ δούλοι τοῦ Ολοφέρνηου, ποὺ ἔφεραν συνοδείαν τὸν Ἀχιὼρ, εἰσέδυσαν κάτω ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, διὰ νὰ προφυλαχθῶν, ἔδεσαν ἐκεῖ τὸν Ἀχιὼρ, τὸν ἀφῆκαν δεμένον στοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους καὶ ἐφυγαν, διὰ νὰ ἐπανέλθουν στὸν κύριόν των.

Ιουδ. 6,14

καταβάντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πόλεως αὐτῶν ἐπέστησαν αὐτῷ καὶ λύσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον εἰς τὴν Βαιτυλοῦα καὶ κατέστησαν αὐτὸν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως αὐτῶν,

Ιουδ. 6,14

Οἱ Ἰσραηλίται κατέβησαν ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν κάτω, συνήντησαν αὐτόν, τὸν ἔλυσαν καὶ τὸν ὠδήγησαν εἰς τὴν Βαιτυλοῦα, ὅπου καὶ τὸν παρουσίασαν στοὺς ἄρχοντας τῆς

πόλεως.

Ιουδ. 6,15 οἱ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ὁζίας ὁ τοῦ Μιχὰ ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν καὶ Ἀβρίς ὁ τοῦ Γοθονιήλ καὶ Χαρμὶς υἱὸς Μελχιήλ.

Ιουδ. 6,15 Ἀρχοντες δε τῆς πόλεως κατ' ἐκείνας τας ἡμέρας ἦσαν ο Ὁζίας, υἱὸς τοῦ Μιχὰ ἀπὸ τὴν φυλὴν Συμεὼν, καὶ ο Ἀβρίς υἱὸς τοῦ Γοθονιήλ καὶ ο Χαρμὶς υἱὸς τοῦ Μελχιήλ.

Ιουδ. 6,16 καὶ συνεκάλεσαν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως, καὶ συνέδραμον πᾶς νεανίσκος αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἔστησαν τὸν Ἀχιὼρ ἐν μέσῳ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτῶν, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν Ὁζίας τὸ συμβεβηκός.

Ιουδ. 6,16 Οἱ ἀρχηγοὶ αὐτοὶ συνεκάλεσαν τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως εἰς σύσκεψιν, ὅπου ὁμῶς προσήλθον καὶ οἱ νέοι Ἰσραηλίται καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ γυναῖκες. Εἰβαν τὸν Ἀχιὼρ στο μέσον ὅλου τοῦ λαοῦ τῶν καὶ ο Ὁζίας τὸν ἠρώτησε διὰ τὸ συμβεβηκός αὐτό.

Ιουδ. 6,17 καὶ ἀποκριθεὶς ἀπήγγειλεν αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς συνεδρίας Ὀλοφέρνηου καὶ πάντα τὰ ῥήματα, ὅσα ἐλάλησεν ἐν μέσῳ τῶν ἀρχόντων υἱῶν Ἀσσοῦρ, καὶ ὅσα ἐμεγαλορρήμνησεν Ὀλοφέρνης εἰς τὸν οἶκον Ἰσραήλ.

Ιουδ. 6,17 Ὁ Ἀχιὼρ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, ὅσα εἶχαν λεχθῆ κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ Ὀλοφέρνηου καὶ ὅλους τοὺς λόγους, τοὺς οἵους αὐτὸς εἶπεν ἐνώπιον τῶν Ἀσσυρίων ἀρχηγῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ τοὺς ἀλαζονικοὺς λόγους τοῦ Ὀλοφέρνηου ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Ιουδ. 6,18 καὶ πεσόντες ὁ λαὸς προσεκύνησαν τῷ Θεῷ καὶ ἐβόησαν λέγοντες·

Ιουδ. 6,18 Οἱ Ἰσραηλίται ἐπῆσαν με τὸ πρόσωπον κατὰ γῆς, προσεκύνησαν τὸν Θεόν καὶ εἶπαν·

Ιουδ. 6,19 Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, κάτιδε ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν καὶ ἐλέησον τὴν ταπείνωσιν τοῦ γένους ἡμῶν καὶ

ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῶν ἡγιασμένων σοι ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ.

Ιουδ. 6,19 “Κυριε, συ ο Θεός του ουοανού, ιδέ καλὰ τας αλαζονείας
αυτῶν των ανθρωπων και ελέησε το ταπεινωμένον και
απειλούμενον από αυτούς γένος μας· ρίψε ένα βλέμμα
σπλαγχνικόν κατά την ημέραν αυτήν στους ηγιασμένους
σου”.

Ιουδ. 6,20 καὶ παρεκάλεσαν τὸν Ἀχιὼρ καὶ ἐπήνεσαν αὐτὸν
σφόδρα.

Ιουδ. 6,20 Επειτα από αυτά επαρηγόρησαν τον Αχιὼρ και τον
επήνεσαν πολύ.

Ιουδ. 6,21 καὶ παρέλαβεν αὐτὸν Ὁζίας ἐκ τῆς ἐκκλησίας εἰς οἶκον
αὐτοῦ καὶ ἐποίησε πότον τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ
ἐπεκαλέσαντο τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ εἰς βοήθειαν ὅλην τὴν
νύκτα ἐκείνην.

Ιουδ. 6,21 Ο Οζίας τον παρέλαβον από την συγκέντρωσιν εκείνην, τον
έφερεν στον οἶκον του και παρέθεσε τράπεζαν εἰς αὐτὸν και
τους πρεσβυτέρους. Ὁλην δε εκείνην την νύκτα
παρακαλοῦσαν τον Θεὸν του Ἰσραὴλ να ἐλθῃ εἰς βοήθειάν
των.

ΙΟΥΔΙΘ 7

Ιουδ. 7,1 Τῇ δ' ἐπαύριον παρήγγειλεν Ὁλοφέρνης πάσῃ τῇ
στρατιᾷ αὐτοῦ καὶ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, οἳ παρεγένοντο
ἐπὶ τὴν συμμαχίαν αὐτοῦ, ἀναζευγνύειν ἐπὶ Βαιτυλούα
καὶ τὰς ἀναβάσεις τῆς ὀρεινῆς προκαταλαμβάνεσθαι καὶ
ποιεῖν πόλεμον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

Ιουδ. 7,1 Κατὰ την επομένην ο Ολοφέρνης διέταξε ὅλον τον στρατόν
του και ὅλον τον λαόν, ο οποίος είχε προσέλθει και
προστεθῇ εἰς την συμμαχίαν του, να αναλάβουν επίθεσιν

- εναντίον της Βαιτυλούα και αφού καταλάβουν τας ορεινάς διαβάσεις, να αρχίσουν πόλεμον εναντίον των Ισραηλιτών.
- Ιουδ. 7,2 καὶ ἀνέζευξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς ἀνὴρ δυνατὸς αὐτῶν· καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν ἀνδρῶν πολεμιστῶν χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν ἑκατὸν ἐβδομήκοντα καὶ ἱππέων χιλιάδες δεκαδύο, χωρὶς τῆς ἀποσκευῆς καὶ τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἦσαν πεζοὶ ἐν αὐτοῖς, πλῆθος πολὺ σφόδρα.
- Ιουδ. 7,2 Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐξεκίνησαν δια τὸν πόλεμον ὅλοι οἱ ἰσχυροὶ ἄνδρες. Ἡ δύναμις τῶν πολεμιστῶν ἀνδρῶν ἦτο ἑκατὸν ἐβδομήκοντα χιλιάδες πεζοὶ καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππεῖς, ἐκτὸς ἀπὸ τα μεταγωγικά καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους πεζοπόρους, ποὺ τοὺς ἀκολουθοῦσαν καὶ οἱ ὁποῖοι ἦσαν πάρα πολλοί.
- Ιουδ. 7,3 καὶ παρενέβαλον ἐν τῷ αὐλῶνι πλησίον Βαιτυλούα ἐπὶ τῆς πηγῆς καὶ παρέτειναν εἰς εὖρος ἐπὶ Δωθαῖμ καὶ ἕως Βελβαῖμ καὶ εἰς μῆκος ἀπὸ Βαιτυλούα ἕως Κυαμῶνος, ἥ ἐστὶν ἀπέναντι Ἑσδρηλῶν.
- Ιουδ. 7,3 Οἱ αὐτοὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὴν κοιλάδα πλησίον τῆς Βαιτυούλα ἣ ὁποία εὐρίσκετο κοντὰ εἰς μίαν πηγὴν. Ἐξετείνοντο δε κατὰ πλάτος μέχρι τῆς Δωθαῖμ καὶ Βελβαῖμ, κατὰ μῆκος δε ἀπὸ τὴν Βαιτυλούα μέχρι τῆς Κυαμώνος, ἣ ὁποία εὐρίσκεται ἀπέναντι τῆς Ἑσδρηλῶν.
- Ιουδ. 7,4 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὥς εἶδον αὐτῶν τὸ πλῆθος, ἐταράχθησαν σφόδρα καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· νῦν ἐκλείξουσιν οὗτοι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς πάσης, καὶ οὔτε τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ οὔτε αἱ φάραγγες οὔτε οἱ βουνοὶ ὑποστήσονται τὸ βάρος αὐτῶν.
- Ιουδ. 7,4 Οἱ Ισραηλίται, ὅταν εἶδαν τὸ μεγάλο πλῆθος τῶν ἐχθρῶν, ἐταράχθησαν πάρα πολὺ καὶ εἶπεν ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον· “αὐτοὶ με τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ τῶν θα γλύψουν καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς χώρας. Οὔτε τὰ ὑψηλὰ ὄρη, οὔτε οἱ φάραγγες, οὔτε τὰ βουνὰ θα ἠμπορέσουν νὰ ἀνθεξοῦν στο

βάρος των”.

Ιουδ. 7,5 καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος τὰ σκεύη τὰ πολεμικὰ αὐτῶν καὶ ἀνακαύσαντες πυρὰς ἐπὶ τοὺς πύργους αὐτῶν, ἔμενον φυλάσσοντες ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

Ιουδ. 7,5 Ἐν τούτοις ἐπῆρεν ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοῦς τα πολεμικὰ του ὅπλα, ἤναψαν πυρὰς ἐπάνω στους πύργους των τειχῶν καὶ παρέμειναν ὅλην ἐκείνην τὴν νύκτα φρουροῦντες καὶ ἐτοιμοὶ εἰς πόλεμον.

Ιουδ. 7,6 τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἐξήγαγεν Ὀλοφέρνης πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οἳ ἦσαν ἐν Βαιτυλούᾳ,

Ιουδ. 7,6 Κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν ὁ Ολοφέρνης ἐβγαλε καὶ ὠδήγησεν ὅλον το ἱππικόν του ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκοντο εἰς τὴν Βαιτυλούα.

Ιουδ. 7,7 καὶ ἐπεσκέψατο τὰς ἀναβάσεις τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων αὐτῶν ἐφώδευσε καὶ προκατέλαβετο αὐτὰς καὶ ἐπέστησεν αὐταῖς παρεμβολὰς ἀνδρῶν πολεμιστῶν, καὶ αὐτὸς ἀνέζευξεν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Ιουδ. 7,7 Ἡρεύνησε καὶ ἔμαθε, ποῖαι εἶναι αἱ διαβάσεις πρὸς τὴν πόλιν, ὅπως ἐπίσης ἀνεζήτησε καὶ εὗρε τὰς πηγὰς των ὑδάτων αὐτῆς καὶ τὰς κατέλαβεν. Ἐτοποθέτησε κατόπιν φρουρὰς ἀνδρῶν πολεμιστῶν καὶ αὐτὸς ἐπέστρεψεν στο στρατόπεδόν του.

Ιουδ. 7,8 καὶ προσελθόντες αὐτῷ οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἡσαΐ καὶ πάντες οἱ ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ Μωάβ καὶ οἱ στρατηγοὶ τῆς παραλίας εἶπαν·

Ιουδ. 7,8 Προσῆλθον τότε εἰς αὐτόν οἱ ἀρχηγοὶ των υἱῶν Ἡσαΐ, των Ἰδουμαίων, καὶ ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ λαοῦ των Μωαβιτῶν καὶ οἱ στρατηγοὶ των παραλίων χωρῶν καὶ του εἶπαν·

Ιουδ. 7,9 ἀκουσάτω δὴ λόγον ὁ δεσπότης ἡμῶν, ἵνα μὴ γένηται θραῦσμα ἐν τῇ δυνάμει σου·

- Ιουδ. 7,9 “ας ακούση ο δεσπότης μας ένα λόγον από ημάς, δια να μη συμβή θραύσις εις την στρατιωτικήν του δύναμιν.
- Ιουδ. 7,10 ὁ γὰρ λαὸς οὗτος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ πέποιθαν ἐπὶ τοῖς δόρασιν αὐτῶν, ἀλλ’ ἐπὶ τοῖς ὕψεσι τῶν ὀρέων αὐτῶν, ἐν οἷς αὐτοὶ ἐνοικοῦσιν ἐν αὐτοῖς· οὐ γὰρ ἐστὶν εὐχερὲς προσβῆναι ταῖς κορυφαῖς τῶν ὀρέων αὐτῶν.
- Ιουδ. 7,10 Ο λαὸς αὐτῶν των Ἰσραηλιτῶν δεν ἔχει πεποίθησιν εἰς τα δόρατά του, εἰς την στρατιωτικὴν του δύναμιν, ἀλλὰ στο ὕψος των ὀρέων, ὅπου αὐτοὶ κατοικοῦν, διότι δεν εἶναι εὐκόλον να ἀναβῇ κανεὶς εἰς τας κορυφὰς των ὀρέων αὐτῶν.
- Ιουδ. 7,11 καὶ νῦν, δέσποτα, μὴ πολέμει πρὸς αὐτούς, καθὼς γίνεται πόλεμος παρατάξεως, καὶ οὐ πεσεῖται ἐκ τοῦ λαοῦ σου ἀνὴρ εἷς.
- Ιουδ. 7,11 Λοιπὸν, δέσποτα, να μὴ πολεμήσῃς ἐναντίον αὐτῶν, ὅπως συνήθως γίνεται ὁ πόλεμος κατὰ παράταξιν, δια να μὴ φονευθῇ κανένας στρατιώτης ἀπὸ την δύναμίν σου.
- Ιουδ. 7,12 ἀνάμεινον ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς σου διαφυλάσσων πάντα ἄνδρα ἐκ τῆς δυνάμεώς σου, καὶ ἐπικρατησάτωσαν οἱ παῖδές σου τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος, ἣ ἐκπορεύεται ἐκ τῆς ρίζης τοῦ ὄρους,
- Ιουδ. 7,12 Μείνε στο στρατόπεδόν σου, προφύλαξε ἀπὸ κάθε φθοράν τους ἄνδρας της στρατιωτικῆς σου δυνάμεως καὶ ας βαδίσουν μερικοὶ ἀπὸ τους ἄνδρας σου, δια να καταλάβουν την πηγὴν τοῦ ὕδατος, ἡ ὁποία ἀναβλύζει ἀπὸ τους πρόποδας τοῦ ὄρους.
- Ιουδ. 7,13 διότι ἐκεῖθεν ὑδρεύονται πάντες οἱ κατοικοῦντες Βαιτυλοῦα, καὶ ἀνελεῖ αὐτοὺς ἡ δίψα, καὶ ἐκδώσουσι τὴν πόλιν ἑαυτῶν· καὶ ἡμεῖς καὶ ὁ λαὸς ἡμῶν ἀναβησόμεθα ἐπὶ τὰς πλησίον κορυφὰς τῶν ὀρέων καὶ παρεμβалоῦμεν ἐπ’ αὐταῖς εἰς προφυλακὴν τοῦ μὴ ἐξελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως ἄνδρα ἓνα.

- Ιουδ. 7,13 Διότι από εκεί υδρεύονται όλοι οι κάτοικοι της Βαιτυλούα. Εάν τους κόψωμεν το ύδωρ, η δίψα θα καταστρέψη τους Ισραηλίτας της Βαιτυλούα, και αυτοί θα παραδώσουν την πόλιν των. Ημείς δε και ο στρατός μας θα ανέλθωμεν εις τας πλησίον κορυφάς των ορέων, θα κατασκηνώσωμεν επάνω εις αυτάς ως προφυλακή, δια να μη εξέλθη από την πόλιν ούτε ένας ανήρ.
- Ιουδ. 7,14 καὶ τακήσονται ἐν τῷ λιμῷ αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ πρὶν ἐλθεῖν τὴν ῥομφαίαν ἐπ’ αὐτοῦς, καταστρωθήσονται ἐν ταῖς πλατείαις τῆς οἰκίσεως αὐτῶν.
- Ιουδ. 7,14 Οι κάτοικοι της πόλεως και αι γυναῖκες αὐτῶν και τα παιδιά αὐτῶν θα λυώνουν από τον λιμόν και την δίψαν, και πριν ἐπέλθη ἐναντίον των η ρομφαία, θα ἔχουν στρωθῇ νεκροὶ στους δρόμους της πόλεως των.
- Ιουδ. 7,15 καὶ ἀνταποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα πονηρόν, ἀνθ’ ὧν ἐστασίασαν, καὶ οὐκ ἀπήντησαν τῷ προσώπῳ σου ἐν εἰρήνῃ.
- Ιουδ. 7,15 Ἐτσι δε θα τους εκδικηθῇς κατὰ τον πλεον σκληρόν τρόπον, διότι ἐστασίασαν ἐναντίον σου και δεν ἐξήλθον ειρηνικῶς να σε υποδεχθούν”.
- Ιουδ. 7,16 καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι αὐτῶν ἐνώπιον Ὀλοφέρνηου καὶ ἐνώπιον πάντων τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ συνέταξαν ποιεῖν καθὼς ἐλάλησαν.
- Ιουδ. 7,16 Οι λόγοι αυτοὶ ἤρεσαν στον Ολοφέρνην και εις όλους τους αυλικούς του και ἀπεφάσισαν να πράξουν, ὅπως ἐκεῖνοι τους εἶχον εἶπει.
- Ιουδ. 7,17 καὶ ἀπῆρε παρεμβολὴ υἱῶν Ἀμμῶν καὶ μετ’ αὐτῶν χιλιάδες πέντε υἱῶν Ἀσσοῦρ καὶ παρενέβαλον ἐν τῷ αὐλῶνι καὶ προκατελάβοντο τὰ ὕδατα καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
- Ιουδ. 7,17 Ἀνεχώρησε, λοιπόν, στρατός των Αμμωνιτῶν, μαζί με

αυτούς και πέντε χιλιάδες εκ των Ασσυρίων,
εστρατοπέδευσαν εις την κοιλάδα και κατέλαβον τα ύδατα
και τας πηγάς των υδάτων των Ισραηλιτών.

Ιουδ. 7,18

καὶ ἀνέβησαν υἱοὶ Ἡσαΐ καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ
παρενέβαλον ἐν τῇ ὀρεινῇ ἀπέναντι Δωθαΐμ. καὶ
ἀπέστειλαν ἐξ αὐτῶν πρὸς νότον καὶ ἀπηλιώτην
ἀπέναντι Ἐγρεβήλ, ἥ ἐστὶ πλησίον Χούς, ἥ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ
χειμάρρου Μοχμούρ. καὶ ἡ λοιπὴ στρατιὰ τῶν Ἀσσυρίων
παρενέβαλον ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ἐκάλυψαν πᾶν τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς· καὶ αἱ σκηναὶ καὶ αἱ ἀπαρτίαι αὐτῶν
κατεστρατοπέδευσαν ἐν ὄχλῳ πολλῷ καὶ ἦσαν εἰς
πλῆθος πολὺ σφόδρα.

Ιουδ. 7,18

Επίσης μαζί με αυτούς συνεξεστράτευσαν οι Ιδουμαῖοι και
οι Αμμωνῖται και εστρατοπέδευσαν εις την ορεινήν θέσιν
ἀπέναντι της Δωθαΐμ. Ενα ἄλλο τμήμα ἀπὸ αὐτοὺς το
ἀπέστειλαν πρὸς νότον και πρὸς ανατολάς, ἀπέναντι της
Εγρεβήλ, η οποία ευρίσκεται πλησίον της Χούς, η οποία
πάλιν εἶναι κοντὰ στον χείμαρρον τον Μοχμούρ. Η
υπόλοιπος στρατιὰ των Ασσυρίων εστρατοπέδευσαν εις την
πεδιάδα και εσκέπασαν ὅλην την επιφάνειαν της χώρας. Αἱ
σκηναὶ και αἱ αποσκευαὶ αὐτῶν εἶχαν εγκατασταθῇ
πολυάριθμοι, και το πολὺ μεγάλο το πλήθος.

Ιουδ. 7,19

Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον Θεὸν αὐτῶν,
ὅτι ὀλιγοψύχησε τὸ πνεῦμα αὐτῶν, ὅτι ἐκύκλωσαν
πάντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν καὶ οὐκ ἦν διαφυγεῖν ἐκ μέσου
αὐτῶν.

Ιουδ. 7,19

Οἱ Ισραηλίται, ὅταν εἶδαν ὅτι εἶναι περικυκλωμένοι
ολόγυρα ἀπὸ ὅλους τους εχθρούς των, και δεν εἶναι δυνατόν
να διαφύγουν ἀπὸ τα χέρια αὐτῶν, ἐκραζαν πρὸς τον
Κυριον των, διότι ὀλιγόψυχησαν.

Ιουδ. 7,20

καὶ ἔμεινε κύκλω αὐτῶν πᾶσα παρεμβολὴ Ἀσσοῦρ, οἱ
πεζοὶ καὶ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἵππεῖς αὐτῶν, ἡμέρας

τριακοντατέσσαρας. καὶ ἐξέλιπε πάντας τοὺς
κατοικοῦντας Βαιτυλοῦα πάντα τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν τῶν
ὑδάτων,

Ιουδ. 7,20 Ὡς ἡ στρατιωτικὴ δύναμις τῶν ἐχθρῶν τῶν, τῶν Ἀσσυρίων,
ἡ ὁποία τοὺς εἶχε περικυκλώσει, οἱ πεζοὶ, τὰ πολεμικὰ
ἄρματα καὶ οἱ ἵπποι τῶν, ἐμείναν γύρω ἀπὸ αὐτοὺς
τριακοντα τέσσαρας ἡμέρας. Ὅποτε ἐλείψαν ὅλαι αἱ
προμήθειαι τοῦ ὕδατος, ὅσαι ὑπῆρχον εἰς τὰ διάφορα
δοχεῖα, ἀπὸ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Βαιτυλοῦα.

Ιουδ. 7,21 καὶ οἱ λάκκοι ἐξεκενοῦντο, καὶ οὐκ εἶχον πιεῖν εἰς
πλησμονὴν ὕδωρ ἡμέραν μίαν, ὅτι ἐν μέτρῳ ἐδίδοσαν
αὐτοῖς πιεῖν.

Ιουδ. 7,21 Αἱ δεξαμεναὶ ἀδείασαν ἀπὸ τοῦ ὕδωρ καὶ δὲν εἶχαν πλέον νὰ
πίνουν νερό, μέχρι νὰ χορτάσουν οὔτε δια μίαν ἡμέραν,
διότι με τὸ μέτρον ἐδίδον εἰς αὐτοὺς νὰ πίνουν.

Ιουδ. 7,22 καὶ ἠθύμηναν τὰ νήπια αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν
καὶ οἱ νεανίσκοι ἐξέλιπον ἀπὸ τῆς δίψης καὶ ἐπιπτον ἐν
ταῖς πλατείαις τῆς πόλεως καὶ ἐν ταῖς διόδοις τῶν
πυλῶν, καὶ οὐκ ἦν κραταίωσις ἔτι ἐν αὐτοῖς.

Ιουδ. 7,22 Τα νήπια τῶν παρέλυσαν ἀπὸ τὴν δίψαν, ὅπως ἐπίσης αἱ
γυναῖκες, οἱ δὲ νέοι ἐκ τῶν Ἰσραηλιτῶν κατεξηντημένοι
ἀπὸ τὴν δίψαν ἐπιπτον εἰς τὰς πλατείας τῆς πόλεως καὶ εἰς
τὰς διόδους τῶν πυλῶν. Δὲν εἶχεν ἀπολειφθῆ πλέον εἰς
αὐτοὺς καμμία δύναμις.

Ιουδ. 7,23 καὶ ἐπισυνήχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ὀζιαν καὶ τοὺς
ἄρχοντας τῆς πόλεως, οἱ νεανίσκοι καὶ αἱ γυναῖκες καὶ
τὰ παιδία, καὶ ἀνεβόησαν φωνῇ μεγάλη καὶ εἶπαν
ἐναντίον πάντων τῶν πρεσβυτέρων·

Ιουδ. 7,23 Τότε συνεκεντρώθησαν ἐμπρὸς τὸν Ὀζιαν καὶ τοὺς
ἄρχοντας τῆς πόλεως ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται, οἱ νέοι καὶ αἱ
γυναῖκες καὶ τὰ παιδία, καὶ με φωνὴν μεγάλην ἀνέκραξαν
καὶ εἶπαν ἐνώπιον ὅλων τῶν πρεσβυτέρων·

- Ιουδ. 7,24 κρίναι ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν, ὅτι ἐποιήσατε ἐν ἡμῖν ἀδικίαν μεγάλην οὐ λαλήσαντες εἰρηνικὰ μετὰ τῶν υἱῶν Ἀσσοῦρ.
- Ιουδ. 7,24 “ας κρίνη και ας δικάση ο Θεος μεταξύ ημών και υμών, διότι σεις διεπράξατε εναντίον μας αυτό το μεγάλο αδίκημα και δεν ηθελήσατε να στείλετε ειρηνικάς προτάσεις στους Ασσυρίους.
- Ιουδ. 7,25 καὶ νῦν οὐκ ἔστι βοηθὸς ἡμῶν, ἀλλὰ πέπρακεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν τοῦ καταστρωθῆναι ἐναντίον αὐτῶν ἐν δίψῃ καὶ ἀπωλείᾳ μεγάλῃ.
- Ιουδ. 7,25 Και τώρα δεν υπάρχει κανένας, που να ημπορή να μας βοηθήση. Αλλά και ο Θεός φαίνεται ὅτι μας ἔχει πωλήσει εἰς τα χέρια αὐτῶν, δια να στρωθῶμεν νεκροὶ ἐνώπιόν των ἀπὸ την δίψαν. Και ἔτσι η καταστροφή μας θα ἔλθῃ τρομακτικῇ.
- Ιουδ. 7,26 καὶ νῦν ἐπικαλέσασθε αὐτοὺς καὶ ἔκδοσθε τὴν πόλιν πᾶσαν εἰς προνομὴν τῷ λαῷ Ὀλοφέρνηου καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει αὐτοῦ·
- Ιουδ. 7,26 Τώρα, λοιπόν, προσκαλέσατε αὐτοὺς και παραδώσατε την πόλιν προς λεηλασίαν στον λαόν του Ολοφέρνηου και εἰς ὅλην την στρατιωτικὴν του δύναμιν.
- Ιουδ. 7,27 κρεῖσσον γὰρ ἡμῖν γενηθῆναι αὐτοῖς εἰς διαρπαγὴν, ἐσόμεθα γὰρ εἰς δούλους, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν, καὶ οὐκ ὀψόμεθα τὸν θάνατον τῶν νηπίων ἡμῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν ἐκλειπούσας τὰς ψυχὰς αὐτῶν.
- Ιουδ. 7,27 Διότι εἶναι προτιμότερον να παραδοθῶμεν εἰς την λεηλασίαν ἐκείνων και να γίνωμεν δολοὶ των και να ζήσωμεν, παρά να ἴδωμεν να πεθαίνουν εμπρὸς εἰς τα μάτια μας τα νήπιά μας και να σβήνουν αι γυναῖκες και τα τέκνα μας.
- Ιουδ. 7,28 μαρτυρόμεθα ὑμῖν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ Κύριον τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐκδικεῖ

ἡμᾶς κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ κατὰ τὰ ἀμαρτήματα
τῶν πατέρων ἡμῶν, ἵνα μὴ ποιήσῃ κατὰ τὰ ῥήματα
ταῦτα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον.

Ιουδ. 7,28 Σας εξορκίζομεν ενώπιον του ουρανού και της γης, ενώπιον
του Θεοῦ ἡμῶν και Κυρίου των πατέρων μας, ο οποίος μας
τιμωρεῖ ἐξ αἰτίας των αμαρτιῶν μας και ἐξ αἰτίας των
αμαρτιῶν των πατέρων μας, να ενεργήσετε, ὅπως σας
εἶπομεν, δια να μη επιτρέψῃ ο Θεός και επιπέσουν ἐπάνω
μας αὐταί αι συμφοραί κατὰ την σημερινήν ἡμέραν”.

Ιουδ. 7,29 καὶ ἐγένετο κλαυθμός μέγας ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας
πάντων ὁμοθυμαδὸν καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον τὸν
Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ.

Ιουδ. 7,29 Ἐγινε δε μέγας θρήνος και κλαυθμός ὅλων, ως εἰάν ὅλοι
εἶχαν μίαν ψυχὴν, και ανεβόησαν με φωνὴν μεγάλην προς
τον Κυριον τον Θεόν.

Ιουδ. 7,30 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ὁζίας· θαρσεῖτε, ἀδελφοί,
διακαρτερήσωμεν ἔτι πέντε ἡμέρας, ἐν αἷς ἐπιστρέψει
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, οὐ γὰρ
ἐγκαταλείψει ἡμᾶς εἰς τέλος·

Ιουδ. 7,30 Ο Οζίας εἶπε τότε προς αὐτοὺς· “Ἀδελφοί, πάρετε θάρρος,
ας καρτερήσωμεν πέντε ἀκόμη ἡμέρας, κατὰ τας οποίας θα
ἐπιστρέψῃ προς ἡμᾶς ο Κύριος και Θεός μας με το μέγα του
ἐλεος. Ο Θεός δεν θα μας εγκαταλείψῃ τελικῶς.

Ιουδ. 7,31 ἐὰν δὲ διέλθωσιν αὗται καὶ μὴ ἔλθῃ ἐφ’ ἡμᾶς βοήθεια,
ποιήσω κατὰ τὰ ῥήματα ὑμῶν. καὶ ἐσκόρπισε τὸν λαὸν
εἰς τὴν ἑαυτοῦ παρεμβολήν, καὶ ἐπὶ τὰ τείχη καὶ τοὺς
πύργους τῆς πόλεως αὐτῶν ἀπῆλθον, καὶ τὰς γυναῖκας
καὶ τὰ τέκνα εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν ἐξαπέστειλε· καὶ
ἦσαν ἐν ταπεινώσει πολλῇ ἐν τῇ πόλει.

Ιουδ. 7,31 Ἐὰν δε παρέλθουν αι πέντε αὐταί ἡμέραι και δεν ἔλθῃ
καμμία βοήθεια προς ἡμᾶς, ἐγὼ θα πράξω σύμφωνα με την
ἐπιθυμίαν σας. Ἐτσι διέλυσε τον λαόν, ο οποίος επανήλθεν

στο στρατόπεδόν του, δηλαδή εις τα τείχη και στους
πύργους της πόλεως, τας δε γυναίκας και τα τέκνα των τα
έστειλαν εις τα σπίτια των. Ηπλώθη δε εις όλην την πόλιν
μεγάλη θλίψις και εξουθένωσις.

ΙΟΥΔΙΘ 8

- Ιουδ. 8,1 Καὶ ἤκουσεν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις Ἰουδίθ, θυγάτηρ
Μεραρί, υἱοῦ Ὠξ, υἱοῦ Ἰωσήφ, υἱοῦ Ὀζιήλ, υἱοῦ Ἐλκία,
υἱοῦ Ἡλίου, υἱοῦ Χελκίου, υἱοῦ Ἐλιάβ, υἱοῦ Ναθαναήλ,
υἱοῦ Σαλαμιήλ, υἱοῦ Σαρασαδαΐ, υἱοῦ Ἰσραήλ.
- Ιουδ. 8,1 Κατὰ τας ἡμέρας ἐκείνας ἐπληροφορήθη τα δραματικά
αὐτὰ γεγονότα ἡ Ἰουδίθ, θυγάτηρ τοῦ Μεραρί, υἱοῦ τοῦ Ὠξ,
υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ, υἱοῦ τοῦ Ὀζιήλ, υἱοῦ τοῦ Ἐλκία, υἱοῦ τοῦ
Ἡλίου, υἱοῦ τοῦ Χελκίου, υἱοῦ τοῦ Ἐλιάβ, υἱοῦ τοῦ
Ναθαναήλ, υἱοῦ τοῦ Σαλαμιήλ, υἱοῦ τοῦ Σαρασαδαΐ τοῦ
Ἰσραηλίτου.
- Ιουδ. 8,2 καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Μανασσῆς τῆς φυλῆς αὐτῆς καὶ τῆς
πατριᾶς αὐτῆς, καὶ ἀπέθανεν ἐν ἡμέραις θερισμοῦ
κριθῶν·
- Ιουδ. 8,2 Ο σύζυγος της ο Μανασσῆς, ο οποίος κατήγετο από την
αυτήν φυλήν και την αυτήν πατριαρχικήν οικογένειαν από
την οποία κατήγετο και εκείνη, εἶχεν αποθάνει κατὰ το
θέρος, εις τας ἡμέρας τοῦ θερισμοῦ της κριθῆς.
- Ιουδ. 8,3 ἐπέστη γὰρ ἐπὶ τοῦ δεσμεύοντος τὸ δράγμα τῷ πεδίῳ,
καὶ ὁ καύσων ἦλθεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν
ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Βαιτυλοῦα τῇ πόλει
αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν
τῷ ἀγρῷ τῷ ἀνὰ μέσον Δωθαῖμ καὶ Βαλαμών.
- Ιουδ. 8,3 Όταν, δηλαδή, αὐτὸς εὐρίσκετο πλησίον τοῦ ἀνθρώπου ποὺ
ἐδενε στὸν ἀγρὸν τὰ δεμάτια τῶν στάχυων, ὁ καυστικός

ἡλιος προσέβαλε την κεφαλὴν του και αὐτὸς ἔπεσεν εἰς την κλίνην ἄρρωστος και ἀπέθανεν εἰς την πόλιν Βαιτυλούα. Τον ἔθαψαν δε μαζὴ με τους πατέρας του στον αγρόν, ο οποίος εὐρίσκετο μεταξύ Δωθαίμ και Βαλαμών.

Ιουδ. 8,4 καὶ ἦν Ἰουδίθ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς χηρεύουσα ἔτη τρία καὶ μῆνας τέσσαρας.

Ιουδ. 8,4 Ἡ Ἰουδίθ ἀπὸ της ἐποχῆς ἐκείνης ἔμενεν στο σπίτι της χήρα ἐπὶ τρία ἔτη και τέσσαρας μῆνας.

Ιουδ. 8,5 καὶ ἐποίησεν ἑαυτῇ σκηνὴν ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου αὐτῆς καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν ὀσφὺν αὐτῆς σάκκον, καὶ ἦν ἐπ' αὐτῆς τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως αὐτῆς.

Ιουδ. 8,5 Αὐτὴ εἶχε στήσει σκηνὴν ἐπάνω στο λιακωτὸ της κατοικίας της, ἐζώσθη γύρω ἀπὸ την ὀσφὺν της τον σάκκον και εφοροῦσε ἀκόμη τα ἐνδύματα της χηρείας της.

Ιουδ. 8,6 καὶ ἐνήστευε πάσας τὰς ἡμέρας χηρεύσεως αὐτῆς, χωρὶς προσαββάτων καὶ σαββάτων καὶ προνουμηνιῶν καὶ νουμηνιῶν καὶ ἐορτῶν καὶ χαρμοσυνῶν οἴκου Ἰσραήλ.

Ιουδ. 8,6 Αὐτὴ ἐνήστευεν ὅλας τὰς ἡμέρας της χηρείας της, πλην της παραμονῆς του Σαββάτου και του Σαββάτου, της παραμονῆς των νουμηνιῶν και των νουμηνιῶν και ἀκόμη πλην των ἄλλων ἐορτῶν και των χαρμοσύνων τελετῶν του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.

Ιουδ. 8,7 καὶ ἦν καλὴ τῷ εἶδει καὶ ὡραία τῇ ὄψει σφόδρα· καὶ ὑπελίπετο αὐτῇ Μανασσῆς, ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ κτήνη καὶ ἀγρούς, καὶ ἔμενεν ἐπ' αὐτῶν.

Ιουδ. 8,7 Αὐτὴ ἡ ὡραία και πολὺ ἐλκυστικὴ εἰς την ἐμφάνισίν της. Ὁ σύζυγός της, ὁ Μανασσῆς, εἶχεν ἀφήσει εἰς αὐτὴν χρυσίον και ἀργύριον, δούλους και δούλας και κτήνη και ἀγρούς, ἐπὶ των ὁποίων αὐτὴ ἦτο κυρία.

Ιουδ. 8,8 καὶ οὐκ ἦν ὃς ἐπήνεγκεν αὐτῇ ῥῆμα πονηρόν, ὅτι

έφοβεῖτο τὸν Θεὸν σφόδρα

Ιουδ. 8,8

Κανείς δε δεν ευρέθη να διατυπώση επιλήψιμὸν τινα λόγον ἐναντίον της, διότι αὐτὴ εφοβεῖτο πάρα πολὺ τὸν Θεόν.

Ιουδ. 8,9

καὶ ἤκουσε τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ τὰ πονηρὰ ἐπὶ τὸν ἄρχοντα, ὅτι ὠλιγοψύχησαν ἐπὶ τῇ σπάνει τῶν ὑδάτων, καὶ ἤκουσε πάντας τοὺς λόγους Ἰουδίθ, οὓς ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς Ὁζίας, ὡς ὤμοσεν αὐτοῖς παραδῶσιν τὴν πόλιν μετὰ ἡμέρας πέντε τοῖς Ἀσσυρίοις.

Ιουδ. 8,9

Αὐτὴ, λοιπὸν, ἐπληροφορήθη τα λόγια, τα ὁποῖα ἐπάνω εἰς τὴν δυσφορίαν του ὁ λαὸς εἶπε πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως, διότι αὐτὸς ὁ λαὸς εἶχεν ὀλιγοψυχήσει ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τοῦ νεροῦ. Επληροφορήθη ἀκόμη ὅλους τοὺς λόγους, τοὺς ὁποῖους εἶπε πρὸς τὸν λαόν ὁ Οζίας, ὁ ὁποῖος καὶ ὠρκίσθη πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐντὸς πέντε ἡμερῶν θα παραδῶσιν τὴν πόλιν στοὺς Ἀσσυρίους.

Ιουδ. 8,10

καὶ ἀποστείλασα τὴν ἄβραν αὐτῆς τὴν ἐφεστῶσαν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῆς ἐκάλεσεν Ὁζιαν καὶ Χαβρὶν καὶ Χαρμὶν τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως αὐτῆς,

Ιουδ. 8,10

Ἐστειλε τὴν υπηρέτριάν της, αὐτὴν που εἶχεν διορίσει ὡς προϊσταμένην εἰς ὅλα τα ὑπάρχοντά της, καὶ ἐκάλεσε τὸν Οζιαν, τὸν Χαβρὶν καὶ Χαρμὶν τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως.

Ιουδ. 8,11

καὶ ἦλθον πρὸς αὐτήν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· ἀκούσατε δὴ μου, ἄρχοντες τῶν κατοικούντων ἐν Βαιτυλοῦα, ὅτι οὐκ εὐθύς ὁ λόγος ὑμῶν, ὃν ἐλάλησατε ἐναντίον τοῦ λαοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ ἐστήσατε τὸν ὄρκον, ὃν ἐλάλησατε ἀνὰ μέσον τοῦ Θεοῦ καὶ ὑμῶν καὶ εἶπατε ἐκδῶσιν τὴν πόλιν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἐὰν μὴ ἐν αὐταῖς ἐπιστρέψῃ ὁ Κύριος βοηθῆσαι ἡμῖν.

Ιουδ. 8,11

Εκεῖνοι δε ἦλθον πρὸς αὐτήν, ἡ ὁποῖα καὶ τοὺς εἶπε·
“ἀκούσατε με λοιπὸν, ἄρχοντες τῶν πολιτῶν τῆς Βαιτυλοῦα.
Δεν εἶναι ὀρθὸς ὁ λόγος σας, τὸν ὁποῖον εἶπατε ἐνώπιον τοῦ

λαού κατά την ημέραν αυτήν και ανελάβετε την υποχρέωσιν με όρκον, τον οποίον είπατε μεταξύ του Θεού και υμών, να παραδώσετε δηλαδή την πόλιν στους εχθρούς μας, εάν κατά τας πέντε αυτάς ημέρας δεν επιστρέψη ο Κύριος να μας βοηθήση.

Ιουδ. 8,12 καὶ νῦν τίνες ἐστέ ὑμεῖς, οἳ ἐπειράσατε τὸν Θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον καὶ ἴστατε ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν ἀνθρώπων;

Ιουδ. 8,12 Ἀλλὰ ποῖοι εἰσθε σεις, οἱ οἱ ποῖοι πειράζετε τὸν Θεὸν κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν, καὶ ἐνῶ εἰσθε ἄνθρωποι μεταξύ των ἄλλων ἀνθρώπων, ἴστασθε ὑπεράνω ἀπὸ τοῦ Θεοῦ;

Ιουδ. 8,13 καὶ νῦν Κύριον παντοκράτορα ἐξετάζετε καὶ οὐθὲν ἐπιγνώσεσθε ἕως τοῦ αἰῶνος,

Ιουδ. 8,13 Θέτετε ὑπὸ ἐξέτασιν καὶ ἀνάκρισιν Κυρίον τὸν Παντοκράτορα, ἐνῶ δὲν γνωρίζετε καμμίαν ἀπὸ τὰς αἰωνίους αὐτοῦ βουλὰς.

Ιουδ. 8,14 ὅτι βάθος καρδίας ἀνθρώπου οὐχ εὐρήσετε καὶ λόγους τῆς διανοίας αὐτοῦ οὐ διαλήψεσθε· καὶ πῶς τὸν Θεόν, ὃς ἐποίησε τὰ πάντα ταῦτα, ἐρευνήσετε καὶ τὸν νοῦν αὐτοῦ ἐπιγνώσεσθε καὶ τὸν λογισμὸν αὐτοῦ κατανοήσετε; μηδαμῶς, ἀδελφοί, μὴ παροργίζετε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν·

Ιουδ. 8,14 Ἐφ' ὅσον οὔτε ἐνὸς ἀνθρώπου τὸ βάθος τῆς καρδίας του καὶ τὰς σκέψεις καὶ τοὺς λόγους τῆς διανοίας του δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἐξιχνιάσετε καὶ κατανοήσετε, πῶς θέλετε τὸν Θεόν, ὁ οἱ ποῖος ἐδημιούργησεν ὅλα αὐτά, νὰ τὸν ἐξετάσετε καὶ νὰ μάθετε τὰ νοήματά του καὶ τὰς αποφάσους; Μὴ διαπράττετε κάτι τέτοιο, ἀδελφοί, μὴ παροργίζετε Κυρίον τὸν Θεὸν μας με τὴν συμπεριφορὰν σας αὐτὴν.

Ιουδ. 8,15 ὅτι ἐὰν μὴ βούληται ἐν ταῖς πέντε ἡμέραις βοηθῆσαι ἡμῖν, αὐτὸς ἔχει τὴν ἐξουσίαν ἐν αἷς θέλει σκεπάσαι ἡμέραις ἢ καὶ ὀλοθρεῦσαι ἡμᾶς πρὸ προσώπου τῶν

ἐχθρῶν ἡμῶν.

- Ιουδ. 8,15 Διότι, εἴαν ὁ Κυριος δεν θέλῃ εντός πέντε ημερῶν να μας βοηθήσῃ, αὐτός ἔχει την δύναμιν και την εξουσίαν εις οιασδήποτε ἄλλας ημέρας να μας περιφρουρήσῃ ἀπό τους εχθρούς η και να μας εξολοθρεύσῃ ἐνώπιον των εχθρῶν μας.
- Ιουδ. 8,16 ὑμεῖς δὲ μὴ ἐνεχυράζετε τὰς βουλὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅτι οὐχ ὥς ἄνθρωπος ὁ Θεὸς ἀπειληθῆναι, οὐδὲ ὥς υἱὸς ἀνθρώπου διαιτηθῆναι.
- Ιουδ. 8,16 Σεις δε μη εκβιάζετε και μη θέτετε, τρόπον τινά, ἐνέχυρον τας βουλὰς του Κυρίου του Θεοῦ μας, διότι ο Θεὸς δεν εἶναι ὡσάν κανένας ἄνθρωπος να εκβιασθῇ με ἀπειλὰς, οὔτε και δέχεται διαιτητὴν εις τας σκέψεις και αποφάσσετου, ὅπως οἱ ἄνθρωποι.
- Ιουδ. 8,17 διόπερ ἀναμένοντες τὴν παρ' αὐτοῦ σωτηρίαν ἐπικαλεσώμεθα αὐτὸν εἰς βοήθειαν ἡμῶν, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς ἡμῶν, ἐὰν ᾗ αὐτῷ ἄρεστόν.
- Ιουδ. 8,17 Δια τοῦτο ας περιμένωμεν ἀπὸ αὐτὸν την σωτηρίαν, ας τον παρακαλέσωμεν να μας βοηθήσῃ και αὐτός θα ἀκούσῃ την προσευχήν μας, εἴαν βέβαια, του εἶναι αὕτη ἀρεστή.
- Ιουδ. 8,18 ὅτι οὐκ ἀνέστη ἐν ταῖς γενεαῖς ἡμῶν οὐδέ ἐστιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον οὔτε φυλὴ οὔτε πατριὰ οὔτε δῆμος οὔτε πόλις ἐξ ἡμῶν, οἱ προσκυνοῦσι θεοῖς χειροποιήτοις, καθάπερ ἐγένετο ἐν ταῖς πρότερον ἡμέραις·
- Ιουδ. 8,18 Πιστεύομεν ὅτι θα δεχθῇ την προσευχήν μας, διότι σήμερον δεν ὑπάρχει κανεὶς ἀπὸ την γενεάν μας οὔτε καμμία φυλὴ μεταξύ μας η πατριαρχικός οἶκος, η οικογένεια, οὔτε καμμία πόλις ἀπὸ ημᾶς, που να προσκυνοῦν χειροποίητα ἀγάλματα, ὅπως ἐγένετο προηγουμένως στους πατέρας μας.
- Ιουδ. 8,19 ὧν χάριν ἐδόθησαν εἰς ῥομφαίαν καὶ εἰς διαρπαγὴν οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ ἔπεσον πτώμα μέγα ἐνώπιον τῶν

ἐχθρῶν ἡμῶν.

- Ιουδ. 8,19 Ἀς μη λησμονοῦμεν δε ὅτι ἐνεκα των παραβάσεων ἐκείνων, οἱ πατέρες μας παρεδόθησαν εἰς θάνατον, ἄλλοι μεν δια ρομφαίας καὶ ἄλλοι εἰς λεηλασίαν. Ἐτσι δε ἡ συντριβὴ καὶ ἡ πτώσις των υπῆρξε μεγάλη ἐνώπιον των ἐχθρῶν μας.
- Ιουδ. 8,20 ἡμεῖς δὲ ἕτερον θεὸν οὐκ ἐπέγνωμεν πλὴν αὐτοῦ· ὅθεν ἐλπίζομεν ὅτι οὐχ ὑπερόψεται ἡμᾶς, οὐδ' ἀπὸ τοῦ γένους ἡμῶν.
- Ιουδ. 8,20 Ἡμεῖς ὁμως δεν ἐγνωρίσαμεν καὶ δεν προσεκυνήσαμεν ἄλλον Θεὸν πλὴν αὐτοῦ μόνου του ἀληθινοῦ. Δια τοῦτο καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι δεν θα μας παράβλεψη, οὔτε καὶ κανένα ἀπὸ το γένος μας.
- Ιουδ. 8,21 ὅτι ἐν τῷ ληφθῆναι ἡμᾶς οὕτως καθήσεται πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ προνομευθήσεται τὰ ἅγια ἡμῶν, καὶ ζητήσῃ τὴν βεβήλωσιν αὐτῶν ἐκ τοῦ αἵματος ἡμῶν
- Ιουδ. 8,21 Ἐάν ὁμως ἐξ αἰτίας της δειλίας μας οἱ ἐχθροὶ μας υποτάξουν, τότε εὐκολα θα καταληφθῇ ὅλη ἡ Ἰουδαία· ο ἱερὸς ναὸς μας καὶ τὰ ἅγια θα λεηλατηθοῦν καὶ ὁ Κυριος θα ζητήσῃ ἀπὸ ἡμᾶς λόγον δια την βεβήλωσιν αὐτὴν των ἱερῶν του.
- Ιουδ. 8,22 καὶ τὸν φόνον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τῆς γῆς καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἐπιστρέψει εἰς κεφαλὴν ἡμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οἳ ἐὰν δουλεύσωμεν ἐκεῖ, καὶ ἐσόμεθα εἰς πρόσκομμα καὶ εἰς ὄνειδος ἐναντίον τῶν κτωμένων ἡμᾶς.
- Ιουδ. 8,22 Θα ἐπιρρίψῃ δε ἐπάνω εἰς τὰ κεφάλια μας τὴν ἀμέλειαν αὐτὴν καὶ θα μας τιμωρήσῃ ὁ Κυριος, ἐὰν ἐξ αἰτίας της ἀπιστίας μας παραδώσωμεν τὴν πόλιν καὶ γίνωμεν αἵτιοι να φονευθοῦν οἱ ἀδελφοὶ μας, να καταληφθῇ ἡ χώρα μας καὶ να ἐρημωθῇ ἡ κληρονομία μας. Μεταξὺ δε των ἐθνῶν, εἰς τα ὁποία θα παραδοθῶμεν ἐκεῖ ὡς δούλοι, θα εἴμεθα ἀσθενεῖς καὶ περίγελως ἐνώπιον των κατακτητῶν μας.

- Ιουδ. 8,23 ὅτι οὐ κατευθυνθήσεται ἡ δουλεία ἡμῶν εἰς χάριν, ἀλλ' εἰς ἀτιμίαν θήσει αὐτὴν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.
- Ιουδ. 8,23 Αὐτὴ δε ἡ δουλεία ποτὲ δεν θα ἔχη καλὴν ἐκβασιν, οὔτε και θα εὖρη χάριν, ἀλλὰ θα θέσῃ αὐτὴν ο Κύριος εἰς ἐξευτελισμὸν και ἐξουθένωσιν μας.
- Ιουδ. 8,24 καὶ νῦν, ἀδελφοί, ἐπιδειξώμεθα τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν, ὅτι ἐξ ἡμῶν κρέματα ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ τὰ ἅγια καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπιστήρικται ἐφ' ἡμῖν.
- Ιουδ. 8,24 Και τώρα, ἀδελφοί, ας δεῖξωμεν εἰς τοὺς ἀδελφούς μας ὅτι ἀπὸ ἡμᾶς εξαρτάται ἡ ζωὴ των και ὅτι ο ναὸς και το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων ἔχουν στηριχθῇ εἰς ἡμᾶς.
- Ιουδ. 8,25 παρὰ ταῦτα πάντα εὐχαριστήσωμεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὃς πειράζει ἡμᾶς καθὰ καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν.
- Ιουδ. 8,25 Παρ' ὅλα τα σκληρὰ και κρίσιμα αὐτὰ γεγονότα ας ευχαριστήσωμεν Κυρίον τον Θεὸν μας, διότι μας δοκιμάζει, ὅπως εδοκίμασε και τοὺς πατέρας μας.
- Ιουδ. 8,26 μνήσθητε ὅσα ἐποίησε μετὰ Ἀβραάμ καὶ ὅσα ἐπείρασε τὸν Ἰσαάκ καὶ ὅσα ἐγένετο τῷ Ἰακώβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας ποιμαίνοντι τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.
- Ιουδ. 8,26 Ενθυμηθῆτε τας δοκιμασίας, με τας οποίας ἀνέδειξε τον Αβραάμ και ὅλα ἐκεῖνα με τα οποία ἐπείρασε και εδοκίμασε τον Ἰσαάκ. Ἀκόμη δε και ὅσους πειρασμούς ἐδέχθη ο Ἰακώβ εἰς την Μεσοποταμίαν της Συρίας ὅταν ἐποίμαινε τα πρόβατα του Λαβαν, του ἀδελφοῦ της μητρὸς του.
- Ιουδ. 8,27 ὅτι οὐ καθὼς ἐκείνους ἐπύρωσεν εἰς ἑτασμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ ἡμᾶς οὐκ ἐξεδίκησεν, ἀλλ' εἰς νουθέτησιν μαστιγοῖ Κύριος τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῷ.
- Ιουδ. 8,27 Ὅπως ἐκείνων ὡς δια πυρὸς εδοκίμασε τας καρδίας των, ἔτσι και ἡμᾶς δεν μας ἐτιμώρησε ἀλλὰ μας ἐπαιδαγώγησε. Διότι ο Κύριος μαστιγώνει αὐτούς, που τον πλησιάζουν με

πίστιν, ὄχι πρὸς τιμωρίαν ἀλλὰ εἰς νουθέτησιν”.

Ιουδ. 8,28 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὁζίας· πάντα, ὅσα εἶπας, ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐλάλησας, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιστήσεται τοῖς λόγοις σου·

Ιουδ. 8,28 Ο Ὁζίας ἀπήντησε πρὸς αὐτήν· “ὅλα ὅσα εἶπες εἶναι λόγια μίας ἀγαθῆς καρδίας, καὶ κανεῖς δὲν ἠμπορεῖ νὰ φέρῃ ἀντίρρησιν στοὺς λόγους σου.

Ιουδ. 8,29 ὅτι οὐκ ἐν τῇ σήμερον ἡ σοφία σου πρόδηλός ἐστιν, ἀλλὰ ἀπ’ ἀρχῆς ἡμερῶν σου ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς τὴν σύνεσίν σου, καθότι ἀγαθὸν ἐστὶ τὸ πλάσμα τῆς καρδίας σου.

Ιουδ. 8,29 Ἀλλωστε ἡ σύνεσίς σου δὲν εἶναι μόνον σήμερον γνωστή· ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς σου ὅλος ὁ λαὸς γνωρίζει τὴν σύνεσίν σου καὶ ὅτι αἱ σκέψεις τῆς διανοίας σου εἶναι πάντοτε ἀγαθαί.

Ιουδ. 8,30 ἀλλ’ ὁ λαὸς ἐδίψησε σφόδρα καὶ ἠνάγκασαν ποιῆσαι ἡμᾶς καθὰ ἐλάλησαμεν αὐτοῖς καὶ ἐπαγαγεῖν ὄρκον ἐφ’ ἡμᾶς, ὃν οὐ παραβησόμεθα.

Ιουδ. 8,30 Ο λαὸς ὁμῶς υπέφερε πολὺ ἀπὸ τὴν δίψαν καὶ μᾶς ἠνάγκασαν νὰ ομιλήσωμεν πρὸς αὐτοὺς τὰ λόγια ἐκεῖνα καὶ νὰ ἀναλάβωμεν ἐνὸρκον υποχρέωσιν, τὴν ὁποῖαν δὲν ἠμπορούμεν νὰ παραβώμεν.

Ιουδ. 8,31 καὶ νῦν δεήθητι περὶ ἡμῶν, ὅτι γυνὴ εὐσεβὴς εἶ, καὶ ἀποστελεῖ Κύριος τὸν ὑετὸν εἰς πλήρωσιν τῶν λάκκων ἡμῶν, καὶ οὐκ ἐκλείψωμεν ἔτι.

Ιουδ. 8,31 Καὶ τώρα, παρακάλεσε υπὲρ ἡμῶν τὸν Θεόν. Επειδὴ δὲ συ εἶσαι εὐσεβὴς γυναῖκα, ὁ Κύριος θὰ στείλῃ βροχὴν νὰ γεμίσουν αἱ οὐξαμεναὶ μᾶς ἀπὸ νερό, διὰ νὰ μὴ πεθάνωμεν ἀπὸ τὴν δίψαν”.

Ιουδ. 8,32 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰουδίθ· ἀκούσατέ μου, καὶ ποιήσω πρᾶγμα, ὃ ἀφίξεται εἰς γενεὰς γενεῶν υἱοῖς τοῦ γένους ἡμῶν.

- Ιουδ. 8,32 Απήντησε προς αυτούς η Ιουδίθ· “ακούσατέ με. Θα κάμω ένα πράγμα, το οποίον θα γίνη και θα μείνη γνωστόν εις ὅλας τας γενεάς των Ισραηλιτών.
- Ιουδ. 8,33 ὑμεῖς στήσεσθε ἐπὶ τῆς πύλης τὴν νύκτα ταύτην, καὶ ἐξελεύσομαι ἐγὼ μετὰ τῆς ἄβρας μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις, μεθ’ ἃς εἶπατε παραδώσειν τὴν πόλιν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἐπισκέψεται Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ μου·
- Ιουδ. 8,33 Σεις θα σταθῆτε εις τὴν θύραν τῆς πόλεως κατὰ τὴν νύκτα αὐτήν και ἐγὼ μαζὴ με τὴν θεραπαινίδα μου θα ἐξέλθω. Κατὰ τας πέντε δε αὐτὰς ἡμέρας, μετὰ τας οποίας εἶπατε ὅτι θα παραδώσετε τὴν πόλιν στους ἐχθροὺς μας, ὁ Κύριος θα ἐπισκεφθῇ και θα ἐλευθερώσῃ τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν με τὸ ἰδικὸν μου χερί.
- Ιουδ. 8,34 ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξερευνήσετε τὴν πρᾶξιν μου, οὐ γὰρ ἐρῶ ὑμῖν, ἕως τοῦ τελεσθῆναι ἃ ἐγὼ ποιῶ.
- Ιουδ. 8,34 Σεις δε μη θελήσετε να ἐρευνήσετε τὴν πράξιν μου, διότι δεν θα σας τὴν εἰπῶ, μέχρις ὅτου πραγματοποιηθῶν ἐξ ὁλοκλήρου ἐκεῖνα, τα οποία ἐγὼ κάμνω”.
- Ιουδ. 8,35 καὶ εἶπεν Ὁζίας καὶ οἱ ἄρχοντες πρὸς αὐτήν· πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἔμπροσθέν σου εἰς ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.
- Ιουδ. 8,35 Ὁ Οζίας και οἱ ἄλλοι ἄρχοντες εἶπαν πρὸς αὐτήν· “πορεύου εἰς εἰρήνην και ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ας εἶναι μαζὴ σου, δια να τιμωρήσῃ τους ἐχθροὺς μας”.
- Ιουδ. 8,36 καὶ ἀποστρέψαντες ἐκ τῆς σκηνῆς ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὰς διατάξεις αὐτῶν.
- Ιουδ. 8,36 Επέστρεψαν δε ἀπὸ τὴν σκηνὴν τῆς Ιουδίθ και ἦλθον εἰς τας καθωρισμένας θέσεις των.

- Ιουδ. 9,1 Ἰουδίθ δὲ ἔπescen ἐπὶ πρόσωπον καὶ ἐπέθετο σποδὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ ἐγύμνωσεν ὃν ἐνεδιδύσκετο σάκκον, καὶ ἦν ἄρτι προσφερόμενον ἐν Ἱερουσαλήμ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τὸ θυμίαμα τῆς ἐσπέρας ἐκείνης, καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδίθ πρὸς Κύριον καὶ εἶπε·
- Ιουδ. 9,1 Ἡ Ἰουδίθ ἔπescε με τὸ πρόσωπον κατὰ γῆς, ἐσκόρπισε στάκτην εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς καὶ ἐβγάλε τον σάκκον τον οποιον εἶχεν ἐνδυθῇ. Ἡτο δε ἡ ὥρα, κατὰ τὴν οποιαν προσεφέρετο στον ναόν του Θεοῦ τὸ θυμίαμα τῆς ἐσπέρας. Ἡ Ἰουδίθ ἀνεβόησε με φωνὴν μεγάλῃν πρὸς τον Κυριον καὶ εἶπε·
- Ιουδ. 9,2 Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ πατρός μου Συμεών, ᾧ ἔδωκας ἐν χειρὶ ρομφαίαν εἰς ἐκδίκησιν ἀλλογενῶν, οἱ ἔλυσαν μήτραν παρθένου εἰς μίasma καὶ ἐγύμνωσαν μηρόν εἰς αἰσχύνῃν καὶ ἐβεβήλωσαν μήτραν εἰς ὄνειδος· εἶπας γάρ, οὐχ οὕτως ἔσται· καὶ ἐποίησαν
- Ιουδ. 9,2 “Κυριε, συ ο Θεὸς του προγόνου μου Συμεών, στο χέρι του οποιου ἔδωκες ρομφαίαν, δια να τιμωρήση τους ἀλλογενεῖς, οἱ οποῖοι διέφθειραν καὶ ἐμόλυναν τὴν μήτραν τῆς κόρης του Ἰακώβ, τῆς Δείνας, καὶ ἐγύμνωσαν τον μηρόν τῆς πρὸς καταισχύνῃν καὶ ὄνειδος, καὶ ἐμόλυναν τὴν παρθενικὴν μήτραν πρὸς κατεξευτελισμόν· Συ εἶπες ὅτι δεν ἔπρεπε αὐτό να γίνη, ἀλλ' ἐκεῖνοι το ἐπραξαν.
- Ιουδ. 9,3 ἀνθ' ὧν ἔδωκας ἄρχοντας αὐτῶν εἰς φόνον καὶ τὴν στρωμνὴν αὐτῶν, ἣ ἠδέσατο τὴν ἀπάτην αὐτῶν, εἰς αἷμα, καὶ ἐπάταξας δούλους ἐπὶ δυνάσταις καὶ δυνάστας ἐπὶ θρόνους αὐτῶν.
- Ιουδ. 9,3 Δια το βαρὺ αὐτό σφάλμα των παρέδωκες τους ἀρχοντάς των να φονευθούν καὶ τους ομοχωρίους των, οἱ οποῖοι ἠνέχθησαν αὐτὴν τὴν βεβήλωσιν, τους ἐπνίξες στο αἷμα. Ἐτσι δε ἐκτύπησες δούλους μαζὴ με τους κυρίους καὶ

κυρίους, οι οποίοι ευρίσκοντο στους θρόνους των.

Ιουδ. 9,4

καὶ ἔδωκας γυναῖκας αὐτῶν εἰς προνομὴν καὶ θυγατέρας εἰς αἰχμαλωσίαν καὶ πάντα τὰ σκῦλα εἰς διαίρεσιν υἱῶν ἡγαπημένων ὑπὸ σοῦ, οἳ καὶ ἐζήλωσαν τὸν ζήλόν σου καὶ ἐβδελύξαντο μίasma αἵματος αὐτῶν καὶ ἐπεκαλέσαντό σε εἰς βοηθόν. ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ὁ ἐμός, καὶ εἰσάκουσον ἐμοῦ τῆς χήρας·

Ιουδ. 9,4

Συ παρέδωκες τας συζύγους των εις λεηλασίαν και τας θυγατέρας των αιχμαλώτους και ὅλα τα ανήκοντα εις αυτούς εις διαρπαγήν από τους αγαπημένους υπό σου Ισραηλίτας, οι οποίοι απεστράφησαν και εμίσησαν το μόλυσμα του αίματός των και εκάλεσαν σε βοηθόν εναντίον εκείνων. Συ, ο Θεός ο Θεός μου, άκουσε την προσευχήν εμού τη χήρας·

Ιουδ. 9,5

σύ γὰρ ἐποίησας τὰ πρότερα ἐκείνων καὶ ἐκεῖνα καὶ τὰ μετέπειτα καὶ τὰ νῦν καὶ τὰ ἐπερχόμενα διενεόηθης, καὶ ἐγενήθησαν ἃ ἐνενεόηθης,

Ιουδ. 9,5

Συ είσαι εκείνος, ο οποίος εδημιούργησες ὅσα υπήρχον στο παρελθόν, ὅσα έγιναν κατόπιν, ὅσα υπάρχουν σήμερα και ὅσα εσκέφθης να γίνουν στο μέλλον. Οσα συ σκέπτεσαι ὅλα πραγματοποιούνται.

Ιουδ. 9,6

καὶ παρέστησαν ἃ ἐβουλεύσω καὶ εἶπαν· ἰδοὺ πάρεσμεν· πᾶσαι γὰρ αἱ ὁδοὶ σου ἔτοιμοι, καὶ ἡ κρίσις σου ἐν προγνώσει·

Ιουδ. 9,6

Παρουσιάσθησαν ενώπιόν σου ὅλα τα δημιουργήματα, τα οποία συ ηθέλησας να γίνουν, και είπαν· ιδού υπάρχομεν. Ολαι αι οδοί σου είναι ἔτοιμοι και αι δίκαιαι κρίσεις σου κατά την ιδικήν σου πρόγνωσιν.

Ιουδ. 9,7

ἰδοὺ γὰρ Ἀσσύριοι ἐπληθύνθησαν ἐν δυνάμει αὐτῶν, ὑψώθησαν ἐφ' ἵππῳ καὶ ἀναβάτῃ ἐγαυρίασαν ἐν βραχίονι πεζῶν, ἤλπισαν ἐν ἀσπίδι καὶ ἐν γαιοῶ καὶ τόξῳ καὶ σφενδόνῃ καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι σύ εἶ Κύριος

συντρίβων πολέμους.

Ιουδ. 9,7

Ιδού, τώρα, Κυριε, οι Ασσύριοι είναι πολυάριθμοι κατά την στρατιωτικήν των δύναμιν, αλαζονεύονται δια τους ίππους και τους ιππείς των. Είναι υπερήφανοι δια την δύναμιν του πεζικού στρατού των. Αυτοί στηρίζουν τας αλαζονικάς ελπίδας των εις την ασπίδα των, εις τα ακόντιά των, στο τόξον και εις την σφενδόνην και δεν έχουν μάθει ότι συ είσαι ο Κυριος, ο οποίος συντρίβσους πολέμους και χαρίζεις νίκας.

Ιουδ. 9,8

Κύριος ὄνομά σοι· σὺ ῥάξον αὐτῶν τὴν ἰσχὺν ἐν δυνάμει σου καὶ κάταξον τὸ κράτος αὐτῶν ἐν τῷ θυμῷ σου· ἐβουλεύσαντο γὰρ βεβηλῶσαι τὰ ἅγια σου, μιᾶναι τὸ σκὴνωμα τῆς καταπαύσεως τοῦ ὀνόματος τῆς δόξης σου καὶ καταβαλεῖν σιδηρῷ κέρας θυσιαστηρίου σου.

Ιουδ. 9,8

Κυριος εἶναι το ὄνομά σου. Συ λοιπόν, Κυριε, διάρρηξε και κατακουρέλιασε την δύναμίν των εν τη απείρω σου δυνάμει και σύντριψε την ισχύν των επάνω στον δίκαιον θυμόν σου. Διότι αυτοί εσκέφθησαν και απεφάσισαν να βεβηλώσουν τον ναόν σου, να μιάνουν την ιερὰν Σκηνήν σου, όπου το πανένδοξον Ονομά σου υμνολογείται, και με τα ξίφη των να συντρίψουν το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων σου.

Ιουδ. 9,9

βλέψον εἰς ὑπερηφανίαν αὐτῶν, ἀπόστειλον τὴν ὀργὴν σου εἰς κεφαλὰς αὐτῶν, δὸς ἐν χειρὶ μου τῆς χήρας ὃ διενοήθην κράτος.

Ιουδ. 9,9

Ιδε, Κυριε, την αλαζονίαν των, εξαπόστειλε την οργήν σου επάνω εις τα κεφάλια των και δώσε στο χέρι εμού της χήρας την δύναμιν να πράξω εκείνο τα μεγάλο έργον, το οποίον εσκέφθην.

Ιουδ. 9,10

πάταξον δοῦλον ἐκ χειλέων ἀπάτης μου ἐπ' ἄρχοντι καὶ ἄρχοντα ἐπὶ θεράποντι αὐτοῦ, θραῦσον αὐτῶν τὸ ἀνάστημα ἐν χειρὶ θηλείας·

Ιουδ. 9,10

Με τα απατηλά λόγια, που θα βγουν από τα χείλη μου,

πλήξε δούλον με τον αφέντην του και αρχηγόν με τον υπηρέτην του, σύντριψε την αλαζονείαν των με το χέρι μιας γυναικός.

Ιουδ. 9,11 οὐ γὰρ ἐν πλήθει τὸ κράτος σου, οὐδὲ ἡ δυναστεία σου ἐν ἰσχύουσιν, ἀλλὰ ταπεινῶν εἶ Θεός, ἐλαττόνων εἶ βοηθός, ἀντιλήπτωρ ἀσθενούντων, ἀπεγνωσμένων σκεπαστής, ἀπηλπισμένων σωτήρ.

Ιουδ. 9,11 Διότι ἡ δύναμις σου δε καταβάλλεται ποτέ ἀπὸ το πλῆθος των στρατιωτῶν, οὔτε ἡ κυριαρχία σου ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς ἀνδρας. Σὺ εἶσαι ὁ Θεός των ταπεινῶν, ὁ βοηθός ἐκείνων οἱ οἱ υστεροῦν εἰς δύναμιν, ὁ ἀντιλήπτωρ των ἀσθενῶν, ὁ προστάτης των ἀποκαρδιωμένων, ὁ σωτήρ των ἀπελπισμένων.

Ιουδ. 9,12 ναὶ ναὶ ὁ Θεός τοῦ πατρός μου καὶ Θεός κληρονομίας Ἰσραήλ, δέσποτα τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, κτίστα τῶν ὑδάτων, βασιλεῦ πάσης κτίσεώς σου, σὺ εἰσάκουσον τῆς δεήσεώς μου

Ιουδ. 9,12 Ναι, ναι, ὦ Θεέ των πατέρων μου, Θεέ της κληρονομίας του Ἰσραήλ, Δέσποτα του ουρανοῦ και της γης, Δημιουργέ των υδάτων, Βασιλεῦ ὅλης της κτίσεως, συ, Κυριε, ἀκουσε την δέησίν μου

Ιουδ. 9,13 καὶ δὸς λόγον μου καὶ ἀπάτην εἰς τραῦμα καὶ μῶλωπα αὐτῶν, οἱ κατὰ τῆς διαθήκης σου καὶ οἴκου ἡγιασμένου σου καὶ κορυφῆς Σιών καὶ οἴκου κατασχέσεως υἱῶν σου ἐβουλεύσαντο σκληρά.

Ιουδ. 9,13 και δώσε εἰς τὸ στόμα μου λόγια ἀπατηλά εἰς ὄλεθρον και καταστροφὴν αὐτῶν, οἱ οἱ ἐσκέφθησαν και ἀπεφάσισαν τρομερά ἐναντίον της διαθήκης σου, του ἡγιασμένου ναοῦ σου, του λόφου της Σιών, της κατοικίας των ἰδικῶν σου υἱῶν.

Ιουδ. 9,14 καὶ ποιήσον ἐπὶ πᾶν τὸ ἔθνος σου, καὶ πάσης φυλῆς ἐπίγνωσιν τοῦ εἰδῆσαι ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός πάσης δυνάμεως

καὶ κράτους, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος ὑπερασπίζων τοῦ
γένους Ἰσραὴλ, εἰ μὴ σύ.

Ιουδ. 9,14

Και δώσε, Κυριε, ὅπως ο λαός σου και κάθε φυλή της γης
αναγνωρίση και μάθη ὅτι συ εἶσαι ο Θεός πάσης δυνάμεως
και ισχύος και ὅτι δεν υπάρχει ἄλλος, ο οποίος να
υπερασπίζεται αποτελεσματικῶς τα γένος των Ἰσραηλιτῶν
ει μη μόνον συ”.

ΙΟΥΔΙΘ 10

Ιουδ. 10,1

Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο βοῶσα πρὸς τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ
καὶ συνετέλεσε πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα,

Ιουδ. 10,1

Οταν ἐπαυσεν η Ιουδίθ να προσεύχεται ἀπὸ βάθους
καρδίας προς τον Θεὸν του Ἰσραὴλ και ετελείωσεν ὅλα αὐτὰ
τα λόγια,

Ιουδ. 10,2

καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς πτώσεως καὶ ἐκάλεσε τὴν ἄβραν
αὐτῆς καὶ κατέβη εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ διέτριβεν ἐν αὐτῷ
ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν σαββάτων καὶ ἐν ταῖς ἐορταῖς
αὐτῆς·

Ιουδ. 10,2

εσηκώθη ἀπὸ το ἔδαφος, ὅπου εἶχε πέσει πρηνῆς, ἐκάλεσε
την θεραπαινίδα της και κατέβηκε εἰς τα διαμερίσματά της,
εἰς τα οποία παρέμενε κατὰ τας ἡμέρας των Σαββάτων και
κατὰ τας ἄλλας εορτάς.

Ιουδ. 10,3

καὶ περιείλατο τὸν σάκκον, ὃν ἐνεδεδύκει, καὶ
ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως αὐτῆς καὶ
περικλύσατο τὸ σῶμα ὕδατι καὶ ἐχρίσατο μύρω παχεῖ
καὶ διέταξε τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ ἐπέθετο
μίτραν ἐπ’ αὐτῆς καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς
εὐφροσύνης αὐτῆς, ἐν οἷς ἐστολίζετο ἐν ταῖς ἡμέραις
τῆς ζωῆς τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Μανασσῆ,

- Ιουδ. 10,3 Εκεί έβγαλε τον σάκκον, τον οποίον είχεν ενδυθή, έβγάλε τα ενδύματα της χηρείας της, έλουσε το σώμα της με ύδωρ και το ήλειψε με πλούσιον μύρον. Εκτένισε κατά τρόπον ωραίον τας τρίχας της κεφαλής της, έβαλε μανδήλιον επάνω εις αυτήν, εφόρσε τα εορταστικά ενδύματα της χαράς της, με τα οποία εστολίζετο κατά τας ημέρας που εξούσεν ο άνδρας της ο Μανασσής.
- Ιουδ. 10,4 καί έλαβε σανδάλια εις τούς πόδας αυτής καί περιέθετο τούς χλιδῶνας καί τὰ ψέλλια καί τούς δακτυλίους καί τὰ ένώτια καί πάντα τόν κόσμον αυτής καί έκαλλωπίσατο σφόδρα εις άπάτησιν όφθαλμών άνδρών, όσοι άν
ϊδωσιν αυτήν.
- Ιουδ. 10,4 Εφόρσε σανδάλια εις τα πόδια της, έβαλε εις τα χέρια της βραχιόλια, δακτυλίδια και τα άλλα κοσμήματα, σκουλαρίκια εις τα αυτιά της και όλον τον στολισμόν της και εκαλλωπίσθη πάρα πολύ, δια να εξαπατήση και αποπλανήση τους οφθαλμούς των ανδρών, όσοι θα την έβλεπον.
- Ιουδ. 10,5 καί έδωκε τῇ άβρα αυτής άσκοπυτίνην οίνου καί καψάκην έλαίου καί πήραν έπλήρωσεν άλφίτων καί παλάθης καί άρτων καθαρών καί περιεδίπλωσε πάντα τὰ άγγεΐα αυτής καί επέθηκεν επ' αυτήῃ.
- Ιουδ. 10,5 Εδωσεν εις την θεραπαινίδα της ένα ασκί με οίνον και μίαν ύδριαν με λάδι. Εγέμισε με άρτον από κριθήν και με σύκα και με καθαρόν άρτον ένα σάκκον, εδίπλωσεν όλα αυτά εις τας αποσκευάς της και τα εφόρτωσεν εις την θεραπαινίδα της.
- Ιουδ. 10,6 καί έξήλθοσαν επί τήν πύλην τῆς πόλεως Βαιτυλούα καί εϋρόσαν έφεστῶτας επ' αυτής Όζϊαν καί τούς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως Χαβρίν καί Χαρμίν.
- Ιουδ. 10,6 Η Ιουδιθ με την θεραπαινίδα της εξήλθαν εις την πύλην της πόλεως, όπου και συνήντησαν τον Οζϊαν και τους

πρεσβυτέρους της πόλεως, τον Χαβρίν και Χαρμίν, οι οποίοι και τας επερίμεναν.

Ιουδ. 10,7 ὥς δὲ εἶδον αὐτὴν καὶ ἦν ἡλλοιωμένον τὸ πρόσωπον αὐτῆς καὶ τὴν στολὴν μεταβεβληκυῖαν αὐτῆς, καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς ἐπὶ πολὺ σφόδρα καὶ εἶπαν αὐτῇ·

Ιουδ. 10,7 Όταν δε την εἶδαν με το πρόσωπόν της αλλοιωμένον και ωραιότατον και αλλαγμένην την στολήν της χηρείας της με στολήν λαμπράν, εθαύμασαν την ωραιότητά της πάρα πολὺ και της εἶπαν·

Ιουδ. 10,8 ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν δώῃ σε εἰς χάριν καὶ τελειῶσαι τὰ ἐπιτηδεύματά σου εἰς γαυρίαμα υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ὕψωμα Ἱερουσαλήμ. καὶ προσεκύνησε τῷ Θεῷ

Ιουδ. 10,8 “Ὁ Θεός, ο Θεός των πατέρων μας ευχόμεθα να σου δώση χάριν, ὥστε να φέρης εἰς πέρας τὸ ἔργον σου εἰς ἐπαινον των Ἰσραηλιτῶν και δόξαν της Ἱερουσαλήμ”. Αὐτὴ προσεκύνησε τον Θεόν

Ιουδ. 10,9 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἐπιτάξατε ἀνοῖξαί μοι τὴν πύλην τῆς πόλεως, καὶ ἐξελεύσομαι εἰς τελείωσιν τῶν λόγων, ὧν ἐλάλησατε μετ’ ἐμοῦ· καὶ συνέταξαν τοῖς νεανίσκοις ἀνοῖξαι αὐτῇ καθότι ἐλάλησε.

Ιουδ. 10,9 και τους εἶπε· “διατάξατε να μου ανοίξουν την πύλην της πόλεως, να ἐξέλθω και να φέρω εἰς πέρας τα ἔργα, δια τα οποία εἶχατε ομιλήσει μαζί μου”. Εκείνοι διέταξαν τους νεαροὺς φρουροὺς της θύρας να ανοίξουν εἰς αὐτήν, ὅπως αὐτὴ εἶχεν εἶπει.

Ιουδ. 10,10 καὶ ἐποίησαν οὕτως. καὶ ἐξῆλθεν Ἰουδίθ, αὐτὴ καὶ ἡ παιδίσκη αὐτῆς μετ’ αὐτῆς· ἀπεσκόπευον δὲ αὐτὴν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἕως οὗ κατέβη τὸ ὄρος, ἕως διῆλθε τὸν αὐλῶνα καὶ οὐκέτι ἐθεώρουν αὐτήν.

Ιουδ. 10,10 Οι νεαροὶ θυρωροὶ ἔκαμαν, ὅπως διετάχθησαν. Ἡ Ἰουδίθ

εξήλθεν, αυτή και η θεραπαινίδα της. Οι δε άνδρες της πόλεως Βαιτυλούα την παρετήρουν, μέχρις ότου εκείνη κατέβη το όρος, έφθασεν εις την κοιλάδα, οπότε και δεν την έβλεπον πλέον.

Ιουδ. 10,11 καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῷ αὐλῶνι εἰς εὐθεΐαν, καὶ συνήντησεν αὐτῇ προφυλακὴ τῶν Ἀσσυρίων.

Ιουδ. 10,11 Η Ιουδίθ, συνοδευομένη από την θεραπαινίδα της, εβάδιζεν εις την κοιλάδα κατ' ευθείαν, οπότε την συνήντησε μία προφυλακή των Ασσυρίων.

Ιουδ. 10,12 καὶ συνέλαβον αὐτὴν καὶ ἐπηρώτησαν· τίνων εἶ καὶ πόθεν ἔρχη καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ εἶπε· θυγάτηρ εἰμὶ τῶν Ἑβραίων καὶ ἀποδιδράσκω ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι μέλλουσι δίδοσθαι ὑμῖν εἰς κατάβρωμα·

Ιουδ. 10,12 Οι άνδρες του φυλακίου τούτου την συνέλαβαν και την ηρώτησαν· “από ποίους είσαι; Από που έρχεσαι; Που πηγαίνεις;” Εκείνη απήντησεν. “Εγώ είμαι κόρη των Εβραίων και εδραπέτευσα από αυτούς, διότι πρόκειται αυτοί να παραδοθούν εις σας εις λεηλασίαν και διαρπαγήν.

Ιουδ. 10,13 κάγὼ ἔρχομαι εἰς τὸ πρόσωπον Ὀλοφέρνηου ἀρχιστρατήγου δυνάμεως ὑμῶν τοῦ ἀναγγεῖλαι ῥήματα ἀληθείας καὶ δείξω πρὸ προσώπου αὐτοῦ ὁδόν, καθ’ ἣν πορεύσεται καὶ κυριεύσει πάσης τῆς ὀρεινῆς, καὶ οὐ διαφωνήσεται τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ σάρξ μία οὐδὲ πνεῦμα ζωῆς.

Ιουδ. 10,13 Εγώ έρχομαι, δια να ιδω προσωπικώς τον Ολοφέρνην τον αρχιστράτηγον των δυνάμεων σας, να γνωστοποιήσω εις αυτόν λόγους αληθείας και να φανερώσω ενώπιον του την οδόν, την οποίαν πρέπην να ακολουθήση, δια να καταλάβη όλην την ορεινήν περιοχήν μας, χωρίς από τους άνδρας του στρατού του να πάθη κανείς τίποτε, χωρίς να σβήση ούτε μία ζωή”.

Ιουδ. 10,14 ὥς δὲ ἤκουσαν οἱ ἄνδρες τὰ ῥήματα αὐτῆς καὶ

κατενόησαν τὸ πρόσωπον αὐτῆς -καὶ ἦν ἐναντίον αὐτῶν θαυμάσιον τῷ κάλλει σφόδρα- καὶ εἶπαν πρὸς αὐτήν·

Ιουδ. 10,14 Όταν οι άνδρες του φυλακίου εκείνου ἤκουσαν αὐτοὺς τοὺς λόγους και παρετήρησαν το πρόσωπόν της- το οποίον εφάνη στους οφθαλμούς των, ὅπως και ἦτο, θαυμάσιον και ωραιότατον- εἶπαν πρὸς αὐτήν·

Ιουδ. 10,15 σέσωκας τὴν ψυχὴν σου σπεύσασα καταβῆναι εἰς πρόσωπον τοῦ κυρίου ἡμῶν· καὶ νῦν πρόσελθε ἐπὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀφ’ ἡμῶν προπέμψουσί σε, ἕως παραδώσουσί σε εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ·

Ιουδ. 10,15 “Συ ἔχεις σώσει τώρα τὴν ζωὴν σου, που ἐσπευσες να ἐλθῆς και να παρουσιασθῆς ἐνώπιον τοῦ κυρίου μας. Τώρα πῆγαινε εἰς τὴν σκηνὴν του. Ἀπὸ ἡμᾶς θα σε συνοδεύσουν μερικοί, μέχρις ὅτου σε παραδώσουν εἰς τὰ χεῖρα του.

Ιουδ. 10,16 ἐὰν δὲ στῆς ἐναντίον αὐτοῦ, μὴ φοβηθῆς τῇ καρδίᾳ σου, ἀλλὰ ἀνάγγειλον κατὰ τὰ ῥήματά σου, καὶ εὖ σε ποιήσει.

Ιουδ. 10,16 Όταν δε σταθῆς ἐνώπιόν του, μη ταραχθῇ ἡ καρδιά σου, ἀλλὰ ἀνάγγειλε εἰς αὐτόν ἐκεῖνα τα οποία εἶπες, και αὐτὸς θα δειχθῇ γενναιόδωρος πρὸς σέ”.

Ιουδ. 10,17 καὶ ἐπέλεξαν ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἑκατὸν καὶ παρέζευξαν αὐτῇ καὶ τῇ ἄβρα αὐτῆς, καὶ ἤγαγον αὐτὰς ἐπὶ τὴν σκηνὴν Ὀλοφέρνηου.

Ιουδ. 10,17 Εξέλεξαν ἀπὸ τὴν φρουρὰν των ἑκατὸν ἄνδρας, ἔβαλαν εἰς τὴν ἅμαξαν αὐτὴν και τὴν θεραπαινίδα της και ἔτσι τὴν ὠδήγησαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Ὀλοφέρνηου.

Ιουδ. 10,18 καὶ ἐγένετο συνδρομὴ πάση τῇ παρεμβολῇ, διεβοήθη γὰρ εἰς τὰ σκηνώματα ἡ παρουσία αὐτῆς· καὶ ἐλθόντες ἐκύκλουν αὐτὴν ὡς εἰστήκει ἔξω τῆς σκηνῆς Ὀλοφέρνηου, ἕως προσήγγειλαν αὐτῷ περὶ αὐτῆς.

Ιουδ. 10,18 Γύρω δε ἀπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ Ὀλοφέρνηου ἐγίνε συρροή

ανδρών από όλον το στρατόπεδον, διότι διεδόθη και
εγνωστοποιήθη η παρουσία της εις τας σκηνάς των
στρατιωτών. Ηλθον, λοιπόν, αυτοί και την περιεκύκλωσαν,
καθ' ον χρόνον ήτο ορθία έξω από την σκηνήν του
Ολοφέρνου, μέχρις ότου ανήγγειλαν εις εκείνον τα περί
αυτής.

Ιουδ. 10,19 καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς καὶ ἐθαύμαζον τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ· τίς καταφρονήσει τοῦ λαοῦ τούτου, ὃς
ἔχει ἐν ἑαυτῷ γυναῖκα τοιαύτα; ὅτι οὐ καλὸν ἐστὶν
ὑπολείπεσθαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἓνα, οἱ ἀφεθέντες
δυνήσονται κατασοφίσασθαι πᾶσαν τὴν γῆν.

Ιουδ. 10,19 Ολοι δε εθαύμαζαν την ωραιότητά της και εξ αιτίας αυτής
εθαύμαζαν και τους Ισραηλίτας και ἔλεγεν ο ένας προς τον
άλλον· “ποιός θα ημπορέση να καταφρονήση τον λαόν
αυτόν, ο οποίος έχει εις τας τάξου τέτοιας γυναίκα; Δεν
εἶναι λοιπόν καθόλου καλόν να παραμείνη εις την ζωήν ούτε
ένας άνδρας από αυτούς, διότι αυτοί μένοντες ελεύθεροι θα
ημπορέσουν να καταδολιευθούν και να υποτάξουν όλην την
χώραν”.

Ιουδ. 10,20 καὶ ἐξῆλθον οἱ παρακαθεύδοντες Ὀλοφέρνη καὶ πάντες
οἱ θεράποντες αὐτοῦ καὶ εἰσήγαγον αὐτὴν εἰς τὴν
σκηνήν.

Ιουδ. 10,20 Εβγήκαν οι άνδρες της φρουράς του Ολοφέρνου και όλοι οι
δούλοι του και ωδήγησαν την Ιουδίθ εντός της σκηνής.

Ιουδ. 10,21 καὶ ἦν Ὀλοφέρνης ἀναπαυόμενος ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ
ἐν τῷ κωνωπείῳ, ὃ ἦν ἐκ πορφύρας καὶ χρυσίου καὶ
σμαράγδου καὶ λίθων πολυτελῶν καθυφασμένων.

Ιουδ. 10,21 Ο Ολοφέρνης ανεπαύετο επάνω εις την κλίνην του, η οποία
εσκεπάζετο από κουνουπιέραν, αυτή δε η κουνουπιέρα ήτο
κατασκευασμένη από πορφύραν εις την οποίαν είχαν
υφανθή χρυσίον, σμάραγδοι και άλλοι πολύτιμοι λίθοι.

- Ιουδ. 10,22 καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ περὶ αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸ προσκήνιον, καὶ λαμπάδες ἀργυραῖ προάγουσαι αὐτοῦ.
- Ιουδ. 10,22 Οἱ τῆς προσωπικῆς φρουράς του Ολοφέρνης ἀνήγγειλαν εἰς αὐτὸν τα περὶ αὐτῆς. Ο Ολοφέρνης ἐβγήκεν εἰς τὴν προ τῆς σκηνῆς αὐλήν, ἐνῶ ἐμπρός ἀπὸ αὐτὸν προηγούντο ἀργυραὶ λυχνίαι.
- Ιουδ. 10,23 ὥς δὲ ἦλθε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ Ἰουδίθ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, ἐθαύμασαν πάντες ἐπὶ τῷ κάλλει τοῦ προσώπου αὐτῆς· καὶ πεσοῦσα ἐπὶ πρόσωπον προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ ἤγειραν αὐτὴν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ.
- Ιουδ. 10,23 Μολὶς δὲ ἡ Ἰουδίθ παρουσιάσθηκε ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἐνώπιον τῶν ἄλλων υπηρετῶν του, ὅλοι ἐθαύμασαν τὸ κάλλος τοῦ προσώπου τῆς. Εκείνη ἐπέσε μετὰ τὸ πρόσωπον κατὰ γῆς καὶ προσεκύνησε τὸν Ολοφέρνην. Οἱ δὲ δούλοι τοῦ Ολοφέρνης τὴν ἐσήκωσαν.

ΙΟΥΔΙΘ 11

- Ιουδ. 11,1 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὁλοφέρνης· θάρσησον, γύναι, μὴ φοβηθῇς τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ἐγὼ οὐκ ἐκάκωσα ἄνθρωπον, ὅστις ἠρέτικε δουλεύειν βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ πάσης τῆς γῆς.
- Ιουδ. 11,1 Ο Ολοφέρνης εἶπε πρὸς αὐτήν· “ἔχε θάρρος, ὦ γύναι, καὶ ἂς μὴ ταράττεται ἡ καρδία σου, διότι ἐγὼ οὔτε ἐβλάψα οὔτε πρόκειται νὰ βλάψω ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐξέλεξε καὶ ἀπεφάσισε νὰ υπηρετῇ τὸν Ναβουχοδονόσορα τὸν βασιλέα πάσης τῆς γῆς.
- Ιουδ. 11,2 καὶ νῦν ὁ λαὸς σου ὁ κατοικῶν τὴν ὀρεινὴν, εἰ μὴ ἐφαύλισάν με, οὐκ ἂν ἦρα τὸ δόρυ μου ἐπ’ αὐτούς,

ἀλλ' αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἐποίησαν ταῦτα.

Ιουδ. 11,2

Και τώρα δεν θα εσήκωνα το δόρυ μου ούτε εναντίον του λαού σου, ο οποίος κατοικεί εις την ορεινήν περιοχὴν, εἴαν αὐτός δεν επεριφρονούσε ἐμέ. Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐγέναν αἰτία καὶ αφορμὴ δι' ὅλα τα ἐναντίον των κακά.

Ιουδ. 11,3

καὶ νῦν λέγε μοι τίνος ἔνεκεν ἀπέδρας ἀπ' αὐτῶν καὶ ἦλθες πρὸς ἡμᾶς; ἦκεις γὰρ εἰς σωτηρίαν· θάρσει, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ζήσῃ καὶ εἰς τὸ λοιπόν·

Ιουδ. 11,3

Και τώρα λέγε μου, δια ποίαν αἰτίαν ἐδραπέτευσες ἀπὸ αὐτοῦ καὶ ἦλθες πρὸς ἡμᾶς; Διότι ἔχεις ἔλθει προφανῶς, δια να εὕρης σωτηρίαν. Ἐχε θάρρος, διότι οχι μόνον αὐτὴν την νύκτα θα ζήσης, ἀλλὰ καὶ ὅλον τον ἄλλον χρόνον της ζωῆς σου.

Ιουδ. 11,4

οὐ γὰρ ἔστιν ὃς ἀδικήσῃ σε, ἀλλ' εὖ σε ποιήσῃ καθὰ γίνεται τοῖς δούλοις τοῦ κυρίου μου βασιλέως Ναβουχοδονόσορ.

Ιουδ. 11,4

Κανεῖς δεν πρόκειται να σε βλάβῃ, ἀλλὰ καθένας θα προσπαθήσῃ να κάμῃ καλὸν εἰς σέ, ὅπως συμβαίνει στους δούλους του κυρίου μου, του βασιλέως Ναβουχοδονόσορ”.

Ιουδ. 11,5

καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἰουδίθ· δέξαι τὰ ῥήματα τῆς δούλης σου, καὶ λαλησάτω ἡ παιδίσκη σου κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ οὐκ ἀναγγελῶ ψεῦδος τῷ κυρίῳ μου ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ.

Ιουδ. 11,5

Ἡ Ἰουδίθ εἶπε τότε πρὸς αὐτόν· “δέξου τα λόγια της δούλης σου καὶ ας δώσῃς την ἀδειαν να ομιλήσῃ ἡ δούλη σου προσωπικῶς εἰς σέ. Δεν θα εἰπῶ κανένα ψεῦδος εἰς σε τον κύριόν μου κατὰ την νύκτα αὐτήν.

Ιουδ. 11,6

καὶ ἐὰν κατακολουθήσῃς τοῖς λόγοις τῆς παιδίσκης σου, τελείως πρᾶγμα ποιήσῃ μετὰ σοῦ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἀποπεσεῖται ὁ κύριός μου τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ·

Ιουδ. 11,6

Εἴαν συ, ακολουθήσῃς πιστῶς τους λόγους της δούλης σου, ὁ Θεός θα φέρῃ εἰς πέρας δια σου μέγα ἔργον, καὶ ἔτσι ὁ

- κὺριός μου δεν θα αποτύχη, εἰς ἐκεῖνα τα ὁποῖα ἐπιδιώκει.
- Ιουδ. 11,7 ζῆ γὰρ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ πάσης τῆς γῆς καὶ ζῆ τὸ κράτος αὐτοῦ, ὃς ἀπέστειλέ σε εἰς κατόρθωσιν πάσης ψυχῆς, ὅτι οὐ μόνον ἄνθρωποι διὰ σέ δουλεύουσιν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ κτήνη καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ διὰ τῆς ἰσχύος σου ζήσονται ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ καὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ·
- Ιουδ. 11,7 Ορκίζομαι εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Ναβουχοδονόσορος, τοῦ βασιλέως ὅλης τῆς γῆς, ορκίζομαι ἐπίσης εἰς τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος σε ἔστειλε νὰ ἀνορθώσης καὶ διατηρήσης κάθε ψυχὴν, ὅτι ὄχι μόνον ἄνθρωποι διὰ μέσου σου θὰ τον υπηρετήσουν, ἀλλὰ καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ κτήνη καὶ τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ, χάρις εἰς τὴν ἰδικὴν σου δύναμιν, θὰ ζήσουν πρὸς χάριν καὶ ἐξυπηρέτησιν τοῦ Ναβουχοδονόσορος καὶ ὅλου τοῦ οἴκου τοῦ.
- Ιουδ. 11,8 ἠκούσαμεν γὰρ τὴν σοφίαν σου καὶ τὰ πανουργεύματα τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἀνηγγέλη πάσῃ τῇ γῇ ὅτι σὺ μόνος ἀγαθὸς ἐν πάσῃ βασιλείᾳ καὶ δυνατὸς ἐν ἐπιστήμῃ καὶ θαυμαστὸς ἐν στρατεύμασι πολέμου.
- Ιουδ. 11,8 Διότι ἡμεῖς ἠκούσαμεν τὴν σοφίαν σου καὶ τὰς ευφυεῖς ἐπινοήσεις τῆς διανοίας σου. Ἐγινε γνωστὸν εἰς ὅλην τὴν γῆν, ὅτι σὺ μόνος εἶσαι ἀγαθὸς εἰς ὅλην τὴν βασιλείαν καὶ δυνατὸς εἰς τὴν γνώσιν καὶ ἀξιοθαύμαστος εἰς τὴν στρατιωτικὴν τέχνην τοῦ πολέμου.
- Ιουδ. 11,9 καὶ νῦν ὁ λόγος, ὃν ἐλάλησεν Ἀχιώρ ἐν τῇ συνεδρίᾳ σου, ἠκούσαμεν τὰ ῥήματα αὐτοῦ, ὅτι περιεποιήσαντο αὐτὸν οἱ ἄνδρες Βαιτυλοῦα, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς πάντα, ὅσα ἐξελάλησε παρὰ σοί.
- Ιουδ. 11,9 Ἐπὶ πλεόν ἐπληροφορήθημεν καὶ ὅλα τα λόγια, τα ὁποῖα ὁ Ἀχιώρ ἐλάλησε κατὰ τὴν συνεδρίαν σου, ἐμάθαμεν ὅλους τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Βαιτυλοῦα τον

περιποιήθησαν, διότι αὐτὸς ἀνήγγειλεν εἰς αὐτοὺς, ὅσα εἶχεν εἶπει πρὸς σέ.

Ιουδ. 11,10

διό, δέσποτα κύριε, μὴ παρέλθῃς τὸν λόγον αὐτοῦ, ἀλλὰ κατάρθου αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ἀληθὴς ἐστίν· οὐ γὰρ ἐκδικᾶται τὸ γένος ἡμῶν, οὐ κατισχύει ρομφαία ἐπ' αὐτοὺς, ἐὰν μὴ ἀμάρτωσιν εἰς τὸν Θεὸν αὐτῶν.

Ιουδ. 11,10

Δια τοῦτο, δέσποτα κύριε, μὴ ἀντιπαρέλθῃς καὶ καταφρονήσῃς τὸν λόγον σου, ἀλλὰ κατάρθῃς τὸν βαθεῖα μέσα εἰς τὴν καρδίᾳ σου, διότι εἶναι ἀληθὴς. Οἱ Ἰσραηλίται τοῦ γένους μου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τιμωρηθοῦν, οὔτε θὰ υπερισχύσῃ ἐναντίον αὐτῶν ρομφαία, ἐὰν δὲν ἀμαρτήσωσι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῶν.

Ιουδ. 11,11

καὶ νῦν, ἵνα μὴ γένηται ὁ κύριός μου ἔκβολος καὶ ἄπρακτος καὶ ἐπιπεσεῖται θάνατος ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ κατελάβετο αὐτοὺς ἀμάρτημα, ἐν ᾧ παροργιοῦσι τὸν Θεὸν αὐτῶν, ὁπηνίκα ἂν ποιήσωσιν ἀτοπίαν·

Ιουδ. 11,11

Καὶ τώρα, δια νὰ μὴ ἀπέλθῃ ὁ κύριός μου ἄπρακτος καὶ γνωρίσῃ ἀποτυχίαν, δια νὰ ἐπιπέσῃ δὲ θάνατος ἐναντίον ὅλων αὐτῶν, πρέπει νὰ παρασυρθοῦν αὐτοὶ εἰς κάποιο ἀμάρτημα, δια τοῦ οὐοίου θὰ παροργίσουν τὸν Θεὸν τῶν. Καὶ θὰ τὸν παροργίσουν, ὅταν διαπράξουν ἀτόπημα.

Ιουδ. 11,12

ἐπεὶ γὰρ ἐξέλιπεν αὐτοὺς τὰ βρώματα καὶ ἐσπανίσθη πᾶν ὕδωρ, ἐβουλεύσαντο ἐπιβαλεῖν τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν καὶ πάντα, ὅσα διεστείλατο αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ μὴ φαγεῖν, διέγνωσαν δαπανῆσαι.

Ιουδ. 11,12

Ἐπειδὴ δὲ ἐλείψαν πλέον ἀπὸ αὐτοὺς τὰ φαγητά, τὸ δὲ νερὸ εἶναι πολὺ σπάνιον, ἀπεφάσισαν νὰ βάλουν χερί εἰς τὰ κτήνη τῶν καὶ εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ζῶα, τὰ οὐοία ὁ Θεὸς ἀπηγόρευσεν εἰς αὐτοὺς, δια τῶν νόμων σου, νὰ τρώγουν, αὐτὰ λοιπὸν ἀπεφάσισαν αὐτοὶ νὰ τὰ φάγουν.

Ιουδ. 11,13

καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου καὶ τὰς δεκάτας τοῦ οἴνου

καὶ τοῦ ἐλαίου, ἃ διεφύλαξαν ἀγιάσαντες τοῖς ἱερεῦσι
τοῖς παρεστηκόσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀπέναντι τοῦ
προσώπου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κεκρίκασιν ἐξαναλῶσαι, ὧν
οὐδὲ ταῖς χερσὶν καθῆκεν ἅψασθαι οὐδένα τῶν ἐκ τοῦ
λαοῦ.

Ιουδ. 11,13 Ἀλλὰ καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν σιτηρῶν καὶ τὰ δέκατα τοῦ οἴνου
καὶ τοῦ ἐλαίου, τὰ ὁποῖα εἶχαν προορίσει νὰ τὰ
παραδώσουν στους ἱερεῖς, πού εὐρίσκονται εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ ἐνώπιον τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ μας, ἀπεφάσισαν
νὰ τὰ καταναλώσουν· αὐτὰ διὰ τὰ ὁποῖα ἀπηγορεύετο καὶ
νὰ θέσουν καν ἐπάνω τῶν τὰ χέρια τῶν οἱ ἄνθρωποι τοῦ
λαοῦ.

Ιουδ. 11,14 καὶ ἀπεστάλκασιν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι καὶ οἱ ἐκεῖ
κατοικοῦντες ἐποίησαν ταῦτα, τοὺς μετακομίσαντας
αὐτοῖς τὴν ἄφεσιν παρὰ τῆς γερουσίας.

Ιουδ. 11,14 Ἀκόμη αὐτοὶ ἐστεῖλαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἄνδρας, διὰ νὰ
ζητήσουν καὶ λάβουν ἀπὸ τὴν γερουσίαν τὴν ἄδειαν νὰ
κάμουν αὐτὰς τὰς παρανομίας, διότι καὶ οἱ κάτοικοι τῆς
Ἱερουσαλὴμ ἐπραξαν τὸ ἴδιον.

Ιουδ. 11,15 καὶ ἔσται ὥς ἂν ἀναγγείλῃ αὐτοῖς καὶ ποιήσωσι,
δοθήσονται σοὶ εἰς ὄλεθρον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Ιουδ. 11,15 Ἀμέσως δὲ μόλις ἀναγγελθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ ἄδεια τῆς
παρανομίας καὶ υποπέσουν εἰς τὴν παρανομίαν αὐτὴν, τότε
θα παραδοθῶν οἱ Ἰσραηλίται πρὸς καταστροφὴν, τὴν ἰδίαν
ἐκείνην ἡμέραν.

Ιουδ. 11,16 ὅθεν ἐγὼ ἡ δούλη σου ἐπιγνοῦσα ταῦτα πάντα
ἀπέδρων ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἐπέστειλέ με ὁ
Θεὸς ποιῆσαι μετὰ σοῦ πράγματα, ἐφ' οἷς ἐκστήσεται
πᾶσα ἡ γῆ, ὅσοι ἐὰν ἀκούσωσιν αὐτά.

Ιουδ. 11,16 Ὅθεν ἐγώ, ἡ δούλη σου, ἐπειδὴ ἔμαθα ὅλα αὐτά,
εδραπέτευσά ἀπὸ αὐτοῦς. Καὶ ὁ Θεὸς με ἐστεῖλε νὰ
ἐπιτελέσω μαζὴ με σὲ ἔργα, διὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἐκπλαγούνη ὅλοι

οι άνθρωποι, όσοι θα τα μάθουν.

Ιουδ. 11,17 ὅτι ἡ δούλη σου θεοσεβής ἐστὶ καὶ θεραπεύουσα νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ νῦν μενῶ παρὰ σοί, κύριέ μου, καὶ ἐξελεύσεται ἡ δούλη σου κατὰ τὴν νύκτα εἰς τὴν φάραγγα καὶ προσεύξομαι πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἐρεῖ μοι πότε ἐποίησαν τὰ ἀμαρτήματα αὐτῶν.

Ιουδ. 11,17 Θα κατορθώσω δε αυτά, διότι εγώ η δούλη σου είμαι ευσεβής και λατρεύω νύκτα και ημέραν τον Θεόν του ουρανού. Και τώρα θα μένω πλησίον σου, κύριέ μου, θα εξερχωμαι όμως την νύκτα εις κάποιαν φάραγγα, θα προσεύχωμαι στον Θεόν μου, ο οποίος θα μου πη πότε οι Ισραηλίται διέπραξαν αυτά τα αμαρτήματα.

Ιουδ. 11,18 καὶ ἐλθοῦσα προσανοίσω σοι, καὶ ἐξελεύσῃ σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει σου, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιστήσεται σοι ἐξ αὐτῶν.

Ιουδ. 11,18 Εγώ δε θα έλθω αμέσως, να καταστήσω εις σε γνωστόν τούτο. Τότε δε συ θα εκστρατεύσης με όλον τον στρατόν σου και κανείς από αυτούς δεν θα ημπορέση να αντισταθή εναντίον σου.

Ιουδ. 11,19 καὶ ἄξω σε διὰ μέσου τῆς Ἰουδαίας ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἀπέναντι Ἱερουσαλὴμ καὶ θήσω τὸν δίφρον σου ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἄξεις αὐτοὺς ὡς πρόβατα, οἷς οὐκ ἔστι ποιμὴν, καὶ οὐ γρύξει κύων τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ ἀπέναντί σου, ὅτι ταῦτα ἐλάληθῃ μοι κατὰ πρόγνωσίν μου καὶ ἀπηγγέλη μοι, καὶ ἀπεστάλην ἀναγγεῖλαί σοι.

Ιουδ. 11,19 Εγώ τότε θα σε οδηγήσω δια μέσου της Ιουδαίας έως εις την Ιερουσαλήμ και θα τοποθετήσω τον θρόνον σου εν μέσω αυτής. Θα οδηγήσης τους Ισραηλίτας ωσάν πρόβατα, εις τα οποία δεν υπάρχει πλέον ποιμήν. Ούτε σκυλί θα γρυλίση με την γλώσσαν του εναντίον σου. Αυτά έγιναν εις εμέ γνωστά δι' αποκαλύψεως και έχω αποσταλή να τα αναγγείλω και εις

σέ”.

Ιουδ. 11,20 καὶ ἤρesan οἱ λόγοι αὐτῆς ἐναντίον Ὀλοφέρνηου καὶ ἐναντίον πάντων τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ τῇ σοφίᾳ αὐτῆς καὶ εἶπαν·

Ιουδ. 11,20 Αυτοὶ οἱ λόγοι ἤρesan στον Ολοφέρνην καὶ εἰς ὅλους τοὺς αυλικούς του. Εθαύμασαν δε τὴν σοφίαν αὐτῆς τῆς γυναικός καὶ εἶπαν·

Ιουδ. 11,21 οὐκ ἔστι τοιαύτη γυνὴ ἀπ’ ἄκρου ἕως ἄκρου τῆς γῆς καλῶ προσώπῳ καὶ συνέσει λόγων.

Ιουδ. 11,21 “Ἄλλη γυνή, τὸσον ωραία στο πρόσωπον καὶ με τὸσον σοφούς λόγους, ὅπως αὐτή, δεν ὑπάρχει ἀπὸ το ἓνα ἄκρον τῆς γῆς μέχρι το ἄλλο”.

Ιουδ. 11,22 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὀλοφέρνης· εὗ ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἀποστείλας σε ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ τοῦ γεννηθῆναι ἐν χερσὶν ἡμῶν κράτος, ἐν δὲ τοῖς φαυλίσασιν τὸν κύριόν μου ἀπώλειαν.

Ιουδ. 11,22 Ο Ολοφέρνης ἀπήντησε πρὸς αὐτήν· “πολὺ καλὰ ἐκαμεν ὁ Θεός, που σε ἐστεῖλε προ τοῦ λαοῦ σου, δια να περιέλθῃ εἰς τα χέρια μας ἡ νίκη, ἡ δε ἀπώλεια καὶ ὁ ὀλεθρος εἰς ἐκείνους, οἱ οἱποῖοι κατεφρόνησαν τὸν κύριόν μου, τὸν Ναβουχοδονόσορα.

Ιουδ. 11,23 καὶ νῦν ἀστεία εἶ σὺ ἐν τῷ εἶδει σου καὶ ἀγαθὴ ἐν τοῖς λόγοις σου· ὅτι ἐὰν ποιήσης καθὰ ἐλάλησας, ὁ Θεός σου ἔσται μου Θεός, καὶ σὺ ἐν οἴκῳ βασιλέως Ναβουχοδονόσορ καθήσῃ καὶ ἔσῃ ὀνομαστή παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ιουδ. 11,23 Καὶ τώρα πρέπει να ομολογήσω ὅτι συ εἶσαι ωραία κατὰ τὴν μορφήν καὶ σοφὴ στους λόγους σου. Εὰν λοιπὸν κάμῃς ὅπως εἶπες, ὁ Θεός σου θα εἶναι Θεός μου καὶ συ θα εγκατασταθῇς στον οἶκον τοῦ Ναβουχοδονόσορος καὶ θα γίνῃς ὀνομαστή εἰς ὅλην τὴν γῆν”.

ΙΟΥΔΙΘ 12

- Ιουδ. 12,1 Καὶ ἐκέλευσεν εἰσαγαγεῖν αὐτὴν οὗ ἐτίθετο τὰ ἀργυρώματα αὐτοῦ καὶ συνέταξε καταστρῶσαι αὐτῇ ἀπὸ τῶν ὀψοποιημάτων αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴνου αὐτοῦ πίνειν.
- Ιουδ. 12,1 Κατόπιν ὁ Ολοφέρνης διέταξε νὰ ὀδηγήσουν αὐτὴν ἐκεῖ, ὅπου ἦσαν ἀποτεθειμένα καὶ φυλαγμένα τὰ ἀργυρὰ κοσμήματα καὶ σκεῦη. Διέταξε δὲ νὰ στρώσουν κατὰ γῆς δι' αὐτὴν στρώματα παραγεμισμένα καὶ νὰ τρώγῃ ἀπὸ τὰ ἐκλεκτὰ φαγητὰ τὰ ἰδικὰ του καὶ νὰ πίνῃ ἀπὸ τὸν ἰδικὸν του οἶνον.
- Ιουδ. 12,2 καὶ εἶπεν Ἰουδίθ· οὐ φάγομαι ἐξ αὐτῶν, ἵνα μὴ γένηται σκάνδαλον, ἀλλ' ἐκ τῶν ἠκολουθηκότων μοι χορηγηθήσεται.
- Ιουδ. 12,2 Ἡ Ἰουδίθ ὁμῶς ἀπήντησε· “Δεν θὰ φάγω ἀπὸ αὐτά, διὰ νὰ μὴν παραβῶ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ θὰ φάγω ἀπὸ τὰ φαγητὰ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἐφρόντισα νὰ φέρω μαζὶ μου”.
- Ιουδ. 12,3 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὁλοφέρνης· ἐὰν δὲ ἐκλίπῃ τὰ ὄντα μετὰ σοῦ, πόθεν ἐξοίσομέν σοι δοῦναι ὅμοια αὐτοῖς; οὐ γὰρ ἐστὶ μεθ' ἡμῶν ἐκ τοῦ ἔθνους σου.
- Ιουδ. 12,3 Ἡρώτησε δὲ αὐτὴν ὁ Ολοφέρνης, “ἐὰν ὁμῶς ἐξαντληθοῦν τὰ φαγητὰ ποὺ ἔφερες μαζὶ σου, ἀπὸ ποῦ θὰ ἠμπορέσωμεν νὰ προμηθευθῶμεν καὶ νὰ σου φέρωμεν ὅμοια με αὐτά; Διότι μετὰξὺ ἡμῶν δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἀπὸ τὸ ἰδικὸν σου ἔθνος”.
- Ιουδ. 12,4 καὶ εἶπεν Ἰουδίθ πρὸς αὐτόν· ζῇ ἡ ψυχὴ σου, κύριέ μου, ὅτι οὐ δαπανήσῃ ἡ δούλη σου τὰ ὄντα μετ' ἐμοῦ, ἕως ἂν ποιήσῃ Κύριος ἐν χειρὶ μου ἃ ἐβουλεύσατο.
- Ιουδ. 12,4 Ἡ Ἰουδίθ τοῦ ἀπήντησεν· “Ὀρκίζομαι εἰς τὴν ζωὴν σου, κύριε, ὅτι ἐγὼ ἡ δούλη σου δὲν θὰ προφθάσῃ νὰ ἐξαντλήσῃ

εκείνα τα οποία έφερα μαζί μου, έως ότου ο Κυριος δια της χειρός μου πραγματοποιήση εκείνα τα οποία απεφάσισε”.

Ιουδ. 12,5 καὶ ἡγάγosan αὐτήν οἱ θεράποντες Ὀλοφέρνου εἰς τὴν σκηνήν, καὶ ὕπνωσε μέχρι μεσοῦσης τῆς νυκτός· καὶ ἀνέστη πρὸς τὴν ἑωθινήν φυλακήν,

Ιουδ. 12,5 Οἱ δούλοι τοῦ Ὀλοφέρνου τὴν ὠδήγησαν εἰς τὴν σκηνήν, ὅπου ἐκοιμήθη μέχρι τοῦ μεσονυκτίου. Κατὰ τὸ γλυκοχάραμα ἐξύπνησε

Ιουδ. 12,6 καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ὀλοφέρνην λέγουσα· ἐπιταξάτω δὴ ὁ κύριός μου ἔᾶσαι τὴν δούλην σου ἐπὶ προσευχὴν ἐξελθεῖν.

Ιουδ. 12,6 καὶ ἐστειλε πρὸς τὸν Ὀλοφέρνην λέγουσα, ἀς δώσῃ διαταγὴν ὁ κύριός μου νὰ ἀφήσουν ἐμὲ τὴν δούλην σου νὰ ἐξέλθω διὰ τὴν προσευχήν μου.

Ιουδ. 12,7 καὶ προσέταξεν Ὀλοφέρνης τοῖς σωματοφύλαξι μὴ διακωλύειν αὐτήν. καὶ παρέμεινεν ἐν τῇ παρεμβολῇ ἡμέρας τρεῖς, καὶ ἐξεπορεύετο κατὰ νύκτα εἰς τὴν φάραγγα Βαιτυλούα καὶ ἐβαπτίζετο ἐν τῇ παρεμβολῇ ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος·

Ιουδ. 12,7 Ὁ Ὀλοφέρνης διέταξε τοὺς σωματοφύλακάς του νὰ μὴ τὴν ἐμποδίζουν. Ἡ Ἰουδίθ ἔμεινεν στὸ στρατόπεδον τῶν Ἀσσυρίων τρεῖς ἡμέρας. Καθε νύκτα ἐξήρχετο εἰς τὴν φάραγγα Βαιτυλούα καὶ, ὅπως ἐσυνήθιζαν οἱ Ἰσραηλίται πρὸς τὴν προσευχήν, ἐλούετο εἰς πηγὴν ὕδατος ποὺ εὐρίσκετο πλησίον τοῦ στρατοπέδου τῶν Ἀσσυρίων.

Ιουδ. 12,8 καὶ ὥς ἀνέβη, ἐδέετο τοῦ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ κατευθῆναι τὴν ὁδὸν αὐτῆς εἰς ἀνάστημα τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Ιουδ. 12,8 Καθε δε φορὰν, ποὺ ἀνέβαινεν ἀπὸ τὸ λουτρόν, παρακαλοῦσε Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ νὰ κατευοδώσῃ τὰς προσπάθειάς της διὰ τὴν περιφροῦρησιν καὶ τὴν σωτηρίαν τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ του.

- Ιουδ. 12,9 καὶ εἰσπορευομένη καθαρὰ παρέμενε τῇ σκηνῇ, μέχρις οὗ προσηνέγκατο τὴν τροφήν αὐτῆς πρὸς ἐσπέραν.
- Ιουδ. 12,9 Όταν δε καθαρὰ ἐπέστρεφεν, ἔμενεν εἰς τὴν σκηνὴν της, μέχρις οὗ της ἔφεραν τὴν τροφήν της κατὰ τὴν ἐσπέραν.
- Ιουδ. 12,10 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, ἐποίησεν Ὀλοφέρνης πότον τοῖς δούλοις αὐτοῦ μόνοις καὶ οὐκ ἐκάλεσεν εἰς τὴν χρῆσιν οὐδένα τῶν πρὸς ταῖς χρεῖαις.
- Ιουδ. 12,10 Όταν ἐφθασεν ἡ τετάρτη ἡμέρα, ὁ Ολοφέρνης παρέθεσε συμπόσιον τοῖς δούλοις τοῦ μόνου καὶ δὲν ἐκάλεσε εἰς αὐτὸ κανένα ἄλλον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ περιβάλλοντός του.
- Ιουδ. 12,11 καὶ εἶπε Βαγῶα τῷ εὐνούχῳ, ὃς ἦν ἐφεστηκὼς ἐπὶ πάντων τῶν αὐτοῦ· πείσον δὴ πορευθεὶς τὴν γυναῖκα τὴν Ἑβραίαν ἣ ἐστὶ παρὰ σοί, τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς καὶ φαγεῖν καὶ πιεῖν μεθ' ἡμῶν·
- Ιουδ. 12,11 Εἶπεν δε στὸν Βαγῶαν τὸν εὐνούχον του, ὁ ὁποῖος ἦτο προϊστάμενος εἰς ὅλα τα εἰς αὐτὸν ἀνήκοντα. “Πηγαίνε καὶ πείσε τὴν Ἑβραίαν αὐτὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία εὐρίσκεται πλησίον σου, νὰ ἐλθῇ κοντὰ μας νὰ φάγῃ καὶ νὰ πῖν μαζὶ μας.
- Ιουδ. 12,12 ἰδοὺ γὰρ αἰσχρὸν τῷ προσώπῳ ἡμῶν, εἰ γυναῖκα τοιαύτην παρήσομεν οὐχ ὁμιλήσαντες αὐτῇ, ὅτι ἐὰν ταύτην μὴ ἐπισπασώμεθα, καταγελάσεται ἡμῶν.
- Ιουδ. 12,12 Διότι θα εἶναι ἐντροπὴ μας, εἴαν ἀντιπαρέλθωμεν με ἀδιαφορίαν μίαν τέτοιαν γυναῖκα καὶ δὲν ἐλθῶμεν εἰς ἔνωσιν με αὐτήν. Εἴαν δὲν κατορθώσωμεν νὰ τὴν προσελκύσωμεν, αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ θα μας ἐμπαίξῃ καὶ θα μας εἰρωνευθῇ”.
- Ιουδ. 12,13 καὶ ἐξῆλθε Βαγῶας ἀπὸ προσώπου Ὀλοφέρνου καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν καὶ εἶπε· μὴ ὀκνησάτω δὴ ἡ παιδίσκη ἡ καλὴ αὕτη ἐλθοῦσα πρὸς τὸν κύριόν μου δοξασθῆναι κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ πιεῖν μεθ' ἡμῶν

εἰς εὐφροσύνην οἶνον καὶ γεννηθῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
ὡς θυγάτηρ μία τῶν υἱῶν Ἀσσοῦρ, αἱ παρεστήκασιν ἐν
οἴκῳ Ναβουχοδονόσορ.

Ιουδ. 12,13

Ο Βαγώας ἐβγήκε ἀπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ Ολοφέρνην,
εἰσῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν τῆς Ιουδίθ καὶ τῆς εἶπε· “συ, ἡ
ωραία καὶ καλὴ δούλη, δὲν πρέπει νὰ βραδύνῃς νὰ ἔλθῃς
πρὸς τὸν κύριόν μου, νὰ τιμηθῇς καὶ νὰ δοξασθῇς ἀπὸ
αὐτόν, νὰ πῆς μαζὴ μας εὐφρόσυνον οἶνον καὶ νὰ γίνῃς ἔτσι
τιμητικῶς σαν μία ἀπὸ τὰς θυγατέρας τῶν Ἀσσυρίων, αἱ
οποῖαι εὐρίσκονται εἰς τὰ βασιλικά ἀνάκτορα τοῦ
Ναδουχοδονόσορος”.

Ιουδ. 12,14

καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἰουδίθ· καὶ τίς εἰμι ἐγὼ ἀντεροῦσα
τῷ κυρίῳ μου; ὅτι πᾶν, ὃ ἔσται ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
αὐτοῦ ἀρεστόν, σπεύσασα ποιήσω, καὶ ἔσται τοῦτο
ἀγαλλίαμα ἕως ἡμέρας θανάτου μου.

Ιουδ. 12,14

Ἡ Ιουδίθ τοῦ ἀπήντησε· “καὶ ποιά εἰμαι ἐγὼ, ἡ οποία θὰ
ἠμπορέσω νὰ φέρω ἀντίρρῃσιν στὸν κύριόν μου; Καθε τι
που εἶναι εἰς αὐτόν ἀρεστόν, ἐγὼ θὰ το ἐκτελέσω ἀμέσως.
Καὶ αὐτό θὰ εἶναι ἡ χαρὰ μου μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ
θανάτου μου”,

Ιουδ. 12,15

καὶ διαναστᾶσα ἐκοσμήθη τῷ ἱματισμῷ καὶ παντὶ τῷ
κόσμῳ τῷ γυναικεῖῳ, καὶ προσῆλθεν ἡ δούλη αὐτῆς καὶ
ἔστρωσεν αὐτῇ κατέναντι Ὀλοφέρνην χαμαὶ τὰ κώδια,
ἃ ἔλαβε παρὰ Βαγώου εἰς τὴν καθημερινὴν διαίταν
αὐτῆς, εἰς τὸ ἐσθίειν κατακλινομένην ἐπ’ αὐτῶν.

Ιουδ. 12,15

Ἐσηκώθη, ἐστολήσθη με τὰ πλούσια ἐνδύματά της καὶ με
ὅλα τὰ ἄλλα γυναικεῖα τῆς κοσμήματα. Ἡ δὲ δούλη τῆς ἦλθε
καὶ ἔστρωσε κάτω δι’ αὐτὴν ἀπέναντι ἀπὸ τὸν Ολοφέρνην
τοὺς τάπητας, τοὺς οὗσιους εἶχε πάρει ἀπὸ τὸν Βαγῶαν δια
τὴν καθημερινὴν τῆς χρήσιν, ὅταν, κατακλινομένη ἐπάνω
εἰς αὐτοὺς, ἔτρωγε.

Ιουδ. 12,16

καὶ εἰσελθοῦσα ἀνέπεσεν Ἰουδίθ, καὶ ἐξέστη ἡ καρδιά

Ὁλοφέρνης ἐπ’ αὐτήν, καὶ ἐσαλεύθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἦν κατεπίθυμος σφόδρα τοῦ συγγενέσθαι μετ’ αὐτῆς· καὶ ἐτήρει καιρὸν τοῦ ἀπατήσαι αὐτήν ἀφ’ ἧς ἡμέρας εἶδεν αὐτήν.

- Ιουδ. 12,16 Ἡ Ιουδίθ εισήλθε καὶ κατεκλίθη ἐπάνω στους τάπητας. Ἡ καρδιά του Ὁλοφέρνης ἀναψε δι’ αὐτήν καὶ ὅλον του το εσωτερικὸν ἐσαλεύθη καὶ κατελήφθη ἀπὸ σφοδρὰν ἐπιθυμίαν νὰ ἔλθῃ εἰς ἐνωσιν με αὐτήν. Προσπαθοῦσε, ἄλλωστε, νὰ εὕρῃ τὴν κατάλληλον περίστασιν, δια νὰ τὴν ἀπατήσῃ ἀπὸ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν τὴν εἶδε.
- Ιουδ. 12,17 καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν Ὁλοφέρνης· πῖε δὴ καὶ γενήθητι μεθ’ ἡμῶν εἰς εὐφροσύνην.
- Ιουδ. 12,17 Ὁ Ὁλοφέρνης εἶπε πρὸς αὐτήν· “πῖε λοιπὸν, καὶ εὐθύμησε καὶ συ μαζή μας”.
- Ιουδ. 12,18 καὶ εἶπεν Ἰουδίθ· πίομαι δὴ, κύριε, ὅτι ἐμεγαλύνθη τὸ ζῆν μου ἐν ἐμοὶ σήμερον παρὰ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γενέσεώς μου.
- Ιουδ. 12,18 Ἡ Ιουδίθ τοῦ ἀπήντησε· “ναί, θα πῶ κύριέ μου, διότι σήμερον ἡ ζωὴ μου θα δοξασθῇ, περισσότερον ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας ἡμέρας ἀπὸ τῆς γεννήσεώς μου καὶ ἐντεύθεν”.
- Ιουδ. 12,19 καὶ λαβοῦσα ἔφαγε καὶ ἔπιε κατέναντι αὐτοῦ ἃ ἡτοίμασεν ἡ δούλη αὐτῆς.
- Ιουδ. 12,19 Αὐτὴ, λοιπὸν, ἐπήρε, ἔφαγε καὶ ἐπιεν ἐνώπιον τοῦ Ὁλοφέρνης ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐτοιμάσει δι’ αὐτήν ἡ δούλη τῆς.
- Ιουδ. 12,20 καὶ ἠύφρανθη Ὁλοφέρνης ἀπ’ αὐτῆς καὶ ἔπιεν οἶνον πολὺν σφόδρα, ὅσον οὐκ ἔπιε πώποτε ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἀφ’ οὗ ἐγεννήθη.
- Ιουδ. 12,20 Ὁ Ὁλοφέρνης ἠυφράνθη ἀπὸ αὐτὴν τόσον πολὺ, ὥστε ἔπιε πολὺν οἶνον, ὅσον δὲν εἶχε πῖει ποτὲ καμμίαν ἄλλην ἡμέραν ἀπὸ τότε ποὺ ἐγεννήθηκε.

ΙΟΥΔΙΘ 13

Ιουδ. 13,1 Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, ἐσπούδασαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀναλύειν. καὶ Βαγώας συνέκλεισε τὴν σκηνὴν ἔξωθεν καὶ ἀπέκλεισε τοὺς παρεστῶτας ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἀπώχοντο εἰς τὰς κοίτας αὐτῶν· ἦσαν γὰρ πάντες κεκοπωμένοι, διὰ τὸ ἐπὶ πλεῖον γεγονέναι τὸν πότον.

Ιουδ. 13,1 Όταν δε ἐπροχώρησεν ἡ νύκτα, ἐσπευσαν οἱ δούλοι τοῦ Ολοφέρνηου νὰ ἀποχωρήσουν εἰς τὰς σκηνὰς τῶν. Ὁ δε Βαγώας ἐκλείσε τὴν σκηνὴν ἀπὲξω καὶ ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ κυρίου τοῦ τοὺς παρευρισκομένους γύρω. Εκείνοι μετέβησαν εἰς τὰς σκηνὰς τῶν πρὸς ὕπνον, ἐπειδὴ ἦσαν κατάκοποι, διότι εἶχε παραταθῇ ἐπὶ πολὺ ἡ μεγάλη οἰνοποσία.

Ιουδ. 13,2 ὑπελείφθη δὲ Ἰουδίθ μόνη ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ Ὀλοφέρνης προπεπτωκῶς ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ· ἦν γὰρ περικεχυμένος αὐτῷ ὁ οἶνος.

Ιουδ. 13,2 Ἐμεινε δε μονή ἡ Ιουδίθ εἰς τὴν σκηνήν, ὁ δε Ολοφέρνης εἶχεν εξαπλωθῇ εἰς τὴν κλίνην τοῦ, διότι ἦτο κατάβρεκτος ἀπὸ τοῦ πολλοῦ οἶνον.

Ιουδ. 13,3 καὶ εἶπεν Ἰουδίθ τῇ δούλῃ αὐτῆς στήναι ἔξω τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς καὶ ἐπιτηρεῖν τὴν ἔξοδον αὐτῆς· καθάπερ καθ' ἡμέραν, ἐξελεύσεσθαι γὰρ ἔφη ἐπὶ τὴν προσευχὴν αὐτῆς· καὶ τῷ Βαγῶα ἐλάλησε κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

Ιουδ. 13,3 Ἡ Ιουδίθ εἶπεν εἰς τὴν δούλην τῆς νὰ περιμένῃ ἔξω ἀπὸ τοῦ κοιτῶνα τῆς καὶ νὰ παραφυλάττῃ τὴν ἔξοδόν τῆς. Διότι, εἶπεν, ὅπως ἐκάμνε τὰς προηγουμένας ἡμέρας, ἔτσι καὶ τώρα ἐπιθυμῶ νὰ ἐξέλθῃ διὰ τὴν προσευχὴν τῆς. Καὶ στὸν Βαγῶαν ἐπίσης εἶπε τὰ ἴδια λόγια.

- Ιουδ. 13,4 καὶ ἀπήλθοσαν πάντες ἐκ προσώπου, καὶ οὐδεὶς κατελείφθη ἐν τῷ κοιτῶνι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ σταῖσα Ἰουδίθ παρὰ τὴν κλίνην αὐτοῦ εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· Κύριε ὁ Θεὸς πάσης δυνάμεως, ἐπίβλεψον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν μου εἰς ὕψωμα Ἱερουσαλήμ·
- Ιουδ. 13,4 Οταν ὅλοι ἐφυγαν ἀπὸ ἐμπρὸς της, και στον κοιτῶνα του Ολοφέρνηου δεν ἔμεινε κανεὶς οὔτε μικρὸς οὔτε μεγάλος. Εσηκώθη ἡ Ιουδίθ, ἐπλησίασε τὴν κλίνην του Ολοφέρνηου, εἶπε ἀπὸ μέσα της πρὸς τὸν Θεόν· “ἐπίβλεψον, Κυριε, κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν μου πρὸς δόξαν της Ἱερουσαλήμ·
- Ιουδ. 13,5 ὅτι νῦν καιρὸς ἀντιλαβέσθαι τῆς κληρονομίας σου καὶ ποιῆσαι τὸ ἐπιτήδευμά μου εἰς θραῦμα ἐχθρῶν, οἱ ἐπανεστήσαν ἡμῖν.
- Ιουδ. 13,5 διότι τώρα εἶναι καιρὸς νὰ ἀναλάβῃς ὑπὸ τὴν προστασίαν σου και νὰ σώσῃς τὴν κληρονομίαν σου, βοηθῶν ἐμὲ νὰ ἐκτελέσω τὸ ἔργον μου, δια νὰ συντρίψω τοὺς ἐχθροὺς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐπιτεθῇ ἐναντίον μας”.
- Ιουδ. 13,6 καὶ προσελθοῦσα τῷ κανόνι τῆς κλίνης, ὅς ἦν πρὸς κεφαλῆς Ὁλοφέρνηου, καθεῖλε τὸν ἀκινάκην αὐτοῦ ἀπ’ αὐτοῦ
- Ιουδ. 13,6 Ἡ Ιουδίθ ἐπλησίασεν στὸν στύλον της κλίνης, ὁ ὁποῖος ὑψώνετο ὑπεράνω ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ολοφέρνηου, ἐπῆρε ἀπὸ ἐκεῖ τὸ ξίφος του,
- Ιουδ. 13,7 καὶ ἐγγίσασα τῆς κλίνης ἐδράξατο τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ εἶπε· κραταίωσόν με, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.
- Ιουδ. 13,7 ἐπλησίασε τὴν κλίνην του και ἄρπαξε με τὰ χέρια τὴν κόμην της κεφαλῆς του και εἶπε· “Θεέ τοῦ Ἰσραὴλ, ἐνίσχυσέ με κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν”.
- Ιουδ. 13,8 καὶ ἐπάταξεν εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ δις ἐν τῇ ἰσχυί

- Ιουδ. 13,8 αὐτῆς καὶ ἀφεῖλε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπ’ αὐτοῦ,
Επειτα δε ἐκτύπησε τον τράχηλον του Ολοφέρνηου δυό
φορές με ὅλην της τὴν δύναμιν και ἀπέκοψε ἀπὸ αὐτόν τὴν
κεφαλὴν του.
- Ιουδ. 13,9 καὶ ἀπεκύλισε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς στρωμνῆς καὶ
ἀφεῖλε τὸ κωνωπεῖον ἀπὸ τῶν στύλων. καὶ μετ’ ὀλίγον
ἐξῆλθε, καὶ παρέδωκε τῇ ἄβρα αὐτῆς τὴν κεφαλὴν
Ὁλοφέρνηου,
- Ιουδ. 13,9 Ἐκύλισε τα πτώμα ἀπὸ τὴν κλίνην κάτω και ἀφήρεσε τὴν
κουνουπιέραν ἀπὸ τοὺς στύλους της. Επειτα δε ἀπὸ ὀλίγον
εβγήκε ἀπὸ τὴν σκηνήν, και παρέδωκε εἰς τὴν δούλην της
τὴν κεφαλὴν του Ολοφέρνηου.
- Ιουδ. 13,10 καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν πῆραν τῶν βρωμάτων
αὐτῆς. καὶ ἐξῆλθον αἱ δύο ἅμα κατὰ τὸν ἐθισμόν αὐτῶν
ἐπὶ τὴν προσευχήν· καὶ διελθοῦσαι τὴν παρεμβολὴν
ἐκύκλωσαν τὴν φάλαγγα ἐκείνην καὶ προσανέβησαν τὸ
ὄρος Βαιτυλοῦα καὶ ἦλθοσαν πρὸς τὰς πύλας αὐτῆς.
- Ιουδ. 13,10 Ἐκείνη ἔβαλε τὴν κεφαλὴν στον σάκκον τῶν τροφίμων της.
Ἐτσι δε ἐξῆλθον και αἱ δύο μαζή, ἡ Ιουδίθ και ἡ θεραπαινὶς
της, κατὰ τὴν συνήθειάν των δια τὴν προσευχήν. Ἐπέρασαν
δια μέσου του στρατοπέδου, ἔκαμαν τὸν κύκλον της
φάραγγος ἐκείνης και ἀνέβησαν στο ὄρος Βαιτυλοῦα και
ἦλθαν εἰς τὰς πύλας της πόλεως.
- Ιουδ. 13,11 Καὶ εἶπεν Ἰουδίθ μακρόθεν τοῖς φυλάσσουσιν ἐπὶ τῶν
πυλῶν· ἀνοίξατε, ἀνοίξατε δὴ τὴν πύλην, μεθ’ ἡμῶν ὁ
Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ποιῆσαι ἔτι ἰσχὺν ἐν Ἰσραὴλ κατὰ
κράτος κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καθὰ καὶ σήμερον ἐποίησε.
- Ιουδ. 13,11 Ἡ Ιουδίθ ἀπὸ μακρὰν ἐφώναξε τότε τοὺς θυρωροὺς, που
εφύλασσαν τὰς θύρας· “ἀνοίξατε, ἀνοίξατε ἀμέσως τὴν
θύραν· μαζή μας εἶναι ὁ Θεός, δια να καταστήσῃ γνωστήν
και αἰσθητήν τὴν δύναμίν του υπὲρ τῶν Ἰσραηλιτῶν και τὴν
ισχὺν του ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ὅπως ἔκαμε σήμερον”.

- Ιουδ. 13,12 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτῆς τὴν φωνὴν αὐτῆς, ἐσπούδασαν τοῦ καταβῆναι εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ συνεκάλεσαν τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως.
- Ιουδ. 13,12 Οταν οι άνδρες της πόλεως ήκουσαν την φωνήν της, ἐσπευσαν να κατεβούν εις την πύλην της πόλεως των και εκάλεσαν τους πρεσβυτέρους της πόλεως.
- Ιουδ. 13,13 καὶ συνέδραμον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, ὅτι παράδοξον ἦν αὐτοῖς τὸ ἐλθεῖν αὐτήν, καὶ ἤνοιξαν τὴν πύλην καὶ ὑπεδέξαντο αὐτὰς καὶ ἅπαντες πῦρ εἰς φαῦσιν περιεκύκλωσαν αὐτάς.
- Ιουδ. 13,13 Ετρεξαν ὅλοι μαζί ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, διότι ἦτο παράδοξον και ἀπίστευτον δι' αὐτοὺς, το να επανέλθη εκείνη. Ηνοιξαν την πύλην και τας υπεδέχθησαν, Ἀνάψαντες δε φωτιά, δια να φωτίζη, τας περιεκύκλωσαν.
- Ιουδ. 13,14 ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς φωνῇ μεγάλῃ· αἰνεῖτε τὸν Θεόν, αἰνεῖτε· αἰνεῖτε τὸν Θεόν, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἔθραυσε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν διὰ χειρὸς μου ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ.
- Ιουδ. 13,14 Εκείνη δε εἶπε πρὸς αὐτοὺς με φωνήν μεγάλην· “δοξολογήσατε τον Θεόν, δοξολογήσατέ τον, δοξολογεῖτε τον Θεόν, ο οποίος δεν απεμάκρυνε το ἐλεός του ἀπὸ το γένος των Ἰσραηλιτῶν, ἀλλὰ συνέτριψε τους εχθρούς μας με το ἰδικόν μου χέρι κατὰ την νύκτα αὐτήν”.
- Ιουδ. 13,15 καὶ προελοῦσα τὴν κεφαλὴν ἐκ τῆς πύλης ἔδειξε καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Ὀλοφέρνηου ἀρχιστρατήγου δυνάμεως Ἀσσοῦρ, καὶ ἰδοὺ τὸ κωνωπεῖον, ἐν ᾧ κατέκειτο ἐν ταῖς μέθαις αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν χειρὶ θηλείας·
- Ιουδ. 13,15 Εβγαλε τότε την κεφαλὴν του Ολοφέρνηου ἀπὸ τον σάκκον των τροφίμων, την ἔδειξεν εις αὐτοὺς και τους εἶπε· “ἰδοὺ η κεφαλὴ του Ολοφέρνηου, του αρχιστρατήγου του στρατοῦ

των Ασσυρίων, ιδού και η κουνουπιέρα του, όπου αυτός μεθυσμένος κατέκειτο. Ο Κυριος τον εκτύπησε με το χέρι μιας γυναικός.

Ιουδ. 13,16 καὶ ζῆ Κύριος, ὃς διεφύλαξέ με ἐν τῇ ὁδῷ μου, ἥ ἐπορεύθην, ὅτι ἠπάτησεν αὐτὸν τὸ πρόσωπόν μου εἰς ἀπώλειαν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐποίησεν ἀμάρτημα μετ’ ἐμοῦ εἰς μίasma καὶ αἰσχύνην.

Ιουδ. 13,16 Εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ζῇ ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖός με διεφύλαξεν στὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἐβάδισα, διότι διὰ τοῦ προσώπου μου ἐξηπάτησε τὸν Ολοφέρνην, ὥστε αὐτὸς νὰ ἐξολοθρευθῇ, χωρὶς νὰ ἡμπορέσῃ νὰ ἀμαρτήσῃ μαζί μου, διὰ νὰ με μολύνῃ καὶ κατεντροπιάσῃ”.

Ιουδ. 13,17 καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα καὶ κύψαντες προσεκύνησαν τῷ Θεῷ καὶ εἶπαν ὁμοθυμαδόν· εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξουδενώσας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον τοὺς ἐχθροὺς τοῦ λαοῦ σου.

Ιουδ. 13,17 Ὁλος ὁ λαὸς κατεπλάγη πάρα πολὺ καὶ κύψαντες προσεκύνησαν τὸν Θεόν καὶ με μίαν ψυχὴν εἶπαν· “δοξασμένος εἶσαι συ, Κυριε ὁ Θεὸς μας, ὁ ὁποῖός ἐξουδετέρωσες κατὰ τὴν σημερινὴν αὐτὴν ἡμέραν τοὺς ἐχθροὺς τοῦ λαοῦ σου”.

Ιουδ. 13,18 καὶ εἶπεν αὐτῇ Ὁζίας· εὐλογητὴ σύ, θύγατερ, τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ παρὰ πάσας τὰς γυναῖκας τὰς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εὐλογημένος Κύριος ὁ Θεός, ὃς ἔκτισε τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν, ὃς κατεύθυνέ σε εἰς τραῦμα κεφαλῆς ἄρχοντος ἐχθρῶν ἡμῶν·

Ιουδ. 13,18 Ὁ δε Ὁζίας εἶπε πρὸς αὐτήν· “καὶ συ ας εἶσαι δοξασμένη, κόρη μου, πλησίον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψιστοῦ περισσότερο ἀπὸ ὅλας τὰς γυναῖκας ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὴν γῆν. Εὐλογημένος ας εἶναι ὁ Κύριος ὁ Θεός μας, ὁ ὁποῖός ἐδημιούργησε τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν καὶ σε κατηύθυνεν, ὥστε νὰ ἐξολοθρεύσῃς τὸν ἐχθρόν μας με

καίριον τραῦμα κατὰ τῆς κεφαλῆς του.

Ιουδ. 13,19 ὅτι οὐκ ἀποστήσεται ἡ ἐλπίς σου ἀπὸ καρδίας
ἀνθρώπων μνημονευόντων ἰσχὺν Θεοῦ ἕως αἰῶνος.

Ιουδ. 13,19 Ποτέ η ἐμπιστοσύνη καὶ ἡ ἀνάμνησίς του δεν θα σβήσῃ ἀπὸ
τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι καὶ θα ἐνθυμούνται
τὴν δύναμιν αὐτὴν τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἐξεδηλώθη διὰ τῆς χειρὸς
σου στοὺς αἰῶνας.

Ιουδ. 13,20 καὶ ποιῆσαι σοὶ αὐτὰ ὁ Θεὸς εἰς ὕψος αἰῶνιον τοῦ
ἐπισκέψασθαί σε ἐν ἀγαθοῖς, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐφείσω τῆς
ψυχῆς σου διὰ τὴν ταπείνωσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀλλ'
ἐπεξῆλθες πτόματι ἡμῶν ἐπ' εὐθεΐαν πορευθεῖσα
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. καὶ εἶπαν πᾶς ὁ λαὸς· γένοιτο,
γένοιτο.

Ιουδ. 13,20 Ὁ Θεὸς πάντοτε νὰ σου χαρίζῃ δύναμι καὶ δόξαν αἰωνίαν.
Νὰ σε εὐλογήσῃ μετὰ ἀγαθὰ του, διότι δεν ἐλυπήθης νὰ
ἐκθέσῃ εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν σου πρὸς χάριν τοῦ
θλιβομένου γένους μας. Ἀλλὰ ἐξεδικήθης τὴν κατάπτωσιν
καὶ τὸν ἐξευτελισμὸν μας πορευθεῖσα τὴν εὐθεΐαν οδὸν
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μας”. Ὅλοι δε οἱ παριστάμενοι
ἀπήντησαν· “γένοιτο, γένοιτο”!

ΙΟΥΔΙΘ 14

Ιουδ. 14,1 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰουδίθ· ἀκούσατε δὴ μου,
ἀδελφοί, καὶ λαβόντες τὴν κεφαλὴν ταύτην κρεμάσατε
αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἐπάλξεως τοῦ τείχους ὑμῶν.

Ιουδ. 14,1 Ἡ Ἰουδίθ ἀπήντησε πρὸς αὐτοὺς· “ἀκούσατέ μου λοιπὸν
τώρα, ἀδελφοί μου πάρετε αὐτὴν τὴν κεφαλὴν καὶ
κρεμάσατέ τὴν εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ τείχους σας.

Ιουδ. 14,2 καὶ ἔσται ἡνίκα ἂν διαφάυσῃ ὁ ὄρθρος καὶ ἐξέλθῃ ὁ
ἥλιος ἐπὶ τὴν γῆν, ἀναλήψεσθε ἕκαστος τὰ σκεύη τὰ

πολεμικά ὑμῶν καὶ ἐξελεύσεσθε πᾶς ἀνὴρ ἰσχύων ἔξω
τῆς πόλεως καὶ δώσετε ἀρχηγὸν εἰς αὐτοὺς ὥς
καταβαίνοντες ἐπὶ τὸ πεδῖον εἰς τὴν προφυλακὴν υἱῶν
Ἀσσοῦρ, καὶ οὐ καταβήσεσθε.

Ιουδ. 14,2

Οταν δε αρχίση να γλυκοχαράζη ο ὀρθρος και αφοῦ
ανατείλῃ ο ἥλιος εἰς τὴν γην, θα πάρῃ ο καθένας τα
πολεμικά του ὅπλα και θα εξορμήσετε. Καθε ἄνδρας
πολεμιστῆς θα ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν πόλιν. Θα δώσετε δε εἰς
ὅλους αὐτοὺς ἓνα ἀρχηγόν. Οταν κατεβαίνετε εἰς τὴν
πεδιάδα και φθάσετε εἰς τας προφυλακάς των Ἀσσυρίων,
δεν θα προχωρήσετε περισσότεροι.

Ιουδ. 14,3

καὶ ἀναλαμβάνοντες οὗτοι τὰς πανοπλίας αὐτῶν
πορεύσονται εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτῶν καὶ ἐγεροῦσι
τοὺς στρατηγούς τῆς δυνάμεως Ἀσσοῦρ· καὶ
συνδραμοῦνται ἐπὶ τὴν σκηνὴν Ὀλοφέρνηου καὶ οὐχ
εὐρήσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιπεσεῖται ἐπ' αὐτοῦ φόβος,
καὶ φεύξονται ἀπὸ προσώπου ὑμῶν.

Ιουδ. 14,3

Οἱ φύλακες των προφυλακῶν θα πάρουν τας πανοπλίας των
και θα πορευθοῦν στο στρατόπεδόν των, θα ἐξυπνήσουν
τους κοιμωμένους στρατηγούς του στρατοῦ των Ἀσσυρίων.
Αὐτοὶ δε κατόπιν θα τρέξουν ὅλοι εἰς τὴν σκηνὴν του
Ὀλοφέρνηου, ἀλλὰ δεν θα τον εὕρουν. Θα πέσῃ εἰς αὐτοὺς
φόβος και θα τραποῦν εἰς φυγὴν ἀπὸ ἐμπροσθέν σας.

Ιουδ. 14,4

καὶ ἐπακολουθήσαντες ὑμεῖς καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες
πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ, καταστρώσατε αὐτοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτῶν.

Ιουδ. 14,4

Σεῖς και ὅλοι οἱ κάτοικοι ολοκλήρου τῆς χώρας του Ἰσραὴλ
θα τους καταδιώξετε και θα τους στρώσετε νεκροὺς στον
δρόμον των.

Ιουδ. 14,5

πρὸ δὲ τοῦ ποιῆσαι ταῦτα, καλέσατέ μοι Ἀχιὼρ τὸν
Ἀμανίτην, ἵνα ἰδὼν ἐπιγνῶ τὸν ἐκφραυλίσαντα τὸν οἶκον
τοῦ Ἰσραὴλ καὶ αὐτόν ὥς εἰς θάνατον ἀποστείλαντα εἰς

ἡμᾶς.

- Ιουδ. 14,5 Πριν ὅμως αναλάβετε αὐτὴν τὴν ἐπιχείρησιν, καλέσατε ἐδῶ τὸν Ἀχιὼρ τὸν Ἀμανίτην, δια να ἴδῃ ὁ ἴδιος καὶ ἀναγνώρισῃ τὴν κεφαλὴν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος κατεφρόνησε τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν, κατεφρόνησε δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον, τὸν ὁποῖον ἔστειλε πρὸς ἡμᾶς, ὡς πρὸς βέβαιον θάνατον”.
- Ιουδ. 14,6 καὶ ἐκάλεσαν τὸν Ἀχιὼρ ἐκ τοῦ οἴκου Ὁζία· ὡς δὲ ἦλθε καὶ εἶδε τὴν κεφαλὴν Ὀλοφέρνηου ἐν χειρὶ ἀνδρὸς ἐνὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ ἐξελύθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.
- Ιουδ. 14,6 Ἐκάλεσαν πράγματι, τὸν Ἀχιὼρ ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Ὁζία. Ὄταν αὐτὸς ἦλθε καὶ εἶδε τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὀλοφέρνηου εἰς τὰ χέρια ἐνὸς ἀνδρὸς ἀπὸ τοῦ συγκεντρωθέντος πλήθους, κατελήφθη ἀπὸ ἰσχυροτάτην συγκίνησιν, ἔπεσε κάτω μετὰ τὸ πρόσωπον κατὰ γῆς καὶ ἐλιποθύμησε.
- Ιουδ. 14,7 ὡς δὲ ἀνέλαβον αὐτόν, προσέπεσε τοῖς ποσὶν Ἰουδίθ καὶ προσεκύνησε τῷ προσώπῳ αὐτῆς καὶ εἶπεν· εὐλογημένη σὺ ἐν παντὶ σκηνώματι Ἰούδα καὶ ἐν παντὶ ἔθνει, οἵτινες ἀκούσαντες τὸ ὄνομά σου ταραχθήσονται·
- Ιουδ. 14,7 Ὄταν δὲ τὸν ἐπανέφεραν εἰς τὰς αἰσθήσους, ἔπεσεν εἰς τὰ πόδια τῆς Ἰουδίθ, προσεκύνησεν ἐνώπιόν τῆς καὶ εἶπε· “εὐλογημένη σὺ θὰ εἶσαι εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν τῆς φυλῆς Ἰούδα καὶ εἰς καθὲ ἔθνος. Οὗτοι θὰ ἀκούουν τὸ ὄνομά σου καὶ θὰ καταλαμβάνονται ἀπὸ ταραχῆν.
- Ιουδ. 14,8 καὶ νῦν ἀνάγγειλόν μοι ὅσα ἐποίησας ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις. καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰουδίθ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ πάντα, ὅσα ἦν πεποιηκυῖα, ἀφ’ ἧς ἡμέρας ἐξῆλθεν ἕως οὗ ἐλάλει αὐτοῖς.
- Ιουδ. 14,8 Καὶ τώρα, σε παρακαλῶ, πές μας ὅσα ἐκάμες κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς”. Ἡ Ἰουδίθ ἀνήγγειλεν εἰς αὐτόν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ὅλα ὅσα εἶχε πράξει, ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν

εξήλθεν από την πόλιν μέχρι της ώρας που ωμιλούσε προς αυτούς.

Ιουδ. 14,9 ὥς δὲ ἐπαύσατο λαλοῦσα, ἠλάλαξεν ὁ λαὸς φωνῇ μεγάλη καὶ ἔδωκε φωνὴν εὐφρόσυνον ἐν τῇ πόλει αὐτῶν.

Ιουδ. 14,9 Όταν δε ἐπαυσεν αὐτὴ νὰ ομιλή, ὅλον τὸ παριστάμενον πλῆθος ἐξερράγη εἰς ἀλαλαγμοὺς καὶ φωνὰς μεγάλας, αἱ δὲ φωναὶ αὐταὶ ἦσαν φωναὶ χαρὰς καὶ ἀγαλλιάσεως εἰς ὅλην τὴν πόλιν τῶν.

Ιουδ. 14,10 ἰδὼν δὲ Ἀχιὼρ πάντα, ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπίστευσε τῷ Θεῷ σφόδρα καὶ περιετέμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ καὶ προσετέθη πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Ιουδ. 14,10 Ο δε Αχιὼρ, ὅταν εἶδε καὶ ἀκουσεν ὅλα ὅσα ἔκαμεν ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπίστευσεν ἀκόμη περισσότερον στον Θεόν, περιέταμε τὴν σαρκίνην αὐτοῦ ἀκροβυστίαν καὶ συγκατεριθμήθη στον ἰσραηλιτικὸν λαὸν μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς.

Ιουδ. 14,11 Ἦνίκα δὲ ὁ ὄρθρος ἀνέβη, καὶ ἐκρέμασαν τὴν κεφαλὴν Ὀλοφέρνου ἐκ τοῦ τείχους, καὶ ἀνέλαβε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ τὰ ὅπλα αὐτοῦ καὶ ἐξήλθοσαν κατὰ σπεύρας ἐπὶ τὰς ἀναβάσεις τοῦ ὄρους.

Ιουδ. 14,11 Όταν δε ἐφώτισεν ὁ ὄρθρος, ἐκρέμασαν τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὀλοφέρνου ἀπὸ τοῦ τείχους τῆς πόλεως. Καθε δε Ἰσραηλῆτης ἐπήρε τὰ ὅπλα τοῦ καὶ ἐξήλθαν ἀπὸ τὴν πόλιν συντεταγμένοι κατὰ τμήματα στρατοῦ καὶ ἐβάδιζαν εἰς τὰς στενωποὺς διαβάσσου ὁρους.

Ιουδ. 14,12 οἱ δὲ υἱοὶ Ἀσσοὺρ ὥς εἶδον αὐτοὺς, διέπεμψαν ἐπὶ τοὺς ἡγουμένους αὐτῶν· οἱ δὲ ἦλθον ἐπὶ στρατηγοὺς καὶ χιλιάρχους καὶ ἐπὶ πάντα ἄρχοντα αὐτῶν.

Ιουδ. 14,12 Αἱ προφυλακαὶ τῶν Ἀσσυρίων στρατιωτῶν, ὅταν τοὺς εἶδαν, ἔστειλαν ἀμέσως ἀνδρας ἀγγελιαφόρους στοὺς ἀρχηγούς

των. Εκείνοι μετέβησαν στους στρατηγούς και στους χιλιάρχους και εις όλους τους άλλους άρχοντας.

Ιουδ. 14,13 καὶ παρεγένοντο ἐπὶ τὴν σκηνὴν Ὀλοφέρνου καὶ εἶπαν τῷ ὄντι ἐπὶ πάντων τῶν αὐτοῦ· ἔγειρον δὴ τὸν κύριον ἡμῶν, ὅτι ἐτόλμησαν οἱ δοῦλοι καταβαίνειν ἐφ’ ἡμᾶς εἰς πόλεμον, ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τέλος.

Ιουδ. 14,13 Ολοι αυτοί οι αξιωματούχοι ήλθαν εις την σκηνήν του Ολοφέρνου και είπαν στον επιτελάρχην του· “ξύπνησε, λοιπόν, τώρα τον κύριόν μας, διότι αυτοί οι δούλοι οι Ισραηλίται ετόλμησαν να κατέλθουν εναντίον μας εις πόλεμον. Ηλθεν ο καιρός να εξολοθρευθούν εξ ολοκλήρου”.

Ιουδ. 14,14 καὶ εἰσῆλθε Βαγῶας καὶ ἔκρουσε τὴν αὐλαίαν τῆς σκηνῆς· ὑπενοεῖτο γὰρ καθεύδειν αὐτὸν μετὰ Ἰουδίθ·

Ιουδ. 14,14 Εισήλθε λοιπόν ο Βαγώας και έκρουσε το παραπέτασμα της σκηνής, διότι ενόμιζεν ότι ο Ολοφέρνης κοιμάται ακόμη με την Ιουδίθ.

Ιουδ. 14,15 ὥς δὲ οὐδεὶς ἐπήκουσε, διαστείλας εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα καὶ εὔρεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς χελωνίδος ἐρρύιμμενον νεκρόν, καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀφήρετο ἀπ’ αὐτοῦ.

Ιουδ. 14,15 Επειδή όμως κανείς δεν απήντησεν εις την κρούσιν του, ανέσυρε το παραπέτασμα της σκηνής, εισήλθεν στον κοιτώνα και ευρήκεν αὐτὸν νεκρόν ριγμένον εις τα πόδια της κλίνης του. Η κεφαλή του είχε κοπή και αφαιρεθῇ ἀπὸ αὐτόν.

Ιουδ. 14,16 καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ μετὰ κλαυθμοῦ καὶ στεναγμοῦ καὶ βοῆς ἰσχυρᾶς καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

Ιουδ. 14,16 Τότε ο Βαγώας εφώναξε με μεγάλην φωνήν και με κλαυθμόν πολύν και στεναγμόν και ισχυράν βοήν και διέρρηξε τα ιμάτια του.

Ιουδ. 14,17 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν, οὗ ἦν Ἰουδίθ καταλύουσα, καὶ οὐχ εὔρεν αὐτήν· καὶ ἐξεπήδησεν εἰς τὸν λαὸν κρᾶζων·

Ιουδ. 14,17 Εισήλθε δε κατόπιν εις την σκηνήν, όπου κατέλυνεν η Ιουδίθ, αλλά δεν την ευρήκεν. Ετρεξεν έπειτα στον λαόν των Ασσυρίων κράζων·

Ιουδ. 14,18 ήθέτησαν οί δοῦλοι, έποίησεν αίσχύνην μία γυνή τῶν Έβραίων εις τόν οἶκον τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονόσορ· ὅτι ἰδοὺ Ὁλοφέρνης χαμαί, καὶ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ.

Ιουδ. 14,18 “οι δούλοι οι Ισραλίται μας εξηπάτησαν· μία γυνή των Εβραίων κατεντρόπιασε τον οἶκον του βασιλέως Ναδουχοδονόσορ. Διότι ιδού, ο Ολοφέρνης κείται κατά γης νεκρός και η κεφαλὴ του δεν υπάρχει πλέον στο σώμα του”.

Ιουδ. 14,19 ὥς δὲ ἤκουσαν ταῦτα τὰ ῥήματα οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως Ἀσσοῦρ, τοὺς χιτῶνας αὐτῶν διέρρηξαν, καὶ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτῶν σφόδρα, καὶ ἐγένετο αὐτῶν κραυγὴ καὶ βοή μεγάλη σφόδρα ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς.

Ιουδ. 14,19 Όταν οι αρχηγοὶ του στρατοῦ των Ασσυρίων ἤκουσαν ὅλα αὐτά, διέρρηξαν τα ἱμάτιά των η δε ψυχὴ των κατεταράχθη πάρα πολύ. Μεγάλη δε βοή και κραυγὴ καταθλίψεως αλλά και φόβου ἐγένεν εις ὅλον το στρατόπεδόν των.

ΙΟΥΔΙΘ 15

Ιουδ. 15,1 Καὶ ὥς ἤκουσαν οἱ ἐν τοῖς σκηνώμασιν ὄντες, ἐξέστησαν ἐπὶ τὸ γεγονός,

Ιουδ. 15,1 Όταν οι Ασσυριοι, που ευρίσκοντο εις τας σκηνάς των, ἤκουσαν την τρομεράν αὐτὴν εἶδησιν, κατεπλάγησαν δια το γεγονός.

Ιουδ. 15,2 καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος μένων κατὰ πρόσωπον τοῦ πλησίον ἔτι, ἀλλ'

ἐκχυθέντες ὁμοθυμαδὸν ἔφευγον ἐπὶ πᾶσαν ὁδὸν τοῦ πεδίου καὶ τῆς ὀρεινῆς·

Ιουδ. 15,2 Επέπεσεν εἰς αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, κανεῖς δὲν ἔμεινε πλησίον τοῦ ἄλλου εἰς συντεταγμένας ομάδας, ἀλλὰ διεσκορπίσθησαν ὅλοι μαζή καὶ ἔφευγαν πρὸς διαφόρους κατευθύνσεις εἰς τὴν πεδιάδα καὶ εἰς τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν.

Ιουδ. 15,3 καὶ οἱ παρεμβεβληκότες ἐν τῇ ὀρεινῇ κύκλῳ Βαιτυλούα καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. καὶ τότε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, πᾶς ἀνὴρ πολεμιστὴς ἐξ αὐτῶν, ἐξεχύθησαν ἐπ' αὐτούς.

Ιουδ. 15,3 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶχαν στρατοπεδεύσει εἰς τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν κύκλῳ ἀπὸ τὴν Βαιτυλούα ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Τότε δὲ οἱ Ἰσραηλῖται, ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται οἱ ἱκανοὶ πρὸς πόλεμον, ἐξεχύθησαν ἐναντίον τῶν Ἀσσυρίων.

Ιουδ. 15,4 καὶ ἀπέστειλεν Ὁζίας εἰς Βαιτομασθαῖμ καὶ Βηβαΐ καὶ Κωλὰ καὶ εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ τοὺς ἀπαγγέλλοντας ὑπὲρ τῶν συντετελεσμένων καὶ ἵνα πάντες ἐπεκχυθῶσι τοῖς πολεμίοις εἰς τὴν ἀναίρεσιν αὐτῶν.

Ιουδ. 15,4 Ο Ὁζίας ἐστείλεν ἀγγελιαφόρους εἰς Βαιτομασθαῖμ, Βηβαΐ καὶ Κωλὰ καὶ εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, δια νὰ ἀναγγεῖλουν εἰς αὐτοὺς τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα εἶχαν συντελεσθῇ ἐκεῖ καὶ δια νὰ ἐκχυθῶν ὅλοι ἐναντίον τῶν πολεμίων εἰς πλήρη καταστροφὴν τῶν.

Ιουδ. 15,5 ὥς δὲ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, πάντες ὁμοθυμαδὸν ἐπέπεσον ἐπ' αὐτούς καὶ ἔκοπτον αὐτοὺς ἕως Χωβά, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐξ Ἱερουσαλὴμ παρεγενήθησαν καὶ ἐκ πάσης τῆς ὀρεινῆς, ἀνήγγειλαν γὰρ αὐτοῖς τὰ γεγονότα τῇ παρεμβολῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐν Γαλαὰδ καὶ οἱ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ὑπερεκέρασαν αὐτοὺς πληγῇ μεγάλῃ, ἕως οὗ παρῆλθον Δαμασκὸν καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς.

Ιουδ. 15,5 Ὄταν οἱ Ἰσραηλῖται ἤκουσαν τὰ γεγονότα αὐτά, ὥρμησαν ὅλοι μαζή ἐναντίον τῶν Ἀσσυρίων με μίαν ψυχὴν καὶ

κατέκοπτον αυτούς μέχρι της Χωβά. Εβγήκαν επίσης εις καταδίωξιν των Ασσυρίων και άνδρες από την Ιερουσαλήμ και από όλην την ορεινήν περιοχήν, διότι και εις αυτούς είχαν αναγγελθή τα γεγονότα, τα οποία συνέβησαν στο στρατόπεδον των εχθρών. Οι δε Ισραηλίται, οι οποίοι υπήρχον εις την περιοχήν Γαλαάδ και εις την Γαλιλαίαν, περιεκύκλωσαν τους φεύγοντας Ασσυρίους και επέφεραν μεγάλην καταστροφήν εις αυτούς. Κατεδίωξαν δε όσους εσώθησαν δια της φυγής μέχρι της Δαμασκού και των περιχώρων της.

Ιουδ. 15,6 οί δε λοιποί οί κατοικοῦντες Βαιτυλούα επέπεσαν τῇ παρεμβολῇ Ἀσσοῦρ καὶ ἐπρονόμευσαν αὐτούς καὶ ἐπλούτησαν σφόδρα.

Ιουδ. 15,6 Οι υπόλοιποι κάτοικοι της Βαιτυλούα ώρμησαν στο στρατόπεδον των Ασσυρίων, το ελεηλάτησαν και επλούτησαν πολύ από τα πολλά λάφυρα.

Ιουδ. 15,7 οί δε υἱοί Ἰσραὴλ ἀναστρέψαντες ἀπὸ τῆς κοπῆς ἐκυρίευσαν τῶν λοιπῶν, καὶ αἱ κῶμαι καὶ αἱ ἐπαύλεις ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ πεδινῇ ἐκράτησαν πολλῶν λαφύρων, ἦν γὰρ πλῆθος πολὺ σφόδρα.

Ιουδ. 15,7 Οι καταδιώκοντες τους Ασσυριους Ισραηλίται, όταν επέστρεψαν από τον όλεθρον εκείνον, επήραν υπό την κατοχήν των τα υπόλοιπα λάφυρα. Αλλά και οι κάτοικοι των χωρίων και των διαφόρων καταυλισμών της ορεινής και πεδινής περιοχής επήραν πολλά λάφυρα, διότι ήτο αναρίθμητον το πλήθος των.

Ιουδ. 15,8 καὶ Ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ ἡ γερουσία τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ ἦλθον τοῦ θεάσασθαι τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐποίησε Κύριος τῷ Ἰσραὴλ, καὶ τοῦ ἰδεῖν τὴν Ἰουδὶθ καὶ λαλῆσαι μετ' αὐτῆς εἰρήνην.

Ιουδ. 15,8 Ο αρχιερεὺς Ιωακίμ και η γερουσία των Ισραηλιτών, οι οποίοι κοποικούσαν εις την Ιερουσαλήμ, ήλθον και αυτοί εις

Βαιτυλούα, διάνα ἴδουν ἐκεῖ τα μεγάλα αγαθά, τα οποία προς χάριν του ισραηλιτικού λαοῦ ἔκαμεν ὁ Κύριος, δια να ἴδουν ἐπίσης την Ιουδίθ και να χαιρετήσουν αὐτήν μετὰ σεβασμοῦ.

Ιουδ. 15,9 ὥς δὲ εἰσῆλθον πρὸς αὐτήν, εὐλόγησαν αὐτήν πάντες ὁμοθυμαδὸν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτήν· σὺ ὕψωμα Ἰσραήλ, σὺ γαυρίαμα μέγα τοῦ Ἰσραήλ, σὺ καύχημα μέγα τοῦ γένους ἡμῶν·

Ιουδ. 15,9 Οταν αὐτοὶ ἦλθον στον οἶκον της και παρουσιάσθησαν ἐνώπιόν της, την ἐδόξασαν ὅλοι με ἓνα στόμα και εἶπαν πρὸς αὐτήν· “συ εἶσαι ἡ δόξα της φυλῆς του Ἰσραήλ· συ εἶσαι ὁ μέγας ἐπαινος του Ἰσραηλιτικού λαοῦ· συ εἶσαι τὸ μεγάλο καύχημα του γένους μας.

Ιουδ. 15,10 ἐποίησας πάντα ταῦτα ἐν χειρί σου, ἐποίησας τὰ ἀγαθὰ μετὰ Ἰσραήλ, καὶ εὐδόκησεν ἐπ’ αὐτοῖς ὁ Θεός· εὐλογημένη γίνου παρὰ τῷ παντοκράτορι Κυρίῳ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον. καὶ εἶπε ὁ λαός· γένοιτο

Ιουδ. 15,10 Συ ἔκαμες ὅλα αὐτὰ με τὸ χεῖρι σου, συ ἐπραγματοποίησες τα κατορθώματα αὐτὰ ἐν μέσῳ του Ἰσραήλ. Ὁ Θεός εὐδόκησε και ἔδωκε χάριν να γίνουν δια σου αὐτὰ. Εὐλογημένη λοιπὸν ας εἶσαι ἐνώπιον του Κυρίου του παντοκράτορος στους αἰῶνας των αἰώνων”. Ὁλος δε ὁ λαός ἀνεφώνησε· “γένοιτο”!

Ιουδ. 15,11 καὶ ἐλαφύρευσεν πᾶς ὁ λαός τὴν παρεμβολὴν ἐφ’ ἡμέρας τριάκοντα· καὶ ἔδωκαν τῇ Ἰουδίθ τὴν σκηνὴν Ὀλοφέρνου καὶ πάντα τὰ ἀργυρώματα καὶ τὰς κλῖνας καὶ τὰ ὄλκια καὶ πάντα τὰ σκευάσματα αὐτοῦ. καὶ λαβοῦσα αὕτη ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐτῆς καὶ ἔζευξε τὰς ἀμάξας αὐτῆς καὶ ἐσώρευσεν αὐτὰ ἐπ’ αὐτῶν.

Ιουδ. 15,11 Ὁλος ὁ λαός ἐλεηλατοῦσε τὸ στρατόπεδον των Ἀσσυρίων, ἐπὶ τριάκοντα κατὰ συνέχειαν ἡμέρας. Ἐδωσαν δε εἰς τὴν

Ιουδίθ την σκηνήν του Ολοφέρνου, όλα τα πολύτιμα αυτού σκεύη και τας κλίνας, τα φουσκωτά μαλακά προσκέφαλα και όλα τα ιδικά του αντικείμενα. Εκείνη τα επήρε, τα έβαλε εις την ημίονόν της, έζευξε τας αμάξας της και τα ετοποθέτησεν εις αυτάς.

Ιουδ. 15,12 καὶ συνέδραμε πᾶσα γυνὴ Ἰσραὴλ τοῦ ἰδεῖν αὐτήν καὶ εὐλόγησαν αὐτήν καὶ ἐποίησαν αὐτῇ χορὸν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔλαβε θύρσους ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς καὶ ἔδωκε ταῖς γυναιξὶ ταῖς μετ’ αὐτῆς.

Ιουδ. 15,12 Ολαι αι γυναῖκες των Ισραηλιτῶν ἔτρεξαν ἀπὸ τα διάφορα σημεία να την ἴδουν. Την ευλογούσαν και προς τιμὴν της ἔστησαν χορὸν μεταξύ των. Η Ιουδίθ επήρεν εις τα χέρια της κλάδους και ἔδωκεν εις τας γυναῖκας, αι οποιαι ευρίσκοντο πλησίον της.

Ιουδ. 15,13 καὶ ἐστεφανώσαντο τὴν ἐλαίαν, αὐτὴ καὶ αἱ μετ’ αὐτῆς, καὶ προῆλθε παντὸς τοῦ λαοῦ ἐν χορείᾳ ἡγουμένη πασῶν τῶν γυναικῶν, καὶ ἠκολούθει πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐνωπλισμένοι μετὰ στεφάνων καὶ ὕμνων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

Ιουδ. 15,13 Με κλάδους δε ελαιας εστεφανώθησαν η Ιουδίθ και αι ἄλλαι γυναῖκες, αι οποιαι ἦσαν μαζὴ της. Ετσι δε η Ιουδίθ επροπορεύετο εμπρὸς ἀπὸ ὅλον τον λαόν, ενώ αι ἄλλαι γυναῖκες ἤρχοντο πίσω ἀπὸ αὐτήν. Πισω δε ἀπὸ ὅλας αυτάς ακολουθούσαν οι ἄνδρες του Ισραὴλ, φέροντες στεφάνους εις την κεφαλὴν των και απαγγέλλοντες με το στόμα των ὕμνους.

Ιουδ. 15,14 καὶ ἐξῆρχεν Ἰουδίθ τὴν ἐξομολόγησιν ταύτην ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, καὶ ὑπεφώνει πᾶς ὁ λαὸς τὴν αἴνεσιν ταύτην.

Ιουδ. 15,14 Η Ιουδίθ ἤρχισε τον κατωτέρω ὕμνον δοξολογίας με ὅλον τον ισραηλιτικὸν λαόν. Ολόκληρος ο Ισραηλιτικὸς λαὸς συνώδευε με την φωνὴν του την δοξολογίαν αὐτὴν της Ιουδίθ.

ΙΟΥΔΙΘ 16

- Ιουδ. 16,1 Καὶ εἶπεν Ἰουδίθ· Ἐξάρχετε τῷ Θεῷ μου ἐν τυμπάνοις, ᾗσατε τῷ Κυρίῳ μου ἐν κυμβάλοις, ἐναρμόσασθε αὐτῷ ψαλμὸν καινόν, ὑψοῦτε καὶ ἐπικαλέσασθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
- Ιουδ. 16,1 Ἦρχισεν ἡ Ιουδίθ νὰ ψάλλῃ. “Ἀρχίσατε, λοιπόν, ὅλοι νὰ δοξάζετε τὸν Θεὸν μου με ἤχους τυμπάνων. Ψάλατε στὸν Κύριον μου με κύμβαλα, συνθέσατε ἀρμονικὸν νέον ψαλμὸν δι’ αὐτόν. Μεγαλύνετε αὐτόν καὶ ἐπικαλεσθῆτε τὸ ὄνομά του.
- Ιουδ. 16,2 ὅτι Θεὸς συντρίβων πολέμους Κύριος, ὅτι εἰς παρεμβολὰς αὐτοῦ μέσῳ λαοῦ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς τῶν καταδιωκόντων με.
- Ιουδ. 16,2 Διότι αὐτὸς εἶναι Θεὸς Κύριος συντρίβων πολέμους. Αὐτὸς με διεφύλαξεν ἐν μέσῳ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου, αὐτὸς με ἐβγάλεν ἀπὸ τὸν ἐχθρικὸν λαόν, ἀπὸ τὰ χέρια ἐκείνων ποὺ μας κατεδίωκαν.
- Ιουδ. 16,3 ἦλθεν Ἀσσοὺρ ἐξ ὁρέων ἀπὸ βορρᾶ, ἦλθεν ἐν μυριάσι δυνάμεως αὐτοῦ, ὧν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐνέφραξε χειμάρρους, καὶ ἡ ἵππος αὐτῶν ἐκάλυψε βουνούς.
- Ιουδ. 16,3 Ἠλθον οἱ Ασσύριοι ἀπὸ τὰ ὄρη τοῦ βορρᾶ. Ἠλθαν με μυριάδας στρατοῦ. Τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐγέμισε τοὺς χειμάρρους, τὸ δε ἱππικὸν τῶν ἐσκέπασε τὰ βουνά.
- Ιουδ. 16,4 εἶπεν ἐμπρήσιν τὰ ὄριά μου καὶ τοὺς νεανίσκους μου ἀνελεῖν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ τὰ θηλάζοντά μου θήσιν εἰς ἔδαφος καὶ τὰ νήπιά μου δώσιν εἰς προνομὴν καὶ τὰς παρθένους μου σκυλεῦσαι.
- Ιουδ. 16,4 Ἐσκέφθησαν καὶ ἀπεφάσισαν νὰ πυρπολήσουν τὴν χώραν

μου καθ' ὅλην την ἑκτασίν της. Να περάσουν εν στόματι
ρομφαίας τους νέους του Ισραήλ, να συντρίψουν ἐπὶ του
εδάφους τα θηλάζοντα νήπια, να παραδώσουν εις
ληηλασίαν τα μικρά παιδιά και να πάρουν ως δούλας των
τας παρθένους μας.

Ιουδ. 16,5 Κύριος παντοκράτωρ ἠθέτησεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ θηλείας.

Ιουδ. 16,5 Ο Κυριος ὁμως ο παντοκράτωρ εματαίωσε και διέλυσεν
αυτοὺς και τους σκοποὺς των με το χέρι μιας γυναικός.

Ιουδ. 16,6 οὐ γὰρ ὑπέπεσεν ὁ δυνατὸς αὐτῶν ὑπὸ νεανίσκων,
οὐδὲ υἱοὶ τιτάνων ἐπάταξαν αὐτόν, οὐδὲ ὕψηλοὶ
γίγαντες ἐπέθεντο αὐτῷ, ἀλλὰ Ἰουδίθ θυγάτηρ Μεραρὶ
ἐν κάλλει προσώπου αὐτῆς παρέλυσεν αὐτόν·

Ιουδ. 16,6 Διότι ο στρατηγὸς των δεν ἔπεσε φονευθεὶς ἀπὸ νέους
ἄνδρας, οὔτε τέκνα των τιτάνων τον εφόνευσαν, οὔτε
τρομεροὶ γίγαντες ἐπετέθησαν ἐναντίον αὐτοῦ. Ἀλλὰ ἡ
Ιουδίθ μόνη, ἡ θυγάτηρ του Μεραρὶ παρέλυσεν αὐτόν με το
κάλλος του προσώπου της.

Ιουδ. 16,7 ἔξεδύσατο γὰρ στολήν χηρεύσεως αὐτῆς εἰς ὕψος τῶν
πονούντων ἐν Ἰσραήλ, ἡλείψατο τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἐν
μυρισμῷ

Ιουδ. 16,7 Αυτή ἔβγαλε την στολήν της χηρείας της, δια να συνεργήσῃ
εις την νίκην των καταπονημένων και θλιμμένων
Ισραηλιτῶν. Ἠλείψε το πρόσωπόν της με ευώδη μύρα,

Ιουδ. 16,8 καὶ ἐδήσατο τὰς τρίχας αὐτῆς ἐν μίτρᾳ καὶ ἔλαβε
στολήν λινῆν εἰς ἀπάτην αὐτοῦ·

Ιουδ. 16,8 ἐπλεξε τὰς τρίχας της κεφαλῆς της και ἔδεσεν αὐτὰς με
πολύτιμον μανδήλιον, ἐνεδύθη ἀκριβὴ λινὴν στολήν, δια να
τον εξαπατήσῃ.

Ιουδ. 16,9 τὸ σανδάλιον αὐτῆς ἤρπασεν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ, καὶ τὸ
κάλλος αὐτῆς ἠχμαλώτισε ψυχὴν αὐτοῦ, διῆλθεν ὁ
ἀκινάκης τὸν τράχηλον αὐτοῦ.

Ιουδ. 16,9 Το σανδάλιόν της εἴλκυσε και ἤρπασε τον οφθαλμὸν του, το

κάλλος της ηχμαλώτισε την ψυχήν του, αλλά το ξίφος
διεπέρασε τον τράχηλόν του.

Ιουδ. 16,10 ἔφριξαν Πέρσαι τὴν τόλμαν αὐτῆς, καὶ Μῆδοι τὸ θράσος
αὐτῆς ἐρράχθησαν.

Ιουδ. 16,10 Εφριξαν οι Πέρσαι από την τόλμην αυτής και οι Μηδοι
συνετρίβησαν από το μεγάλο της θάρρος.

Ιουδ. 16,11 τότε ἠλάλαξαν οἱ ταπεινοί μου, καὶ ἐφοβήθησαν οἱ
ἀσθενοῦντές μου καὶ ἐπτοήθησαν, ὕψωσαν τὴν φωνὴν
αὐτῶν καὶ ἀνετράπησαν.

Ιουδ. 16,11 Τότε ἐβγαλαν αλαλαγμούς χαράς οι ταπεινωμένοι και
τρομαγμένοι αδελφοί μου. Εκείνοι δε ησθένησαν,
κατελήφθησαν από φόβον και κατεπτοήθησαν. Εφώναξαν
με μεγάλην φωνήν οι Ισραηλίται, εκείνοι δε ετράπησαν εις
φυγήν.

Ιουδ. 16,12 υἱοὶ κορασίων κατεκέντησαν αὐτοὺς καὶ ὡς παῖδας
αὐτομολούντων ἐτίτρωσκον αὐτοὺς, ἀπώλοντο ἐκ
παρατάξεως Κυρίου μου.

Ιουδ. 16,12 Μικρά παιδιά νεονύμφων κορασίων διετρύπησαν αὐτοὺς με
τας λόγχας των, και σαν δούλους αυτοπαραδιδομένους τους
εφόνευαν. Εξωλοθρεύθησαν από τον στρατόν του Κυρίου.

Ιουδ. 16,13 ὑμνήσω τῷ Θεῷ μου ὕμνον καινόν· Κύριε, μέγας εἶ καὶ
ἐνδοξος, θαυμαστός ἐν ἰσχύϊ, ἀνυπέρβλητος.

Ιουδ. 16,13 Δι' ὅλα αὐτὰ τα θαυμαστὰ και ἐνδοξα θέλω να ψάλω ὕμνον
νέον στον Θεόν μου· Μέγας εἶσαι, Κυριε, και ἐνδοξος,
θαυμαστός εις την ἀπειρον δύναμίν σου και ακατάβλητος.

Ιουδ. 16,14 σοὶ δουλευσάτω πᾶσα ἡ κτίσις σου· ὅτι εἶπας, καὶ
ἐγενήθησαν, ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, καὶ
ὠκοδόμησε· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιστήσεται τῇ φωνῇ
σου.

Ιουδ. 16,14 Ολη η δημιουργία σου, σαν δούλη, ας υπακούη χωρίς
αντίρρησην εις σέ. Διότι συ εἶπες και εδημιουργήθησαν τα
κτίσματά σου. Συ ἐστείλες το Πνεῦμα σου και αὐτό ἐκτίσε

τον κόσμον. Κανείς δεν είναι δυνατόν να αντισταθή εις την προσταγήν σου.

Ιουδ. 16,15 ὄρη γὰρ ἐκ θεμελίων σὺν ὕδασι σαλευθήσεται, πέτραι δὲ ἀπὸ προσώπου σου ὡς κηρὸς τακήσονται, ἔτι δὲ τοῖς φοβουμένοις σε, σὺ εὐίλατεύεις αὐτοῖς.

Ιουδ. 16,15 Τα ὄρη συνταράσσονται ἀπὸ τα θεμέλιά των μαζί με τα ὕδατά των, οι βράχοι λιώνουν σαν κερὶ και διαλύονται ἐνώπιόν σου. Προς εκείνους ὅμως οι οποίοι σε ευλαβούνται, συ δείχνεις και δίδοτο ἐλεός σου.

Ιουδ. 16,16 ὅτι μικρὸν πᾶσα θυσία εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, καὶ ἐλάχιστον πᾶν στέαρ εἰς ὀλοκαύτωμά σοι· ὁ δὲ φοβούμενος τὸν Κύριον μέγας διαπαντός.

Ιουδ. 16,16 Μηδαμινὴ εἶναι κάθε θυσία, που προσφέρεται ἐνώπιόν σου ὡς ευώδες θυμίαμα. Ελάχιστον και ἀνάξιον λόγου εἶναι ἐνώπιόν σου κάθε λίπος, που προσφέρεται ὡς ὀλοκαύτωμα. Εκείνος ὅμως, ο οποίος φοβεῖται τὸν Κυριον, εἶναι με την δύναμιν ἐκείνου πάντοτε μέγας.

Ιουδ. 16,17 οὐαὶ ἔθνεσιν ἐπανισταμένοις τῷ γένει μου· Κύριος παντοκράτωρ ἐκδικήσει αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως δοῦναι πῦρ καὶ σκώληκας εἰς σάρκας αὐτῶν, καὶ κλαύσονται ἐν αἰσθήσει ἕως αἰῶνος.

Ιουδ. 16,17 Αλλοίμονον εἰς τα ἔθνη, τα οποία επαναστατοῦν ἐναντίον του Ἰσραηλιτικοῦ μου γένους. Κυριος ο παντοκράτωρ θα τους τιμωρήσῃ κατὰ την ὀρισμένην ἡμέραν της κρίσεώς του. Θα στείλῃ πυρ να τους κατακαύσῃ, θα στείλῃ σκώληκας να καταφάγουν τας σάρκας των, ὥστε να κλαίουν πάντοτε ἀπὸ τὸν πόνον του”.

Ιουδ. 16,18 Ὡς δὲ ἦλθοσαν εἰς Ἱερουσαλήμ, προσεκύνησαν τῷ Θεῷ. καὶ ἡνίκα ἐκαθαρίσθῃ ὁ λαός, ἀνήνεγκαν τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν καὶ τὰ ἐκούσια αὐτῶν καὶ τὰ δόματα.

Ιουδ. 16,18 Ἐπειτα δε οι Ἰσραηλῖται ἦλθον εἰς την Ἱερουσαλήμ και

προσεκύνησαν τον Θεόν. Αμέσως δε όταν ο λαός εξηγνίσθη, προσέφεραν τα ολοκαυτώματά των. Εξεπλήρωσαν όλα τα ταξίματά των, που είχαν κάμει προς τον Θεόν, και προσέφεραν τα δώρα των.

Ιουδ. 16,19 καὶ ἀνέθηκεν Ἰουδίθ πάντα τὰ σκεύη Ὀλοφέρνου, ὅσα ἔδωκεν ὁ λαὸς αὐτῇ, καὶ τὸ κωνωπεῖον, ὃ ἔλαβεν αὕτη ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ, ὡς ἀνάθημα τῷ Θεῷ ἔδωκε.

Ιουδ. 16,19 Ἡ Ἰουδίθ ἀφιέρωσεν στον ναὸν ὅλα τα ὅπλα του Ὀλοφέρνου, ὅσα της εἶχε δώσει ο λαός, και την κουνουπιέρα του, την ὁποῖαν ἐπῆρεν ἡ ἴδια ἀπὸ τον κοιτῶνα του, ἔδωσεν αὐτὴν ὡς ἀφιέρωμα στον Θεόν.

Ιουδ. 16,20 καὶ ἦν ὁ λαὸς εὐφραινόμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων ἐπὶ μῆνας τρεῖς, καὶ Ἰουδίθ μετ' αὐτῶν κατέμεινε.

Ιουδ. 16,20 Ὁλος ο λαός ευρίσκετο εἰς χαράν και ἀγαλλίασιν εἰς την Ἱερουσαλήμ ἐνώπιον του ναοῦ ἐπὶ τρεῖς μῆνας Κατὰ την περίοδον αὐτὴν μαζή των ἔμενε και ἡ Ἰουδίθ.

Ιουδ. 16,21 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀνέζευξεν ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ Ἰουδίθ ἀπῆλθεν εἰς Βαιτυλούα καὶ κατέμεινεν ἐπὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς· καὶ ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν αὐτῆς ἔνδοξος ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Ιουδ. 16,21 Ὅταν ἐπέρασαν αἱ ἡμέραι αὐταὶ των τριῶν μηνῶν, ἐπανήλθεν ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς στον οἶκον του. Καὶ ἡ Ἰουδίθ ἐπέστρεψεν εἰς την Βαιτυλούαν και ἔμενεν εἰς την περιουσίαν της. Ἐγινε δε ὀνομαστή και ἔνδοξος κατὰ τον καιρὸν ἐκεῖνον εἰς ὅλην την χώραν.

Ιουδ. 16,22 καὶ πολλοὶ ἐπεθύμησαν αὐτὴν, καὶ οὐκ ἔγνω ἀνὴρ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπέθανε Μανασσῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Ιουδ. 16,22 Πολλοὶ ἄνδρες ἐπεθύμησαν και την ἐζήτησαν ὡς σύζυγόν των, ἀλλὰ κανεὶς ἀνὴρ δεν την ἐνυμφεύθη εἰς ὅλην της την

ζωήν. Αυτή έμεινεν εις την χηρείαν της από την ημέραν, που απέθανεν ο Μανασσής ο σύζυγός της, και είχε προστεθή στον λαόν του.

Ιουδ. 16,23 καὶ ἦν προβαίνουσα μεγάλη σφόδρα καὶ ἐγήρασεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἔτη ἑκατὸν πέντε· καὶ ἀφῆκε τὴν ἄβραν αὐτῆς ἐλευθέραν. καὶ ἀπέθανεν εἰς Βαιτυλούα, καὶ ἔθαψαν αὐτὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Μανασσῆ,

Ιουδ. 16,23 Αυτή δε επροχώρησε εις πολὺ μεγάλην ηλικίαν και εγήρασεν εις ταν οἶκον του ανδρός της. Εφθασεν εις την ηλικίαν των εκατὸν πέντε ετών. Την θεραπαινίδα της την αφήκεν ελευθέραν. Η Ιουδιθ απέθανε εις την Βαιτυλούαν και την ἔθαψαν στο σπήλαιον, όπου εἶχε ταφή και ο σύζυγός της ο Μαννασής.

Ιουδ. 16,24 καὶ ἐπένθησεν αὐτὴν οἶκος Ἰσραὴλ ἡμέρας ἑπτὰ. καὶ διεῖλε τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτὴν πᾶσι τοῖς ἔγγιστα Μανασσῆ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τοῖς ἔγγιστα τοῦ γένους αὐτῆς.

Ιουδ. 16,24 Οι Ισραηλίται επένθησαν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. Προ δε του θανάτου της εμοίρασε τα ὑπάρχοντά της στους στενοὺς συγγενεῖς του ανδρός της, του Μαννασή, και στους στενοὺς συγγενεῖς της της ιδικῆς της οικογενείας.

Ιουδ. 16,25 καὶ οὐκ ἦν ἔτι ὁ ἐκφοβῶν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰουδιθ καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν αὐτὴν ἡμέρας πολλάς.

Ιουδ. 16,25 Καθ' ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς της και ἐπὶ πολὺ χρονικὸν διάστημα μετὰ τον θάνατόν της κανεῖς δεν ετόλμησε να ενοχλήση και εκφοβίση τους Ισραηλίτας.